

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 31. maj 2001****Torsdag den 31. maj 2001 kl. 17.30****Dagsorden:**

- 218/01 Frankrigsgade Svømmehal
- 220/01 Indendørsbelysning i Svanemøllehallen
- 221/01 Udendørsbelysning ved Grøndal Centret
- 219/01 Renovering af bowlingbanerne i Grøndal Centret
- 216/01 Perspektivplan 2000 for folkeskole og fritidshjem
- 207/01 Integreerede institutioner i forsøgsbydelene
- 233/01 Undervisningsmidler til Øresundsskolen
- 227/01 Produktionskolen på Strandboulevarden/Høffdingsvej
- 208/01 Sagsbehandlingsfrister
- 62/01 Repræsentanter til Integrationsrådet
- 238/01 Anlæg af cykelstier i Lygten
- 240/01 Forbedring af cyklisternes forhold i Middelalderbyen
- 237/01 Cykelstier på Tietgensgade
- 241/01 Genplantning af Krinsen på Kongens Nytorv
- 239/01 Træplantning på Kalvebod Brygge
- 236/01 Busfremkommelighedsprojekter
- 242/01 Renovering af Langelinieparken
- 234/01 Kommunal garanti for realkreditlån
- 225/01 Lokalplan "Stubbeløbgade" med Kommuneplantillæg
- 223/01 Tillæg til lokalplan "Ørestad Nord" med kommuneplantillæg
- 222/01 Tillæg til lokalplan "Stengade II" med Kommuneplantillæg
- 214/01 Tillæg til byfornyelsesbeslutning for Folkets Hus- karreen
- 213/01 Opførelse af parkeringsanlæg for Blågården
- 235/01 Omlægning af Husum Torv
- 226/01 Højbro Plads til udeservering
- 224/01 Thorvaldsens Museums forplads
- 232/01 Ændring af solcelleanlæg på Halmtorvet
- 212/01 Indsatsområder for Det rådgivende Integrationsudvalg
- 211/01 Redegørelse for IT-strategi
- 245/01 Københavns Kommunes regnskab 2000
- 209/01 Ændring af Styrelsesvedtægt for Københavns Kommune
- 228/01 Medlemsforslag om nærdemokrati
- 229/01 Medlemsforslag om bilfri søndage
- 243/01 Medlemsforslag om omlægning af Ring II
- 264/01 Medlemsforespørgsel om situationen i Københavns Energi
- 230/01 Skatteankenævnet
- 231/01 Det Sociale Nævn
- 244/01 Det Fælles Fjernsynsnævn i Københavnsområdet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

210/01 Indstilling om tillægskøbesum
217/01 Køb af ejendom
246/01 Tillægsbevilling til kapitalbevilling

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg skal sige, at der er modtaget afbud fra Poul Nielsen, der på grund af sygdom ikke kan deltage i mødet i aften. Der er også afbud fra Aage Pedersen og indtil videre fra Naser Khader.

Der er udsendt en dagsorden på i alt 37 punkter, hvoraf de 3 sidste er på lukket dagsorden.

Derudover er der udsendt 2 tillægsdagsordener, en med 4 punkter, og en med 1 punkt. På tillægsdagsorden I drejer det sig om sag 245/01, der omhandler kommunens regnskab for 2000. Det drejer sig om sag 243/01, der er et medlemsforslag fra Jens Johansen om omlægning af Ring II. Det drejer sig om sag 244/01, der er en meddelelse fra Den Socialdemokratiske Gruppe om, at Hamid El Mousti udtræder af et nævn. Endelig drejer det sig om sag 246/01, der er en sag, der skal behandles for lukkede døre og omhandler en tillægsbevilling til kapitalbevilling til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Og så drejer det sig endelig om tillægsdagsorden II, sag 264/01, der er en medlemsforespørgsel om situationen i Københavns Energi, stillet af Rikke Føg-Møller og Morten Kabell. Når den sag er på en tillægsdagsorden, så skyldes det ikke forespørgerne, men skyldes et kiks i systemet. Forespørgslen er indleveret mere end rettidigt, og derfor har jeg valgt at sætte den på en tillægsdagsorden.

Hvis disse sager godkendes, vil jeg foreslå, at sag 245/01, dvs. regnskabet, behandles efter punkt 29 på den ordinære dagsorden, at sag 243/01, Jens Johansens forslag om Ring II, behandles efter punkt 32, og det gør sag 264/01 også, Københavns Energi-forespørgslen. Og jeg vil foreslå, at meddelelsen fra Den Socialdemokratiske Gruppe, sag 244/01, behandles som sidste sag for åbne døre. Endelig at sag 246/01, tillægsbevillingen til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, behandles som sidste punkt for lukkede døre.

Så skal jeg endvidere foreslå, at punkt 36, 215/01, sagen om køb af en ejendom, overføres fra lukket møde til åbent møde og behandles efter punkt 9 på dagsordenen.

Det skal jeg høre, om der er nogen, der har bemærkninger til? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er dagsordenen godkendt.

Så har jeg modtaget anmodning fra familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen om, at kontorchef Susanne Binné kan overvære behandlingen vedrørende sag 246/01, der behandles for lukkede døre. Det skal jeg høre, om der er bemærkninger til? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er det godkendt.

Så kan jeg oplyse, at der i aften vil blive videostreamet fra forhandlingerne, ikke til Internettet, men til kommunens eget Intranet – ikke for at det skal inspirere, men bare til almindelig oplysning.

1) BR 218/01. Frankrigsgade Svømmehal

Indstilling om anlægsbevilling på 2,3 mill. kr. til renovering af vandbehandlingsanlægget i Frankrigsgade Svømmehal, Frankrigsgade 35, samt at den kassemessige dækning for anlægs-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 31. maj 2001**

bevillingen anvises på Kultur- og Fritidsudvalgets rådighedsbevilling Kultur og Fritid konto 0.30.3 (idrætspulje).
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

2) BR 220/01. Indendørsbelysning i Svanemøllehallen

Indstilling om anlægsbevilling på 592.000 kr. til renovering af indendørsbelysningen ved Svanemøllehallen, samt at den kasse-mæssige dækning for anlægsbevillingen anvises på Kultur- og Fritidsudvalgets rådighedsbevilling Kultur og Fritid konto 0.30.3 (idrætspulje).
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

3) BR 221/01. Udendørsbelysning ved Grøndal Centret

Indstilling om anlægsbevilling på 312.000 kr. til renovering af udendørsbelysningen ved Grøndal Centret, samt at den kasse-mæssige dækning for anlægsbevillingen anvises på Kultur- og Fritidsudvalgets rådighedsbevilling Kultur og Fritid konto 0.30.3 (idrætspulje).
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

4) BR 219/01. Renovering af bowlingbanerne i Grøndal Centret

Indstilling om anlægsbevilling på 1.786.000 kr. til renovering af bowlingbanerne i Grøndal Centret, samt at den kasse-mæssige dækning for anlægsbevillingen anvises på Kultur- og Fritidsudvalgets rådighedsbevilling Kultur og Fritid konto 0.30.3 (idrætspulje).
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

5) BR 216/01. Perspektivplan 2000 for folkeskole og fritidshjem

Indstilling om, at Perspektivplan 2000 danner grundlag for den fremtidige planlægning på skole- og fritidshjems/KKFO-området, samt at Perspektivplanen tilrettes i forhold til de i bilag 2 "Tekstmæssige ændringsforslag til Perspektivplan 2000" nævnte justeringer.
(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Charlotte Wieth-Klitgaard (F), Per Bregengaard og Morten Kabell (begge Ø) havde følgende bemærkning:

”SF og Enhedslisten ønsker stadig, at man etablerer selvstændige fritidshjem i tilknytning til skolerne i stedet for de såkaldte KKFO’er.”

=====

6) BR 207/01. Integrerede institutioner i forsøgsbydelene

Indstilling om, at høringsvarene fra integrerede institutioner i forsøgsbydelene imødekommes, således, at institutionerne på Læssøgade, Sjællandsgade, Guldbergsgade, Krausevej, Rosenvængets Allé, Ryesgade, Rosenvængets Allé, Upsalagade, Louis Pios Gade, Thyregodsvej, Kirsebærhaven, Ellenstykket, Frilands Allé, Bymosevej samt Annexstræde tilknyttes Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen og institutionerne på Thorupsgade, Randersgade, samt Rødbyvej tilknyttes Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen, at institutionen Lykkebo, der ikke har ønsket at pege på tilknytning til én bestemt forvaltning, tilknyttes Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen, at fritidshjemssatellitten Pingvinen udskilles fra institutionen Nørretoppen, og tilknyttes Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen, at institutionerne Isbjørnen og Gadespejlet som udgangspunkt tilknyttes Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen, men at de kan fremsætte ny anmodning om forvaltningsmæssigt tilhørsforhold, når konsekvenserne af Eksempelprojektet er endeligt afklaret.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget og Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

7) BR 233/01. Undervisningsmidler til Øresundsskolen

Indstilling om, at der gives kapitalbevilling på i alt 715.000 kr. til undervisnings- og beskæftigelsesmidler i forbindelse med ibrugtagning af 2. og sidste etape, som omfatter skole og fritidshjem på Øresundsskolen.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

8) BR 227/01. Produktionsskolen på Strandboulevarden/Høffdingsvej

Indstilling om, at § 1, stk. 1 ændres fra ”Produktionsskolen på Strandboulevarden” til ”Produktionsskolen på Høffdingsvej”, samt at der i § 2 stk. 2 udtages ”Når særlige forhold taler for, kan skolen optage elever over 25 år”.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg har desværre ikke nået at få diskuteret det, jeg ville sige, med nogen af udvalgsmedlemmerne, idet dagsordenen går forfærdelig hurtigt i aften.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Men der er sket det, at jeg er blevet underkendt af min gruppe, idet jeg ikke har forstand nok på partiets politik. Det drejer sig om 2. »at«, nemlig at man sløjfer: »Når særlige forhold taler for, kan skolen optage elever over 25 år«.

Den har været til behandling i Folketinget, og loven er lavet sådan, at man ikke får refusion for dem, der er over 25 år. Jeg har så diskuteret med forvaltningen, hvad de siger til, hvis den her glider ud, og så siger de: Jamen det har ikke nogen praktisk betydning, fordi produktionsskolerne har jo deres budgetter, og de budgetter skal de overholde, og hvis de ønsker at optage nogle over 25 år, så må de gå til forvaltningen for at få en tillægsbevilling.

Så jeg foreslår sådan set, at vi tager den ud. Så har man da muligheden for, hvis det er fornuftigt, og kommunen mener, vi skal betale for vedkommende elev, at bruge denne mulighed. Det er altså så ikke noget, produktionsskolen bestemmer, for de får ikke automatisk penge, men noget, som er politisk bestemt.

Men jeg foreslår altså, at 2. »at« glider ud, og jeg er ked af, at jeg ikke har tilstrækkelig forstand på partiets politik i alle detaljer ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Nu handler det vel ikke så meget om partiets politik, men om, hvad kommunen vedtager, kan man sige, og der havde det måske været rart, om også andre havde haft mulighed for lige at vurdere, om det var en del af deres partis politik.

Borgmester **Per Bregengaard**: Det er rigtigt nok, men når jeg siger det på denne måde, så burde jeg jo have taget det op i udvalget og spurgt: Hvad synes I om de her ting? Og det vidste jeg ikke på det tidspunkt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Bente Frost, 2. næstformand.

Bente Frost (V): Borgmesteren har ingen korte bemærkninger i 1. runde. Jeg synes, vi skal tilbagevise sagen. Den er ganske ubetydelig og alt muligt andet. Jeg synes, vi skal tage den tilbage i udvalget, den hverken haster eller noget andet, så det skal være mit forslag.

På forslag af Bente Frost (V) blev sagen tilbagevist til Uddannelses- og Ungdomsudvalget.

=====

9) BR 208/01. Sagsbehandlingsfrister

Indstilling om at redegørelsen om måling af sagsbehandlingstider og klagesager fremsendes som udkast til besvarelse af Socialministeriets henvendelse af 28. februar 2001, som orientering til Folketingets Ombudsmand om resultatet af målingen i februar 2001, samt som udkast til besvarelse af Socialministeriets henvendelse af 26. marts 2001 om spørgsmål 144 fra Folketingets Retsudvalg.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er sådan, at vi alene skal forholde os til 3. hoved-»at«.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Borgmester Winnie Larsen-Jensen: Jeg har kun 2 korte bemærkninger. Den ene er, at på det almene sagsbehandlingsområde må jeg sige, at der har familie- og arbejdsmarkedsforvaltningens medarbejdere meget, meget flot levet op til sagsbehandlingsfristerne. Men det er tydeligt, at der fortsat er en opgave at udføre på behandling af klagesager.

Derfor er der også i udvalget blevet orienteret om, at igen til september skal der måles på sagsbehandlingsfristerne, hvad angår klagesager. Det kan klart gøres bedre, og det bør gøres bedre, men hvis man sammenligner med, hvor flot sagsbehandlingsfristerne er overholdt for alle de øvrige frister, så vil jeg sige, så er det egentlig meget rart at få specificeret opgaven til det, som det så kommer til at handle om, og det er at få gjort klagesagsbehandlingen væsentligt kortere og overholde de frister, vi har sagt.

Når man så ser på det samlede klagesagsantal, så må man sige, så er det kun en ganske, ganske lille del af de sager, der bliver behandlet, der ryger ud i denne her klagesagsbehandling. Så det bør være overkommeligt for forvaltningen at få rettet op på det, og jeg er fuld af fortrøstning til, at når der bliver målt til september, så vil det også vise andre resultater.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Helle Hedemann, 1. næstformand.

Hellen Hedemann (F): Jeg tror ikke, vi behøver nogen titler.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Nu gjorde jeg det med 2. næstformand.

Hellen Hedemann (F): Egentlig er det jo en ganske naturlig ting, at man som borger modtager en kvitteringsskrivelse fra en myndighed, når man har skrevet til dem, hvad enten det drejer sig om en ansøgning, et spørgsmål eller en klage.

I SF synes vi faktisk også, at der bør indføres kvitteringsskrivelser til borgerne i Københavns Kommune.

Der er bare et enkelt lille men, og det er jo, at det koster 5 mill. kr. Det skriver forvaltningen i hvert fald, at de har regnet sig frem til, selv om både jeg og andre offentligt ansatte SF'er har studset lidt over gennemsnitslønnen på 272.261 kr. for den person, der skal skrive til borgeren. Nå, men der er i hvert fald ingen tvivl om, at det koster penge at besvare de ca. 192.000 ansøgninger, der er om året.

Hvis man gik ud på gaden og spurgte den enkelte københavnere, om hun ville bruge 5 mill. kr. på det om året, så er det SF's opfattelse, at det ville hun nok ikke, når hun ved, at der ikke lige er råd til at sænke pladsgarantien til 6 måneder, så hun kan få sit barn i vuggestue, og der er heller ikke lige råd til at bygge flere egnede plejehjem, så hendes mor ikke behøver at ligge på hospitalet og vente på en plads.

Så derfor kan vi i SF godt tilslutte os, at man ikke lige i øjeblikket bruger penge på kvitteringsskrivelser, men det er som sagt kun lige i øjeblikket, at vi kan tilslutte os det.

I det næste »at«, står der, at forvaltningen vil indskærpe over for de lokale centre, at behandlingen af henvendelser om hjælp skal tilrettelægges på en måde, så mindst 80 pct. af henvendelserne behandles inden for den sagsbehandlingsfrist, der gælder for den pågældende sagstype. Hvorfor skal vi egentlig ikke have et mål, der hedder 90 pct.? Det kan vi jo sådan set godt. Det viser undersøgelsen jo også sådan lidt, som borgmesteren før snakkede om.

Men det er jo ikke nogen hemmelighed, at sagsbehandlere i Københavns Kommune har forrygende travlt. Der er et stort sygefravær, og der findes jo ikke nogen regler for, hvor mange sager den enkelte sagsbehandler skal have. Det gør der i langt de fleste andre kommuner.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Der er faktisk et loft over, hvor mange sager en enkelt medarbejder bør have, og det er jo i øvrigt et fuldstændig rimeligt forlangende at vide, hvor mange sager man som medarbejder forventes at behandle.

Hvis ledelsen ikke melder arbejdskravene ud til medarbejderne, hvordan skal de så nogen sinde blive i stand til at vurdere, om de kvalitativt opfylder arbejdskravene? Hvis medarbejderne bare hele tiden får lagt flere sager på bordet, hvordan skal de så opleve arbejdsglæde? Det er faktisk utilfredsstillende for medarbejderne, at de ikke ved præcis, hvor mange sager de skal behandle.

Men tilbage til måltallet mener vi egentlig i SF, at måltallet burde være 90 og ikke de 80. Men da vi ikke ønsker at stresse medarbejderne mere, end de allerede er i forvejen, så er det nok ikke lige nu, at vi skal øge måltallet. Men i SF ser vi frem til et højere måltal.

Indstillingen blev godkendt.

=====

10) BR 215/01. Køb af ejendom

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Er der nogen, der ønsker ordet til den indstilling, der kommer fra Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet ... (*Lars Hutters*: Hov, hov, hov). Jamen der er ingen grund til at sige hov-hov. Det er bedre at bruge tiden på at trykke sig ind.

Lars Hutters (L): Jeg må sige, at det ikke er den mest elegante måde, denne sag er kommet frem i Borgerrepræsentationen på. I sig selv er det jo på en måde et ædelt formål at ville oprette daginstitutioner. Så ser jeg bort fra ... nej, det kan jeg selvfølgelig ikke, jeg kan ikke se bort fra, at man samtidig har begået et mord ved at nedlukke et plejehjem.

Men jeg er ligesom sikkert en del andre af partierne i Borgerrepræsentationen orienteret om den stærke utilfredshed, der råder blandt beboerne i det pågældende område. Jeg kan med det samme godt sige til borgmester Winnie Larsen-Jensen, at jeg har fået kopier af de skrivelser, som borgmesteren har sendt til de pågældende foreninger i området.

Jeg vil indrømme, at jeg forstår ikke, og det vil jeg gerne bede borgmester Winnie Larsen-Jensen om at orientere Borgerrepræsentationen om, hvorfor man ikke tager imod den fremstrakte hånd fra beboernes side, hvor, så vidt jeg har kunnet se og forstå fra korrespondancen, borgmesterens embedsmænd har lovet, at der skulle være et samarbejde, og de afventer et samarbejde, men der kommer aldrig på noget som helst tidspunkt et samarbejde fra borgmesterens afdeling.

Det er jo noget ironisk, når man så i øvrigt samtidig på den samme dagsorden her i Borgerrepræsentationen har et forslag fra bl.a. Socialdemokratiet om, at nu skal der være mere demokrati og jeg ved ikke hvad og samarbejde med beboerne, at når det gælder en konkret situation, så er det pågældende fuldstændig væk.

Jeg synes, det er meget alvorligt, det, der er sket fra borgmesterens side, forstået på den måde, at det skaber altså dybe frustrationer og manglende tillid til, at de aftaler, man forsøger at få igennem, bliver overholdt hos den pågældende borgmester og den pågældende forvaltning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Det, jeg naturligvis taler om, er den trafikbelastning, som beboerne igen og igen og igen og igen har fremført over for borgmesteren ... det kan ikke nytte noget, at borgmester Winnie Larsen-Jensen sidder og ryster på sit hoved. Mage til forkludret sagsgang, der har været i denne sag, skal man altså lede længe efter, oven i købet når det er et så godt formål.

Så derfor vil jeg godt bede om, at borgmesteren forklarer det over for Borgerrepræsentationen, samt at borgmesteren forklarer og fortæller, hvordan borgmesteren og forvaltningen har tænkt sig, at dette samarbejde skal foregå.

Jeg synes naturligvis, at der burde, inden det kom frem i salen, have været en nabohøring omkring de her ting. Jeg mener, at det løfte, man har givet, da man holdt møde med beboerne derude, om, at trafikafviklingen skulle foregå i samarbejde med beboerne, skal opretholdes. Hvis der skal være en vej ud af det, uden at der kommer store problemer, irritationer og frustrationer, så må man sørge for, at det samarbejde om trafikafviklingen bliver ført igennem, og det forventer jeg, at borgmesteren om lidt giver tilsagn om.

Så må jeg endnu en gang beklage, at en så god sag som denne på nuværende tidspunkt er blevet så forkludret. Hvad er det for noget? Hvad er det for noget at sætte på en lukket dagsorden? Hvorfor skal noget så veldædigt som etablering af en daginstitution være på en lukket dagsorden? Heldigvis er det så her i sidste øjeblik fjernet takket være overborgmesteren. Men altså hvorfor skal det oprindeligt ikke have været, så alle beboere har været klar over, at de kunne komme og lytte til denne sag i aften?

Borgmester Winnie Larsen-Jensen: Ja, hvad er det dog for noget, Lars Hutters står her og siger. Det er jo næsten til at blive ked af, at han går til vildfarne kilder i stedet for at spørge, hvordan tingene hænger sammen. Han kunne have spurgt et hvilket som helst medlem af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, og så havde han fået en anden forklaring end det, han har stået og fortolket heroppe.

For det første vil jeg gerne sige til Lars Hutters, at han er måske det sidste medlem af Borgerrepræsentationen, der ikke har opfattet, at vi ikke har magistratsstyre mere. Borgmester Winnie Larsen-Jensen er formand for et udvalg bestående af 11 medlemmer, og borgmester Winnie Larsen-Jensen har behandlet denne sag sammen med udvalget med foretræde af den grundejerforening, som har nogle indsigelser i forhold til det, en grundejerforening, som er blevet oplyst om, at de har fået opfyldt alle deres krav, bortset fra at de i en midlertidig periode, medens Eksempelprojektet etableres, også huser en vuggestue.

Det er sendt rundt også til Lars Hutters, der er sendt en mail den 28. maj, som Lars Hutters har fået en kopi af, den er underskrevet af mig, hvor der bl.a. står, hvad det her handler om. Der står, at vi ved, at de der bemærkninger, som kommer fra grundejerforeningen, er tolt grundløse. Det handler om en undersøgelse, som bygge- og teknikforvaltningen – eller Byplan- og Trafikudvalget hed det vel dengang – lavede med henblik på at analysere, hvad er de afledte transportvirkninger af at placere en daginstitution i et antal lokalområder i forbindelse med et antal institutioner. Det er en teoretisk undersøgelse, der har været på det tidspunkt.

Det, der er forskellen på det, og det, som Lars Hutters selv har modtaget på mail i kopi fra mig, er, at der står, at vi har nøjagtigt optalt, hvor mange af de nuværende børn, som går i de to institutioner, som faktisk i dag bliver kørt i bil. 16 børn ud af de 86 bliver hver dag kørt i bil frem og tilbage. 16 børn bliver hver dag, enten morgen eller aften, men ikke begge dele, kørt i bil. Resten af de 104 børn, vi taler om her, transporteres i dag ikke i bil. Så 16 – plus 8, kunne man måske sige, fordi det er enten morgen eller aften – synes jeg er en meget, meget

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

begrænset trafikbelastning. Derfor taler Lars Hutters mod bedre vidende, fordi jeg har orienteret ham om det, jeg har skrevet til formanden for grundejerforeningen.

Jeg skal selvfølgelig beklage, at grundejerforeningen måske har glemt, at de har været i foretræde i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, og måske har glemt, at de faktisk fik noget ud af det, og at et enigt udvalg var meget, meget lydthørt.

Så når borgerrepræsentant Lars Hutters her fra talerstolen forlanger, at jeg her fra talerstolen ... så vil jeg sige, at det er et enigt udvalg, der indstiller det her, og vi har lyttet til borgerne i alle ender og kanter.

Hvad angår parkeringsforhold, så har der været god kontakt imellem familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen og bygge- og teknikforvaltningen, som er enige om, at når det er en fortsættelse af en offentlig anvendelse, så er det her i orden i forhold til de retningslinier, som er vedtaget i Bygge- og Teknikudvalget. Og så er den ikke så meget længere.

Jens Kjær Christensen (Ø): Ja, jeg skal ikke tale om selve sagsbehandlingen, jeg sidder ikke i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget. Men jeg vil godt snakke om noget andet, og det er spørgsmålet om forholdet mellem Borgerrepræsentation og bydelsråd.

Her har vi jo en af de første sager, hvor man i virkeligheden rigtig kan se bydelsrådet i fuld funktion, forstået på den måde, at hver gang man skal lave noget og også finde steder til nye daginstitutioner, som der her er tale om, så opstår der det sædvanlige naturlige problem, at hvor i alverden skal man placere det, der er meget få egnede pladser, og så reagerer befolkningen omkring stedet meget kraftigt på, at der kommer en institution, uanset selvfølgelig det forhold, at man må formode, at mange af de mennesker, som bor i området, vil anvende denne institution fremover til deres børn.

Det var så det, det er en interessant sag på den måde. Derfor har jeg et spørgsmål til Winnie Larsen-Jensen og sådan set også til Lars Hutters, hvis han skulle sidde med andre informationer. Det er: Er det ikke sådan, at bydelsrådet som sådant i det forløb, der har været i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, har støttet denne løsning, som man nu er kommet frem til? Den er jo afledt af hele Eksempelprojekt-diskussionen, som det jo er bydelsrådet, der har startet, det er nemlig deres ære.

Derfor er spørgsmålet: Støtter bydelsrådet faktisk ikke det forslag, der ligger nu? Jeg kan orientere om, at det er på bydelsrådets dagsorden her i aften som et orienteringspunkt, har jeg fået at vide. Derfor er rækkefølgen selvfølgelig lidt skæv. Hvad ville der ske, hvis bydelsrådet kom ud og sagde: Det er en rasende dårlig idé, I har fundet på?

Derfor er mit spørgsmål, og jeg formoder, at det er et bekræftende svar, jeg får, at bydelsrådet synes, det her er en glimrende idé, det, som ligger til beslutning her i aften.

Martin Geertsen (V): Nu skal jeg hverken tage ordet eller brødet ud af munden på den socialdemokratiske borgmester, men bare sige, at bydelsrådet var også i foretræde i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget. Der var også en god debat og en levende debat, og sådan som jeg har forstået på borgmesteren og hvor jeg ellers har kunnet hente mine informationer i denne sag, så er de fuldt ud tilfredse med den løsning, som man nu har fundet.

Lars Hutters har nu har trykket sig ind endnu en gang, og det var også derfor, jeg trykkede mig ind. Så kunne Lars Hutters svare på de spørgsmål, jeg nu vil stille Lars Hutters. Fordi Lars Hutters er ellers selv normalt god til at afkræve svar, så kunne jeg godt tænke mig at prøve at lave den omvendte øvelse på Lars Hutters.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Kan Lars Hutters ikke være meget, meget, meget specifik i sit svar nu i forhold til de krav, som grundejerforeningen i sin tid stillede til kommunen med henblik på at få etableret den her institution, og prøve at se det i forhold til den løsning, som vi nu har fundet frem til, og så spørge sig selv og svare Borgerrepræsentationen på: Hvor er det, uenigheden der ligger? Hvor er, som det med et fint ord hedder, diskrepansen, uenigheden mellem de krav, som grundejerforeningen i sin tid stillede, og det, der nu er fundet af løsningsmodel? Hvor er det, den uenighed nu ligger, Lars Hutters?

Lars Hutters (L): Jeg må jo gå ud fra, at Martin Geertsen fra Venstre lige så vel som borgmester Winnie Larsen-Jensen har modtaget en mail fra formanden for den pågældende grundejerforening, dateret den 27. maj, altså i søndags, hvor man altså er meget forarget over hele den måde, denne sag er blevet behandlet på. Hvis ikke Martin Geertsen fra Venstre har selve mailen, skal jeg sørge for, at Martin Geertsen får en kopi af den.

Det, der sådan set er essensen i det, er, at man ikke har villet lytte til det krav om dialog, og det er først og fremmest omkring trafikafviklingen.

Jeg har da også bemærket det svar, der kommer, er det af den 28. maj, fra borgmester Winnie Larsen-Jensen, hvor man minimerer det, som man umiddelbart frygter. Men så vidt jeg har forstået, så ønsker grundejerforeningen fortsat, at man går ind i et samarbejde omkring trafikafviklingen. Hvis det er den størrelsesorden, som borgmesteren netop har nævnt, så burde der jo heller ikke være nogen som helst problemer.

Der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at jeg naturligvis synes, at det er vigtigt at skaffe daginstitutioner, det sagde jeg fra starten af. Men jeg synes også, at selve måden, man etablerer daginstitutionerne på, naturligvis bør ske i samarbejde med de pågældende beboere. Nu kan jeg forstå, at det er et enigt Familie- og Arbejdsmarkedsudvalg, som jeg jo ikke er medlem af, men jeg må gå ud fra, at man meget nøje i det pågældende udvalg ved, at her drejer det sig om nogle meget små og stille villaveje, som den pågældende institution er placeret på. Derfor er de, efter min opfattelse også berettiget, bekymret for, at der skal komme en meget stor trafikbelastning af biler.

Så vil jeg da godt sige til borgmester Winnie Larsen-Jensen, at der bliver i borgmesterens mail til formanden talt om med hensyn til busløsningen, at man kan placere bussen til udflytterbørnehaven oppe ved den pågældende kirke. Men så vidt jeg har forstået, og det må borgmesteren jo også kende til, så ønsker kirken ikke, at bussen skal parkeres der. Så også på det punkt bør der etableres et samarbejde.

Jeg kan ikke forstå, at hvis man selv mener, der er så få problemer, hvorfor kan man så ikke samarbejde om at få løst de få problemer, der er? Det er mit eneste ærinde, og jeg kan ikke forstå, at man nægter at gå i dialog med beboerne derude, og at man ikke vil samarbejde, og hvorfor man skal have oppisket en eller anden form for stemning.

Til Jens Kjær fra Enhedslisten vil jeg sige, at jeg ved ikke helt hundrede procent med hensyn til bydelsrådet, men så vidt jeg er orienteret – der har jeg det altså på samme måde som Jens Kjær – så menes det, at bydelsrådet i Valby bakker det op, men ikke at der ikke skal være dialog omkring trafikafviklingen. Der tror jeg nok også, at bydelsrådet støtter, så vidt jeg har forstået, grundejerforeningen.

Jeg skal fremsætte det ændringsforslag, at der afholdes nabohøring om trafikafviklingen, at trafikafviklingen gennemføres i samarbejde med beboerne.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Martin Geertsen (V): Jeg tror ikke, at Lars Hutters kan forvente, at der er nogen, der for fremtiden svarer særlig specifikt på Lars Hutters' spørgsmål, når Lars Hutters ikke selv er i stand til at svare særlig specifikt på de spørgsmål, man stiller ham.

Det spørgsmål, jeg stillede Lars Hutters, var: I forhold til den oprindelige indstilling, i forhold til de oprindelige klager og indsigelser fra grundejerforeningen, hvad er det så i forhold til den løsning, som kommunen nu har fundet frem til, som Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget har fundet frem til, som familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen har fundet frem til, der er problematisk? Hvad er det for nogle uenigheder, hvad er det for nogle diskrepanser, der er mellem den oprindelige indstilling, de indsigelser, der har været, og så den løsningsmodel, som man har fundet frem til nu? Kunne Lars Hutters ikke være meget, meget specifik i forhold til det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Det ville naturligvis være nemmere, hvis Martin Geertsen åbent og ærligt erklærede, om Martin Geertsen var i besiddelse af den sidste mail fra formanden af den 27. maj, hvori det faktisk er opsummeret. Men jeg skal da svare ganske klart og tydeligt, hvad der også ligger i mit ændringsforslag.

Det, man specifikt ønsker, er, at man bliver hørt omkring trafikbelastningen, at man ønsker, at man fastholder det løfte om et samarbejde omkring trafikafviklingen, som man fik på et møde, som grundejerforeningen havde med embedsmænd i borgmester Winnie Larsen-Jensens forvaltning.

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): Lars Hutters, både den mail og det, som Lars Hutters i øvrigt udtaler, vedrører jo alt sammen den oprindelige indstilling. I forhold til den oprindelige indstilling, og det er også det, som grundejerforeningens formand gør indsigelse imod, er antallet af pladser jo nedbragt.

Så det, som jeg stadig væk bliver ved med at fastholde mit spørgsmål i forhold til, er: Lars Hutters, hvor er det uenigheden i forhold til den oprindelige indstilling, i forhold til den oprindelige indsigelse fra grundejerforeningen og det resultat, som man er nået frem til nu, ligger, hvor er det, at der er en diskrepans i det spørgsmål?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Sidste korte bemærkning til Lars Hutters, hvorefter vi går tilbage til talerrækken.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Jeg tror sådan set ikke, at jeg som læge vil sige, der er noget galt med hørelsen hos Martin Geertsen fra Venstre. Jeg tror fuldt ud, at Venstremedlemmet har forstået, hvad det er det drejer sig om.

Så jeg vil egentlig tillade mig hellere at spørge, om Martin Geertsen vil støtte det krav, som grundejerforeningen har stillet, om, at de skal høres omkring trafikbelastningen, og om Martin Geertsen vil støtte, at der skal samarbejdes med grundejerforeningen omkring trafikafviklingen. Det tror jeg sådan set vil være meget mere konstruktivt, fordi jeg tror ikke, der er noget galt med hørelsen hos Martin Geertsen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Tilbage til rækkefølgen. Borgmester Winnie Larsen-Jensen.

Borgmester **Winnie Larsen-Jensen**: Hvis vi nu skal drage vores professioner ind, så vil jeg sige, at jeg som lærer for børn med særlige vanskeligheder ville sige, at der var brug for en øvelse, som handlede om koncentreret, opmærksom lytning. Men det skal jeg jo ikke bruge i denne sammenhæng, fordi jeg står her jo ikke som skolelærer for børn med særlige vanskeligheder.

Men jeg synes ligesom, at debatten konkluderer ikke rigtig noget klart, så jeg vil prøve at sige først til Jens Kjær Christensen: Ja, bydelsrådet og bydelsrådets formand var i foretræde og er meget, meget, meget tilfredse med denne løsning.

Derfor har udvalget også igen i enighed, som der står på side 1: »Familie- og Arbejds-markedsudvalget har noteret sig, at Valby Bydelsråd positivt har tilkendegivet, at bydelsrådet vil medvirke til en trafiksanering i lokalområdet«. Det har bydelsrådsformanden tilkendegivet i forbindelse med foretrædet, og det noterer udvalget sig.

Derfor er det også op til bydelsrådet at leve op til det i første omgang. Derfor behøver vi ikke at pålægge bydelsrådet nogen former for demokratisk samvirke i denne sammenhæng. Det kan de faktisk godt finde ud af selv. Og bydelsrådet har påtaget sig også at ville medfinansiere en trafikomlægning.

Så vil jeg gerne sige, at der ikke er nogen, der nægter at gå i dialog på nogen som helst måde. Hvis Lars Hutters netop refererer til de mails, som jeg har udvekslet med formanden for grundejerforeningen, så vil han jo også kunne dokumentere, at der bliver citeret både for tak for behagelig samtale i går, og jeg følger lige op, og for resten, jeg kom i tanke om noget, en lang, lang korrespondance. Og i øvrigt et åbent tilbud fra udvalget, et enigt udvalg igen, som sagde: Jamen så kom dog i foretræde, når vi behandler sagen. Sådan er det.

Det er selvfølgelig svært for Lars Hutters at forholde sig til det, som vi andre har oplevet, fordi han ikke har været medlem af udvalget, så det er selvfølgelig ærgerligt.

Så vil jeg også gerne komme med en bemærkning, som jo også har ligget til grund for udvalgets behandling: De meget små, stille villaveje.

Lars Hutters skal være opmærksom på, at der er 2 grundejerforeninger i dette område, som fødes trafikmæssigt af de samme veje. Der er kun én vej ind og én vej ud i dette område. Men hvis man tager hele området, så bor der faktisk i dag 113 børn i alderen 1-5 år. Altså de 124 børn, som forvaltningen oprindeligt havde foreslået, der skulle være daginstitution for, kunne lokalområdet på nær 11 børn sådan set godt fylde selv.

Man skal jo passe på, at man ikke lader sig snyde af, at der er 2 grundejerforeninger, for der er kun ét trafikområde. 113 børn, som i princippet kunne gå i den daginstitution, fordi de opfylder alderskriteriet og befinder sig i den alder. Tænk, hvad det ville spare af trafik, hvis alle de 113 børn gik i den daginstitution, vi bygger nu, og vi udvidede den til 113 børn. Så kunne vi nøjes med den trafik, som beboerne selv generer. Hallo, hvor ville det være flot. Men nu har vi jo lyttet til beboerne og sagt, at vi ikke vil have mere end de der 86 børn plus de midlertidige.

Men det er jo interessant, at det kun er den ene grundejerforening, som har udtalt sig, den med de relativt få børn. Fordi alle de andre børn, som også bor i området, genererer jo trafik i alle mulige andre boligområder, de genererer trafik i deres eget boligområde, fordi de skal køres frem og tilbage. Området er så lille, så de faktisk kunne gå frem og tilbage til daginstitutionen. Så ville der slet ikke blive nogen uvedkommende trafik.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Så sådan er der så meget, og derfor skal man huske at løfte blikket en gang imellem, når man hører en indsigelse. Det er det blik, som Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget har løftet i fællesskab, fordi vi har været rundt om problemstillingen generelt.

Derfor skal jeg også beklage, at det ikke er lykkedes at få en frivillig aftale med kirken. Det havde været flot og solidarisk af kirken, hvis de havde kigget på det. Jeg vil da gerne rette henvendelse til kirken igen. 2 gange et kvarter med parkering af en bus for at skåne et villaområde, som er meget bekymret for uvedkommende trafik, ville da være fint, og udvalget har jo også skrevet i vores indstilling, at vi opfordrer forvaltningen til at undersøge, om bussen kan holde et andet sted for at skåne.

Ærlig talt, Lars Hutters, jeg synes, vi er kommet for langt ud i forhold til, hvor langt ude udvalget faktisk har været i sine undersøgelser og i sine vurderinger, i sine spørgsmål og i sin forhandlingsvilje. Vi er gået fra, at forvaltningen foreslog 124 børn. Nu er vi nede på 86 plus 22, som skal bo der midlertidigt i forbindelse med Eksempelprojektet, og som Jens Kjær Christensen sagde: Et fornemt, fornemt projekt, som skal gennemføres, og det får nogle konsekvenser.

Som sagt, hvis vi kigger på hele lokalområdet, trafikalt lokalområde, i denne sammenhæng, som er et lille, lukket samfund, så har de selv 113 børn i denne alder, og det skal man vel også tænke på.

Jens Kjær Christensen (Ø): Nu er det jo en sag om køb af ejendom, og jeg forstår, at Lars Hutters også er enig i, at man skal købe denne ejendom.

Men i den anledning er det jo værd at bemærke, at der oprindeligt har været en forvaltningsindstilling, der talte om 124 børn. Så med denne beslutning og det grundlag, der ligger for købsagen, forudsætter vi, og det er jo en tillidssag over for borgerne, kan man sige, at man ikke senere går hen og skruer blusset op fysisk. Fordi man kan jo godt proppe flere børn ind senere hen ad vejen, når først sagen er kommet igennem her. Men det forudsætter vi selvfølgelig, at man ikke gør, for det vil være at stikke blå i øjnene på alle, både os, bydelsråd og borgere. Så det er en klar forudsætning også for vores støtte.

Det andet er, at det af sagen jo fremgår, at Valby Bydelsråd selv vil medvirke til den konkrete udformning af afviklingen af trafik derude. Det er da logisk, at vi herinde også er med i den proces, og der er vel ikke noget mere naturligt end at høre borgerne. Det mener Enhedslisten i alle situationer omkring byudformning, om det er bygninger, eller om det er trafik. Så selvfølgelig skal borgerne høres.

Men det er morsommere at inddrage borgerne i direkte dialog end bare at komme og høre dem, vil jeg gøre Lars Hutters opmærksom på. Så i virkeligheden er det væsentligste element, at man faktisk afholder møder med borgerne, og så må man gerne lave en naboorientering efterfølgende. Det, den skal handle om, er ikke, om man skal købe ejendommen. Det handler om, hvordan man konkret laver udformningen, afviklingen af trafikken. Så vi forudsætter selvfølgelig, at sagen om køb kører igennem her nu.

Lars Hutters (L): Der er stort set jo som altid meget fornuft i det, som Jens Kjær Christensen fra Enhedslisten siger. Ingen som helst tvivl om det.

Jeg var jo nok heller ikke gået ind i denne sag på denne måde, hvis man havde været lidt mindre betonagtig i borgmester Winnie Larsen-Jensens forvaltning, og måske også borgmesteren selv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Altså jeg forstår stadig væk ikke, hvorfor man, hvis man ikke synes, problemerne er så store, ikke fredeligt og roligt kan få drøftet det her igennem, inden den kommer i salen. Og hvorfor den i øvrigt skal på lukket dagsorden, fatter jeg ikke en brik af. Det har virkelig krænket beboerne derude, og det er jo godt, at overborgmesteren har ændret den beslutning.

Men som sagt, jeg synes, at hvis der skal nogle gode løsninger til derude, så går jeg ud fra – jeg synes også, jeg ligesom kunne høre det igennem irritationen hos borgmesteren – at så gør man det, så samarbejder man omkring de her ting.

Jeg har også min opfattelse af, at de stille villaveje derude måske også kunne være anderledes, hvis man selv, når man boede derude, ikke brugte så meget biltrafik. Men det er jo altså ikke mig personligt og mine intentioner, det drejer sig om. Det er, hvordan beboerne oplever det.

Nu er jeg, det må jeg jo blankt indrømme, ikke så velbevandret, for slet ikke at sige, at det er jeg stort set ikke, i spørgsmålet om nabohøring og den slags ting. Hvis jeg har Enhedslistens ordførers ord for, at man efterfølgende kan afholde nabohøring om hele udformningen af projektet, herunder også spørgsmålet om, hvis der skulle være problemer omkring biltrafikken, så vil jeg egentlig godt trække det forslag om selve nabohøringen.

Men jeg fastholder, at hvis ikke borgmester Winnie Larsen-Jensen om lidt siger, at naturligvis skal trafikafviklingen ske i samarbejde med beboerne, så ser jeg mig nødsaget til at fastholde det sidste ændringsforslag.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere har bedt om ordet, så forhandlingerne er afsluttet, og vi skal stemme.

Jeg forstår det sådan, at Lars Hutters trækker den del af sit forslag, der vedrører nabohøring, for det vil – det ved jeg, at Lars Hutters er enig i – i realiteten betyde en udvalghenvisning med henblik på at gennemføre det, og at Lars Hutters alene opretholder det 2. »at«.

Bente Frost (V) deltog ikke i behandlingen af denne sag.

Et af Lars Hutters (L) stillet ændringsforslag om, at trafikafviklingen gennemføres i samarbejde med beboerne, blev godkendt med 31 stemmer imod 19.

For stemte: A, F, Ø, P, L og Lubna Elahi (UP).

Imod stemte: V, O, C, B og D.

Herefter blev indstillingen godkendt uden afstemning.

=====

11) BR 62/01. Repræsentanter til Integrationsrådet

Indstilling om udpegning af henholdsvis Havva Haksever som repræsentant og Remzi Haksever som suppleant for den tyrkiske liste til Integrationsrådet i Københavns Kommune og Abdilfatah Sahal som repræsentant for den somaliske liste til Integrationsrådet i Københavns Kommune.

(Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

12) BR 238/01. Anlæg af cykelstier i Lygten

Indstilling om at projekt vedrørende cykelsti i Lygten ændres, mens dens økonomiske ramme forbliver uændret 4,1 mill. kr. (konto 22.2.3).

(Bygge- og Teknikudvalget)

Tine Peters (V): Jeg skal gøre det meget kort. Venstre er imod denne sag, og vi ønsker at genfremsætte det ændringsforslag, som vi havde i udvalget, som jeg lige kort kan læse op:

»At der i lokalplanområdet – til erstatning for de nedlagte p-pladser og til sikring af ordentlige parkeringsforhold – udlægges et underjordisk p-anlæg. Antallet af p-pladser afgøres af en sammenhængende driftsøkonomi.«

Manja Sand (A): I indstillingen står der også, at nedlæggelsen af parkeringspladserne vil være tålelig, fordi det handler om erhvervsbyggeri langs Lygtens østside, og de råder over de nødvendige parkeringsarealer til ansatte og besøgende, hvorfor et forslag om at lave underjordisk parkeringsanlæg i denne forbindelse ikke har sin berettigelse.

Der, hvor vi har parkeringsproblemer, er i boligområder, og det vil sige, det har vi også diskuteret før, at vi på sigt bliver nødt til at se på, hvad vi gør med parkeringen i boligområderne, hvor beboerne ikke har mulighed for parkering. Men besluttet at foreslå, at der skal laves underjordiske parkeringsanlæg, hvor der ikke er behov for det, virker som et slag i luften.

Mikkel Warming (Ø): Til selve sagen vil jeg sige, at det er jo en god, lille sag, der handler om at få lavet noget cykelsti, så man kan skabe nogle bedre forhold for cyklisterne. Det koster nogle parkeringspladser, og det må man så tage med.

Så åbner Manja Sand en helt anden debat, vil jeg sige, og der handler det jo grundlæggende om: Jamen hvad er det, vi vil med byen? Ønsker vi ved at lave parkeringsanlæg rundt omkring uden for Indre By at tiltrække biler, animere folk til at få en bil, til at bruge bil, eller ønsker vi noget andet?

Når nu Manja Sand selv åbner den debat, så kunne det være lidt rart at sige: Jamen hvad er det så, Socialdemokratiet vil på parkeringsområdet? Det kan vi jo generelt ikke rigtig få svar på i øjeblikket.

Et af Tine Peters (V) stillet ændringsforslag om, at der i lokalområdet – til erstatning for de nedlagte p-pladser og til sikring af ordentlige parkeringsforhold – udlægges et underjordisk p-anlæg. Antallet af p-pladser afgøres af en sammenhængende driftsøkonomi, blev forkastet med 33 stemmer imod 18.

For stemte: V, O, C og D.

Imod stemte: A, F, Ø, B, P, L og Lubna Elahi (UP).

Herefter blev indstillingen godkendt med 40 stemmer imod 11.

For stemte: A, F, Ø, O, C, B, P og L.

Imod stemte: V, D og Lubna Elahi (UP).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

13) BR 240/01. Forbedring af cyklisternes forhold i Middelalderbyen

Indstilling om, at der til forbedring af cyklisternes forhold i Middelalderbyen gives en kapitalbevilling på 2,9 mill. kr. (konto 2.22.3, vejanlæg) til ophævelse af ensretninger for cyklister, etablering af en 40 km/t hastighedszone med den præcisering, at Bremerholmlinien undtages fra hastighedsbegrænsningen på 40 km/t., samt til forbedring af parkeringsforhold for cykler, at et konkret forslag til placering af nye cykelparkeringer forelægges for Bygge- og Teknikudvalget inden anlægsarbejdet igangsættes.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Jens Johansen (F): Vi har noteret os, at vi her står over for en enig front af bilistpartier, Enhedslisten, Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, Venstre og Det Radikale Venstre, som ikke mener, at vi skal have ordentlige forhold for cyklisterne i Middelalderbyen.

Jeg vil her genfremsætte det ændringsforslag, som jeg fremsatte i Bygge- og Teknikudvalget, nemlig »at ensretninger for cyklister ophæves i hele Middelalderbyen, dog ikke i Vestergade«. De kører alligevel mod ensretningen, og bilisterne må godt vide, at sådan er det så, og det er lovligt, og at man kan forvente at møde en cyklist i modkørende retning.

For at øge trafikikkerheden for cyklisterne har vi et andet ændringsforslag til indstillingen, nemlig at der etableres en 30 km hastighedszone i Middelalderbyen, så vi kommer ned under den dødbringende virkning, som det har at blive ramt af en bilist.

De 2 ændringsforslag har jeg her.

Tine Peters (V): Jeg skal lige starte med at kommentere Jens Johansens sidste indlæg her, bl.a. med, at Venstre under ingen omstændigheder, med samme begrundelse som alle øvrige partier i udvalget, kan støtte ændringsforslaget om Vestergade, da vi netop mener, at det vil få alvorlige konsekvenser.

Vi kan heller ikke støtte den generelle nedsættelse af hastigheden i Middelalderbyen til 30 km i timen.

Ud over det undlader vi at stemme til indstillingen og genfremsætter en del af det ændringsforslag, som vi havde i udvalget. Vi undlader simpelt hen, fordi vi selvfølgelig gerne vil forbedre cyklistforholdene, men igen er det p-pladserne, der er et problem.

Vi genfremsætter den del af ændringsforslaget fra udvalget, der hedder, at de p-pladser, der nedlægges, erstattes af underjordiske p-pladser i samarbejde med private.

Manja Sand (A): Vi kan heller ikke støtte ændringsforslaget fra Jens Johansen om, at Vestergade skal give mulighed for cyklisterne til at køre imod ensretningen, ligesom vi heller ikke kan støtte en generel hastighedsnedsættelse til 30 km i Indre By.

Ligeledes kan vi heller ikke støtte Venstres forslag om at lave underjordiske p-anlæg. Det handler om, at der rent faktisk står i indstillingen, at flere og flere vælger at cykle til Indre By, at cykeltrafikken over Søsnittet har været kraftigt stigende i de senere år. Og når vi nu nedlægger de parkeringspladser, som vi gør, så betyder det rent faktisk, at vi etablerer 400-500 nye stativpladser på gadeareal til cyklisterne. Det vil sige, at vi tilgodeser cyklisterne i meget stort omfang.

Så må det siges, at de parkeringspladser, der bliver nedlagt, for så vidt heller ikke vil have den store betydning, eftersom vi jo har en udmærket virkende parkeringsordning i Indre By, som gør, at man alligevel ikke kan holde der hele dagen. Der er tidsbegrænsning på parkeringspladserne i Indre By.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Mikkel Warming (Ø): Denne sag er et eksempel på, hvordan manglende forberedelse og manglende viden kan ødelægge selv de bedste forslag.

Det, der skete i udvalget, var jo, at her er et forslag om at ophæve ensretningen i de gader, hvor den eksisterer for cyklister, bortset fra en række nævnte gader, Vestergade og en række andre gader.

Det, vi andre så prøver på, efter at have forsøgt at sætte os en lille smule ind i sagerne, er at komme med et par forslag, hvor vi siger: Skulle forvaltningen ikke genoverveje sine vurderinger? Det drejer sig – for dem, der nu har lyst til at læse lidt i indstillingen, mens jeg snakker – om f.eks. Ny Østergade, Dybensgade og Lille Kirkestræde.

Det bad vi om, fordi vi mente, at der måske var en mulighed for at ophæve cyklernes ensretning i de her gader på baggrund af den viden, de erfaringer, vi har som parti. Den diskussion blev fuldstændig ødelagt, da SF kom tromlende ind fra højre og sagde: Ensretningen skal ophæves overalt.

Nu må man ikke citere fra udvalgmøder, men jeg vil dog alligevel sige, at hvis ikke i hvert fald undertegnede havde råbt meget højt, så havde SF's forslag ikke undtaget Vestergade. Det er sandheden. Det var det første forslag, SF formulerede i udvalget, hvor de så dog efterhånden måtte erkende, at måske var det ikke så fantastisk smart, det, man havde lavet. Men på den måde druknede muligheden for at få vurderet nogle af de gader, der var undtaget fuldstændig i SF's ikke alt for begavede forslag.

For hvad er det, der kan være problemet med i nogle gader at have ensretning også for cyklister? Jamen trafikken kan være så voldsom, Jens Johansen, at hvis man ensidigt ophæver den ensretning, der i dag er, og cyklisterne så kommer modsat bilerne, jamen så kan vi risikere, at der sker nogle ret forfærdelige uheld. Vi kan risikere, at folk kommer ret meget til skade, nogle bliver måske slået ihjel.

Og uden at have en ordentlig vurdering af – og det må så blive fra forvaltningen, hvem pokker skulle det ellers være? – om det er sikkert nok, så tør vi ikke tage ansvaret for at sende folk, cyklister ud i livstruende situationer. Det vil SF åbenbart; det må så være op til dem selv.

Så skal jeg sige, at det der 30 km-forslag kan vi godt stemme for. Vi kunne selv have fundet et forslag ned fra himlen, der handlede om, at nu skulle man til at overholde 10-metersreglen i Indre By. Det vil vi så lade være med, vi mener, at sagen er så forholdsvis lille i sig selv, så vi ikke vil tage hele vores trafikprogram op ved denne lejlighed, men bare konstatere, at det ville klæde SF at sætte sig bare en lille bitte smule ind i, hvad det er de foreslår, og samtidig prøve at overveje markeringsforslag af denne art. Der skal man jo tænke på, hvad nu hvis de blev gennemført, om det er så sikkert, det, de laver, om ikke SF vil risikere at sætte cyklisters liv på spil, hvis de faktisk får flertal for deres forslag, hvad jeg ved gud håber, de ikke gør.

Louise Frevert (O): Denne indstilling er vi jo ikke helt glade for. På den anden side vil vi gerne have nogle gode cyklistforhold inde i Middelalderbyen, så derfor har vi besluttet at støtte indstillingen.

Det piner os bare frygtelig voldsomt, at der skal nedlægges de her 36 parkeringspladser. Men man kan jo ikke få alting her i livet, så vi må altså så sige: Pest eller kolera – og vi vælger så at støtte indstillingen.

Til gengæld vil jeg sige, at Dansk Folkeparti helst havde set, at det ændringsforslag, som Venstre fremfører, ville være et ændringsforslag, der kunne skabes flertal for, sådan så det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

kunne træde i kraft, samtidig med at man forbedrede forholdene for cyklisterne i Indre By. Så ville der ligesom være ræson i det, og så kunne man tilgodese alle borgerne i København.

Dansk Folkeparti har også et ændringsforslag. Vi vil gerne bede om delt afstemning om selve indstillingen. Det vil sige, at vi gerne vil have, at den sætning, der hedder »etablering af en 40 km/t hastighedszone«, bliver taget ud, mens resten er intakt. I stedet for siger vi, at vi vil have et ændringsforslag, der hedder, at man bevarer 50 km/t hastighedszone.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til 2. runde.

Jens Johansen (F): Jeg skal ikke udtale mig om Enhedslistens ordførers begavelse. Det ville falde mig meget svært. Jeg skal blot gøre opmærksom på, at der findes en Trafik- og Miljøplan, som sigter på fredeliggørelse af Indre By og på fjernelse af gadeparkering, det kan øge trafikikkerheden. Det er et problem, som et flertal af partier her er optaget af og skyder os i skoene, at vi ikke skulle være i SF. Dette forslag hænger naturligvis sammen med, at gadeparkeringen skal fjernes.

Så har jeg bemærket, at et antal ordførere ikke har noteret sig, at vi foreslår ensretninger for cyklister ophævet i hele Middelalderbyen, dog ikke i Vestergade. Det er i god overensstemmelse med det, Enhedslisten heroppe forsøger at gøre sig til talsmand for, selv om Enhedslisten altså stemte imod i udvalget.

Jeg har også noteret mig, når jeg bevæger mig rundt i Indre By, at cyklisterne rent faktisk kører mod ensretningen. Det må dog være farligere for cyklisterne, at de kører mod ensretningen i gader, hvor de nu ikke må, end hvis de måtte, og bilisterne – fordi det er jo bilisterne, det har et dødbringende våben i hånden, ikke cyklisterne – var klar over, at her kunne man altså forvente at møde en cyklist.

Og så skal vi naturligvis have hastigheden nedsat til 30 km i timen og ikke 40. Det øger trafikikkerheden og mindsker risikoen for ulykker af den ene og den anden art.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Jens Johansens logik må jo føre til, at eftersom mange folk alligevel kører 120-130 km i timen på motorvejene, så kan man lige så godt sætte hastighedsgrænsen op dertil; de gør det jo alligevel. Folk parkerer alligevel ulovligt. Så kan vi lige så godt gøre det lovligt at parkere der, hvor de holder. Det må vel være den logiske konsekvens af Jens Johansens bemærkninger. Men der sker jo mange sjove ting i SF trafikpolitisk.

Jeg vil bare i al fredsommelighed bede Jens Johansen, når han nu ikke hører efter, hvad vi siger her, og ikke hører efter, hvad vi siger i udvalget, om at læse indstillingen, hvor det er Vestergade og en række andre gader, som forvaltningen indstiller, at man ikke ophæver ensretningen i. Det gør man ud fra nogle vurderinger af, at der vil det være for farligt.

Vi havde så 3 specifikke gader, hvor vi sagde: Kunne man ikke genoverveje det i hvert fald her? Men som jeg også prøvede at beskrive det før, druknede det fuldstændigt i, at SF kom brasende ind – jeg var lige ved at sige, at jeg tror ikke, de havde læst sagen på det tidspunkt – og sagde: Jamen det hele, det hele, skal ophæves. Så sagde vi andre: Nej, Vestergade, nu må du lige, Jens Johansen altså. Så kom det også med ud.

Men man er nødt til at have en vurdering på, om det er trafikmæssigt forsvarligt, hvis ikke man vil risikere at sende cyklister ud i de rene dødsfælder. Det vil jeg altså snart gerne have, Jens Johansen prøver at forholde sig bare en lille bitte bitte smule til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Ole Hentzen (C): Jeg skal bare sådan set præcisere på De Konservatives vegne, at vi naturligvis stadig stemmer for det mindretalsforslag, som nu Tine Peters i reduceret form har genfremsat, men som jo ganske meget ligner det, som vi havde til afstemning i udvalget.

Vi stemmer absolut også stadig imod 30 km-zonen, som Jens Johansen stillede forslag i udvalget om og nu stiller her igen, og det bliver så også stemt ned.

Vi agter også at stemme for, at hastigheden nedsættes til de 40 km/t, som er i indstillingen, og vil altså ikke stemme for Dansk Folkepartis, kan man sige forslag, der jo vil bevare de nuværende 50 km/t, som vi har i Indre By. Vi mener sådan set, at Indre By må ned på 40 km i timen, hvis vi skal opnå nogle af de sikkerhedsmål, som vi har sat os i Middelalderbyen.

Det er jo rigtigt, hvad Mikkel Warming siger, at man ikke må citere, hvad der sker i udvalget. Det skal jeg heller ikke, men med Mikkel Warmings tilladelse har jeg vel lov til at sige, at den gengivelse, som Mikkel Warming har givet her i dag, ligner sandheden ganske meget.

Et af Tine Peters (V) stillet ændringsforslag om, at de p – pladser, der nedlægges, erstattes af underjordiske p – pladser i samarbejde med private, blev forkastet med 30 stemmer imod 20.

For stemte: V, O, C, P, D og Lubna Elahi (UP).

Imod stemte: A, F, Ø, B og L.

Et af Jens Johansen (F) stillet ændringsforslag om, at ensretninger for cyklister ophæves i hele Middelalderbyen, dog ikke i Vestergade, blev forkastet med 43 stemmer imod 7.

For stemte: F.

Imod stemte: A, V, Ø, O, C, B, P, L, D og Lubna Elahi (UP).

Et andet af Jens Johansen (F) stillet ændringsforslag om, at der etableres en 30 km/t hastighedszone i middelalderbyen, blev forkastet med 35 stemmer imod 15.

For stemte: F, Ø og L.

Imod stemte: A, V, O, C, B, P, D og Lubna Elahi (UP).

Et af Dansk Folkeparti stillet ændringsforslag om, at sætningen ”etablering af en 40 km/t hastighedszone” udgår af indstillingens 1. at, blev forkastet med 34 stemmer imod 16.

For stemte: V, O, P, D og Lubna Elahi (UP).

Imod stemte: A, F, Ø, C, B og L.

Herefter blev indstillingen godkendt med 38 stemmer imod 2.

For stemte: A, F, Ø, O, C, B, og L.

Imod stemte: D og Lubna Elahi (UP).

Undlod at stemme: V og P.

=====
 14) BR 237/01. Cykelstier på Tietgensgade

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Indstilling om, at der gives en kapitalbevilling på 3 mill. kr. på Vej & Parks anlægsramme for 2001 (konto 2.22.3) til anlæg af cykelstier i begge sider af Tietgensgade på strækningen fra H.C. Andersens Boulevard til Bernstorffsgade.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

15) BR 241/01. Genplantning af Krinsen på Kongens Nytorv

Indstilling om, at der som en etape 1 af forslaget til omlægning af Kongens Nytorv gennemføres en genplantning af Krinsens træækker og istandsættelse af haveanlægget, at der gives en kapitalbevilling på 6,3 mill. kr. finansieret af Vej & Parks anlægsramme (konto 0.21.3, parker og legepladser) til etape 1, Krinsen og haveanlægget, samt at der gives en indtægtsbevilling på 2 mill. kr. (konto 0.21.3, parker og legepladser).

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 43 stemmer imod 6.

For stemte: A med undtagelse af 1 medlem (Mona Heiberg), V, 3 medlemmer af F (Martin Günter, Jens Johansen og Marlene Krogh), Ø, O, C med undtagelse af 2 medlemmer (H. Thustrup Hansen og Helle Sjelle), B, P, L, D og Lubna Elahi (UP).

Imod stemte: 1 medlem af A (Mona Heiberg), F med undtagelse af 3 medlemmer (Martin Günter, Jens Johansen og Marlene Krogh) og 1 medlem af C (H. Thustrup Hansen).

Undlod at stemme: 1 medlem af C (Helle Sjelle).

=====

16) BR 239/01. Træplantning på Kalvebod Brygge

Indstilling om, at der udføres træplantning i midterrabbatten på Kalvebod Brygge på strækningen fra Bernstorffsgade til Dybbøls Bro, samt at der gives en kapitalbevilling på 1,4 mill. kr. (konto 2.22.3) til træplantning på Kalvebod Brygge.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

17) BR 236/01. Busfremkommelighedsprojekter 2001

Indstilling om, at der overføres 1,5 mill. kr. fra konto 2.11.1 (vejvedligeholdelse – trafikafviklingspuljen) til konto 2.22.3 (Vejanlæg), at der gives en udgiftsbevilling på 3,0 mill. kr. på konto 2.22.3 (Vejanlæg) til busfremkommelighedsprojekter i Københavns Kommune i år 2001, samt at der gives indtægtsbevilling på 1,5 mill. kr. på konto 2.22.3 (Vejanlæg) til busfremkommelighedsprojekter i Københavns Kommune i år 2001.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 31. maj 2001**

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

18) BR 242/01. Renovering af Langelinieparken

Indstilling om, at der gives en kapitalbevilling på 2,4 mill. kr. (konto 0.21.3, parker og legepladser) til renovering af Langelinieparken fra Nordre Tolbod til anlægget ved Den lille Havfrue.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

19) BR 234/01. Kommunal garanti for realkreditlån

Indstilling om bemyndigelse til over for BRFKredit at afgive garanti for 100% af 2 realkreditlån på henholdsvis 2.250.000 kr. og 800.000 kr., der optages af Foreningen Socialt Boligbyggeri, afdeling Ågården, til finansiering af udgifter i forbindelse med renoverings- og miljøarbejder.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

20) BR 225/01. Lokalplan "Stubbeløbgade" med Kommuneplantillæg

Indstilling om, at forslag til lokalplan for et område ved Stubbeløbgade vedtages sammen med kommuneplantillæg 1997 med henblik på fælles offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder bortset fra juli måned, at offentliggørelsen annonceres i områdets lokalpresse, samt at den foreslåede dialogstrategi bestående af en planens hjemmeside, en lokal udstilling samt et borgermøde vedtages.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Enhedslisten tog forbehold og ønskede i henhold til Planlovens § 24, stk. 2, en kort begrundelse for forbeholdet optrykt i forbindelse med offentliggørelsen. Fristen for aflevering af begrundelsen blev fastsat til onsdag den 6. juni 2001, kl. 12.00.

=====

21) BR 223/01. Tillæg til lokalplan "Ørestad Nord" med kommuneplantillæg

Indstilling om, at forslag til lokalplantillæg nr. 3 til lokalplan nr. 301-1 & 2 "Ørestad Nord" med tilhørende tillæg til kommuneplan 1997 vedtages med henblik på fælles offentliggørelse,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 31. maj 2001**

at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, at offentliggørelsen annonceres i områdets lokalaviser, samt at den foreslåede dialogstrategi bestående af en planens hjemmeside, en lokal udstilling samt et borgermøde vedtages.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Enhedslisten tog forbehold og ønskede i henhold til Planlovens § 24, stk. 2, en kort begrundelse for forbeholdet optrykt i forbindelse med offentliggørelsen. Fristen for aflevering af begrundelsen blev fastsat til onsdag den 6. juni 2001, kl. 12.00.

=====

22) BR 222/01. Tillæg til lokalplan "Stengade II" med Kommuneplantillæg

Indstilling om at forslag til tillæg til lokalplan nr. 215 "Stengade II", der fastlægger den ca. 5000 m² store nordligste del af lokalplanområdet til offentlige rekreative formål (parkområde), med tilhørende tillæg til kommuneplan 1997 vedtages med henblik på fælles offentliggørelse, idet forvaltningen efter indsigelsesfristens udløb vil fremkomme med endelig indstilling om vedtagelse af lokalplantillægget med tilhørende kommuneplantillæg, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, samt at offentliggørelsen annonceres i områdets lokalavis.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

23) BR 214/01. Tillæg til byfornyelsesbeslutning for Folkets Hus- karreen

Indstilling om bemyndigelse til at lade det af Byfornyelse København udarbejdede forslag til tillæg til byfornyelsesbeslutningen for "Folkets Hus-karreen" udsende i offentlig høring i 2 måneder, at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til at afholde de med tillægsbeslutningens gennemførelse forbundne udgifter, samt at offentliggørelsen annonceres i områdets lokalavis.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

24) BR 213/01. Opførelse af parkeringsanlæg for Blågården

Indstilling om, at de kommunale ejendomme (matr.nr. 36cu, 235, 248 og 250 Udenbys Klædebo kvarter, København), der skal indgå i realiseringen af det i lokalplan nr. 42 fastlagte parkeringsanlæg, snarest afhændes til Foreningen Socialt Boligbyggeri (FSB), afdeling 85, Blågården.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Jens Johansen (F): Når vi nedlægger parkeringspladsen, så vil Venstre lave parkeringskældre. Når der nu skal laves p-huse, så vil vi nedlægge parkeringspladser. Der skal her etableres et p-hus, og derfor har vi et ændringsforslag, nemlig at der nedlægges ca. 200 gadeparkeringspladser omkring det foreslåede parkeringshus, således at vi får fredeliggjort området omkring p-huset.

Johannes Nymark (A): Jeg vil godt sige, at her er en sag, hvor vi ganske klart kan sige, at vi bliver gang på gang hånet for ikke at have en klar parkeringspolitik. Jo, vi har den klare politik, at københavnere har lov til at have bil. Det er derfor grundlæggende, at vi har brugt mange kræfter på som det første konkrete eksempel på Nørrebro, hvor det klemmer allermost til om aftenen, at få bygget et parkeringshus, så de mennesker, der bor der, kan få lov til at parkere deres bil.

Det vil være fuldstændig ude i hampen, for at sige det rent ud, hvis Jens Johansens forslag skulle nyde fremme. Hvorfor i alverden skulle vi bygge et parkeringsanlæg ude ved Ågade, hvis ikke det handlede om én afgørende ting: At de borgere, der bor og er københavnere på Indre Nørrebro, får plads til deres egne biler? Det er formålet.

Derfor er Jens Johansens forslag enten en misforståelse – nu skal jeg ikke gå Mikkel Warming i bedene, men det er i hvert fald ikke det, der har været forudsætningen. Vi skal om aftenen i de tætte beboelseskvarterer have mere parkeringsplads. Det er et irritationsmoment af de næsten ubeskrivelige for mange københavnere. Her har vi lejlighed til at vise, at vi sætter gerning bag ordene ved at få opført et parkeringshus et af de steder, hvor det er allermost påtrængende.

Mikkel Warming (Ø): Jeg forstår egentlig godt smilene rundt omkring i salen, da den socialdemokratiske ordfører bekendtgjorde, at nu havde Socialdemokratiet en parkeringspolitik. Det har vi andre ikke oplevet endnu.

Fordi det her er et resultat af i virkeligheden de foregående sager, at presset fra beboerne på Nørrebro blev så stort, at flertallet herinde blev tvunget til at acceptere, at Folkets Park skal bestå, at der ikke skulle bygges boliger i Folkets Park. For at redde det socialdemokratiske ansigt krævede man, at der blev lavet en studehandel, man krævede sit skålpund kød, og det her er så et af dem, nemlig at få det her parkeringshus på Indre Nørrebro ved Blågårdsgade og Åboulevard. Det synes vi er trist, netop fordi vi har, synes vi selv, en rimelig klar parkeringspolitik: Vi vil ikke medvirke til at gøre det lettere at være bilist.

Vi synes også, det er lidt trist, når vi ser, at det, flertallet så ender med at gøre, er at lave flere parkeringspladser end det lovkrav, der ligger til grund for denne sag, som jo er næsten lige så gammelt, som jeg er i virkeligheden.

Lovkravet er ca. 150 pladser. Man laver 200, fordi det kan nok bedst betale sig. Det har man da sikkert ret i, det kan nok bedst betale sig, men vi synes, det er lidt trist. Vi er ikke enige i at lave denne forøgelse af parkeringspladserne. Vi tror ikke, det bliver nogen skønhedsåbenbaring, man får skabt sig her på hjørnet af Åboulevard og Blågårdsgade.

Så synes vi, det er lidt skidt, når man så gør det her, at man så ikke gør det, hvad man kunne kalde ordentligt, nemlig f.eks. ved at nedlægge gadeparkering, forbyde biler på de omkringliggende gader, få indkørsel til parkeringsanlægget fra Åboulevard, så man kan få fredeliggjort de andre gader, der i dag er sådan en mærkelig blanding af gågader og bilgader. Det er lidt noget rod.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Vi vil stemme for SF's ændringsforslag. Vi vil så komme med et yderligere ændringsforslag, nemlig at hvis man nu endelig laver det her, jamen så burde man da have så meget anstændighed, at man i hvert fald nedlægger de ca. 50 parkeringspladser, som man etablerer ud over lovkravet, ud over lovkravet, de ekstra 50, som ligger ud over det lovkrav, der ligger bag denne sag. Det burde Socialdemokratiet kunne stemme for.

Ole Hentzen (C): Når Mikkel Warming tager ordet »lovkrav« i sin mund, så skal man sådan lige tage det med en vis meget stor grad af tvivl. Det har intet med lov at gøre. Den er oven i købet så meget bøjet, at de 150 pladser er efter, at der er givet dispensation i det specielle område. Så hvis man skulle følge den almindelige bestemmelse i kommuneplanen, så ved hr. Mikkel Warming også eksakt, hvad der skulle have været etableret på det sted på Nørrebro, og det er ikke tilfældet her.

Vi kan selvfølgelig ikke støtte det af SF fremsatte krav om, at der skal fjernes et vist antal parkeringspladser på gadeniveau. SF har jo været til stede, det var da et af de møder, hvor SF var til stede i udvalget, hvor man diskuterede, hvor der jo rent faktisk blev fremlagt rapporter, der sagde, hvor meget der manglede af parkeringsplads i de bebyggelser på Nørrebro, vi her snakker om.

Vi har vel tygget på denne sag i snart 3 år, idet vi var tæt på også at anmelde det pågældende boligselskab for bedrageri, fordi de jo rent faktisk ligger med pengene og burde have etableret dette parkeringshus for længe siden. Jeg kan sige, at det har i hvert fald været drøftet hos De Konservative op til flere gange, om ikke vi skulle tage den politianmeldelse, fordi det er jo en ganske alvorlig sag, der har foregået igennem alle disse år.

Men når så S-ordføreren svinger sig op til svulstige ord som »løfter« og »garantien«, som bringer minderne frem a la statsministerens garantier og løfter om efterløn og lignende, og man virkelig siger: Socialdemokratiet ved man, hvor man har, vi er på bilisternes side, vi kæmper den behårde kamp for hver eneste parkeringsplads i denne by, os kan I trygt regne med – så er det, der mangler en brækskål heroppe ved siden af talerstolen, fordi mere hult kan det vel ikke blive, når det netop er Socialdemokratiet, der udtaler sig om parkering her i denne by. For er der nogen, man ikke kan regne med, så er det Socialdemokratiet.

SF og Enhedslisten ved man, hvor man har: De bekæmper det med alle midler. Socialdemokratiet kæmper imod det med alle skjulte midler og vil så i offentligheden fremstå, som om man er bilisternes mest elskede parti. Altså der er jo ikke den bilist her i byen, der ikke må elske Socialdemokratiet, fordi de kæmper jo den behårde kamp for at etablere parkeringspladser, fastholde parkeringspladser, lave rimelige betingelser for enhver bilist, så de heller ikke skulle betale afgifter.

Man kan jo gudskelov bevise, at det er det rene sludder og vrøvl, hvad ordføreren har sagt her, for det står i ethvert referat, og hvis man ikke har referaterne her fra forsamlingen, så har man det fra referaterne af alle de sager, de har i bygge- og teknikforvaltningen.

Så hr. Nymark, selv om det er valgår, selv om det er tæt på borgerrepræsentationsvalget, så kan man altså ikke lure befolkningen sådan og stikke sådan en fed løgn ud. Den tror de altså ikke på.

Lars Rimfalk Jensen (B): Jeg skulle ikke have været oppe og sige noget, men det var hr. Johannes Nymark, der fik mig til alligevel at gå herop.

Jeg synes, at det lød lige groft nok, at Socialdemokratiet sagde, at de bygger for beboerne, og at de skaffer parkeringspladser til beboerne, når det, der rent faktisk er tale om, er, at vi så-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 31. maj 2001**

dan set bare overholder loven. Det er, at FSB nu endelig får besked på, at de skaffer de 146 parkeringspladser, som de skal ifølge loven. Det er egentlig det, det hele drejer sig om.

Så kan jeg ikke helt forstå, hvorfor Socialdemokratiet så er gået med til at lave 50 mere. Det må være et eller andet med, at man har lavet den aftale, som vi andre ikke helt har hørt om, men noget med, at Folkets Park skulle betales på en eller anden måde, og så er man gået med til at lave 50 mere, hvilket jo så også har medført, at det parkeringshus, man nu har tænkt sig at bygge, bliver en etage højere.

Da der nu er fremstillet nogle meget fine skyggediagrammer til i dag, så vil jeg bare sige, at det viser jo netop, hvad det er der sker. Der sker det, at man bygger et parkeringshus, og derved vil der være nogle beboere i Smedegade, som nu kommer til at opleve, at de kommer til at leve i skyggen, på grund af at Socialdemokratiet har fulgt, hvad Venstre har sagt. Så Socialdemokratiet har sørget for, at der er nogle beboere i Smedegade, der får skygge, fordi man skulle betale Venstre for Folkets Park.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Johannes Nymark (A): Nu rullede hr. Warming sig meget ud. Det skulle ikke undre mig, om ikke ganske mange af selv Enhedslistens vælgere sætter pris på – det er for så vidt børnefamilier, kan jeg have en fornemmelse af – at man i forbindelse med sin bolig har mulighed for at have en bil. Lad os bare slå det fast.

Så vil jeg sige, at dette ikke er noget med et skålpund kød. Det her er egentlig i min, måske naive, opfattelse resultatet af, at en reel dialog imellem dette hus og Indre Nørrebro over en længere periode har sagt: Hvad har vi af udeståender med hinanden? Det har vi så lavet som en, nogle vil sige pakkelsesløsning, men en af de ting, som vi har insisteret på, og det står jeg ved, er, at vi vil have forbedret parkeringsforholdene for beboerne.

Så vender jeg mig til Ole Hentzen og siger, at det var hult, men det er det jo tit, når Ole Hentzen tager ordet, det runger hult i denne sal. Beboere må have bil. Det har vi sagt gang på gang. Vi ønsker ikke København overrendt af bilisme i øvrigt, men vi er indstillet på at sige, at det er en naturlig del af den forbedring, der er i København, af boligforhold m.v., at stadig flere københavnere ønsker at have bil.

Det står vi ved, og denne beslutning er en del af den erkendelse. Det er der ikke noget hverken hult eller andet i. Jeg synes godt, at hr. Ole Hentzen bare for én gangs skyld kunne spare sin sædvanlige sarkasme.

Jens Johansen (F): Jeg synes, det er interessant at høre den socialdemokratiske ordfører: Københavnerne skal have lov til at have bil. Og så argumenteres der på en måde, som vi ellers kun har hørt Venstres og til dels også i små pip De Konservatives bilordførere gøre det ... (*Munterhed*). Jamen det er sagen, det er sandelig sagen, at vi nu her ser de forenede bilpartier: Københavnerne skal have lov til at have biler.

Der er bydele, Nørrebro er en af dem, Vesterbro en anden, hvor et flertal ikke har bil, og hvor bilejerskabet faktisk er til meget stor gene for det flertal, som ikke har bil. På Vesterbro er det 20 pct. af husstandene, der har bil, 80 pct. har det ikke. Ikke desto mindre fylder de der møgspande rundt omkring på gaderne ved kantstenene. Prøv at tage en tur ned ad Oehlenschlägersgade eller den gade, hvor Byfornyelsescentret ligger, Valdemarsgade. Det er jo næsten ikke til at komme igennem med en cykel, og især ikke hvis der kommer en modkørende cyklist og så en bilist; så kan man ikke være der.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Vi er nogle københavnere, og det er faktisk et flertal, der har fundet ud af, at man ikke behøver en ton stål for at bevæge sig rundt i byen. Man kan klare sig med de 10-15 kg, en cykel vejer. Man kommer også meget mere behændigt rundt – desværre ikke behændigt nok, fordi vi stadig væk har ensretning i store dele af Middelalderbyen. Men man kommer behændigt rundt, man kommer hurtigere rundt, end når man kører bil. Der er faktisk børnefamilier, der har fundet ud af også at bruge cyklen sammen med børnene eller have børnene med på cyklen.

Men københavnere skal have lov til at have bil, og derfor skal der være plads til de der kasser, der vejer en ton, overalt i byen, ikke blot på gaderne, men også i huse.

Jeg synes, at det ville være bare en lille bitte smule sømmeligt og rimeligt, om man forbedrede forholdene for de bløde trafikanter, for det flertal af københavnere, som ikke har bil, men bevæger sig på cykel, forbedrede forholdene ved at fjerne gadeparkeringen, ved at fredeliggøre beboelsesområderne, ved at nedlægge gadeparkeringspladser, når man nu stabler bilerne. Om det er over jorden eller under jorden, kan vi så diskutere. Her er det over jorden, i et p-hus. Men det gør man ikke, det vil man ikke. Nej, københavnere skal have lov til at have bil, selv om et flertal af os altså ikke har det. (*Kommentar fra salen*).

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Hvis Grete Henius vil have ordet, er hun velkommen til at trykke sig ind.

Ole Hentzen (C): Det glæder mig, Johannes Nymark, at vi for fremtiden har en stensikker stemmemagnet på disse 14-15 stemmer bag os, når alt nybyggeri skal have dækket deres parkeringskrav til beboerne.

Jeg tager det som udtryk for den helt faste garanti a la statsministerens, som Nymark udsteder her, at i beboernes krav på at kunne få deres parkeringsdækning har de Socialdemokratiet bag sig. Samtlige parkeringspladser, der skal etableres i henhold til byggeloven ved nybyggeri til beboelse, det er jo københavnere, der skal bo der, står vi i Socialdemokratiet bag.

Jeg beder Socialdemokratiets ordfører komme herop og bekræfte det tilsagn, han har afgivet. For jeg forstår, man har indgået et større boligforlig, der jo betyder, at der kommer ganske mange boliger i fremtiden. Det ville være rart at høre, om det tilsagn, Socialdemokratiet står her og giver, er hult, eller om det er noget reelt. For ellers må vi have en afstemning om, om Socialdemokratiets tale er hul eller ikke, på dette område. Der tror jeg desværre, Johannes Nymark – når jeg siger »desværre«, så er det fordi jeg tror, Johannes Nymark taber den. For alle andre i denne sal er klar over, at Socialdemokratiet prøver at tale med to tunger i denne sag.

Men hvis Nymark kommer herop og bekræfter, at man aldrig mere vil dispensere fra parkeringsdækningen, fordi det er helligt, at man som københavnere skal kunne have sin bil parkeret, så tager jeg hatten af, og jeg går øjeblikkeligt på talerstolen og siger: Tak for det tilsagn. Ellers er det hult, og det er hult, så det giver genlyd gennem hele byen, og det har det gjort i mange, mange år.

Lars Rimfalk Jensen (B): Jeg vil godt have lov til, da vi nu hører, at det drejer sig om, hvad man skal bygge, og hvad man ikke skal bygge ifølge de lovkrav, der er, at stille et ændringsforslag, som går ud på, at der kun bygges p-hus til de 146 byggelovsbetingede p-pladser. Der er jo ingen grund til at bygge flere parkeringspladser end det, som vi skal ifølge

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

loven, og jeg hører også, at Socialdemokratiet ønsker, at vi selvfølgelig bygger op til det krav, som loven stiller.

Mikkel Warming (Ø): Det sidste forslag, Lars Rimfalk nævnte, synes vi ellers, vi havde dækket med vores forslag om at fjerne 50, men om det er den ene eller anden måde, kan vel være ligegyldigt.

Det er Socialdemokratiet, der nu går herop, og som måske endelig vælger side – jeg siger »måske«, fordi vi kan jo aldrig vide, om der kommer en ordfører op og siger noget andet om lidt – og siger: O.k., Socialdemokratiet går sammen med Pind og Hentzen ind for flere biler i byen og vil gerne nøjes med at føre politik for de 30 pct. eller hvor mange det nu er, det er ikke over, i hvert fald maks. 30 pct. af husstandene, der har en bil, og vælger, at det er det vigtigste, det er det, man satser på.

Grundlæggende handler det om: Hvem fører man politik for, hvem indretter man byen til? Er det flertallet af københavnere, alle os, der ikke har bil, som man skal prøve at gøre livet bare en lille smule lettere for, eller er det bilisterne, man skal gøre livet lettere for?

Hvis Socialdemokratiet vælger side, så vil jeg et eller andet sted sige, at det er da rart, at man endelig gør det, fordi det har det skortet på meget længe.

Men man løser ingen problemer ved det. Et parkeringsanlæg, som udvider antallet af pladser, gør det lettere at være bilist, ansporer endnu mere til, at hvis man var i tvivl, så skal man anskaffe sig en bil. Derfor fremmer det trafikken, fremmer det flere biler, og derfor er det trafikpolitisk ikke nogen god idé.

Så har jeg egentlig et spørgsmål til SF, nemlig om SF har diskuteret deres stillingtagen herinde med deres kolleger i bydelsrådet ... (*Afbrydelse*). O.k., de er så enige om at være uenige. Tak, det var bare det.

Borgmester Søren Pind: Man bliver sådan en anelse forbløffet over den pludselige opkøghed, som denne debat egentlig får, for fra mit synspunkt er det egentlig en glædens aften.

Jeg har lige stået og talt med plandirektøren, vej- og parkdirektøren, om, hvor længe denne sag egentlig har været undervejs, hvor længe der egentlig er blevet arbejdet med den. Masser af år, og nu er den faktisk endelig faldet på plads. Det er der ikke særlig mange, der har nævnt her i aften, men jeg føler da i hvert fald et behov for at sige, at jeg synes, det er rart, at det endelig er lykkedes at få det her skruet sammen til gavn for byen og til gavn for de beboere, som er i nærområdet, og, det vil jeg være meget enig med Ole Hentzen i, også i forhold til hele det meget mærkværdige spil, der har været omkring finansiering, antallet af parkeringspladser, mærkelige fonde og boligselskabers spil i alt det her. Jeg synes i virkeligheden, der er grund til at kvittere og glæde sig over det.

Det skal da ikke være nogen hemmelighed, at for Venstre har det været en lidt blandet fornøjelse, fordi det her er jo en del af en pakke, som pudsigt nok heller ikke har været diskuteret i aften, bl.a. omkring Folkets Park, og det er så det resultat, man kunne komme frem til. Vi er glade for, at parkeringshuset nu kommer op.

Vi har selvfølgelig også noteret os Socialdemokratiets signaler her i aften, at det nu skal være en ret at have bil i København. Og uden at svinge mig helt op i højder, som er nået af nogle af mine kolleger her i aften, så vil jeg sige, at det vil vi naturligvis i en løbende debat frem mod kommunevalget vide at holde Socialdemokratiet fast på. Vi synes personligt, det er en meget vigtig del af den trafikale diskussion.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Men grundlæggende synes vi, det her er et godt resultat, og vi stemmer med sindsro for det resultat, der ligger nu. Vi er glade for, at den dumme sag endelig er afsluttet for Københavns Kommunes vedkommende.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 3. runde.

Johannes Nymark (A): Jeg vil bare meget kort sige og vedstå, at det er vores opfattelse, at det er o.k. for københavnere, som ønsker at have en bil som en del af deres bolig i København, at vi skal gøre, hvad vi kan. Jeg er ikke i tvivl om, at det er en utroligt svær opgave, ikke mindst i nogle af de boligområder, som vi her beskæftiger os med.

Men det ændrer ikke ved, at vi fortsat vil gøre vores bedste for at begrænse trafikken i København. Noget af det, vi har sat ind over for og fortsat vil sætte ind over for, er en i vores øjne unødvendig pendlertrafik.

Men det er, det kan vi lige så godt se i øjnene, for mange, ikke mindst børnefamilier, en kvalitet at have en bil til at lette dagligdagen. Går vi ind og ser på de børnefamilier, der er i København, så tror jeg, selv Enhedslistens medlemmer vil have en overraskende stor andel af bilejerskabet i København.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Københavnerne skal have biler. Sådan siger den socialdemokratiske ordfører. Nå men der er jo ingen her – går jeg ud fra – der vil forbyde folk at anskaffe sig en bil, hvis de endelig vil. Men vi skal da gøre alt for, at det er overflødigt, at man ikke har behov for det, at den kollektive trafik fungerer, at gaderne kan bruges til andet end biler, at der bliver rart at være i byen, at man kan transportere sig nemt uden at bruge bil.

Se, hvis man har det udgangspunkt, at det er o.k., og derfor skal man bare give los, og hvis der kommer for mange biler til, at der er parkeringspladser, så laver man nogle flere, ja – men så vil der komme flere. Det er det, der er konsekvensen af den socialdemokratiske parkeringspolitik, hvad det nu egentlig er, men det er selvfølgelig rart at få slået fast.

Ole Hentzen (C): Jeg synes, det hører med til den almindelige viden i denne sag, at der er nedlagt næsten 7.000 parkeringspladser de sidste 10 år. 7.000 er blevet nedlagt.

Derfor blev jeg egentlig lidt glad, det varede sådan ca. 6½ minut, så gik Johannes Nymark på talerstolen og sagde vel ingenting. Han ville absolut ikke bekræfte det tilsagn, som var så krystalklart fra første runde, om, at Socialdemokratiet var garant for, at ved nybyggerier ville beboerne blive sikret, at der var parkeringsplads.

Næh, nu er det ganske simpelt: Jo, vi vil gøre vores bedste, siger Johannes Nymark. Hvad det var, de ville gøre deres bedste for, fandt man ikke rigtig ud af. Det havde i hvert fald heller ikke noget med parkering at gøre. Men de ville gøre deres bedste for, at beboerne kunne få lov at køre i bil. Altså hvis det var muligt, og hvis det viste sig, at de kunne få lov ikke bare at køre rundt hele tiden, men også en gang imellem få lov til at parkere den.

Johannes Nymark. Jeg er skuffet over, at man går op i så vigtigt et emne og prøver at forregøgle forsamlingen her og den – heldigvis – fraværende presse, at Socialdemokratiet pludselig har en fast politik om at ville sikre parkeringsdækning, for det har man ikke vist i handling, og det er første gang man prøver at sige det i ord, og vi andre kan modbevise det gennem alle de handlinger, Socialdemokratiet har medvirket til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Socialdemokratiet er altid med til at begrænse parkeringsdækningen for beboerne. Overalt hvor man har haft en chance, har man begrænset parkeringsdækningen for beboerne. Og så skal vi stå her i et valgår og høre, at vi Socialdemokrater – vi, det er Nyrup, efterlønsgaranti – jeg, Johannes Nymark som ordfører for Socialdemokratiet i Borgerrepræsentationen, er garant for, at der bliver bygget parkeringspladser til samtlige beboere, der måtte ønske det, her i Københavns Kommune. Jamen det fortjener næsten ikke flere ord.

Jens Johansen (F): Jamen jeg kan jo tage over, hvor Ole Hentzen slap, og så sige, at den anden side af budskabet er, at vi samtidig skal begrænse trafikken. Jeg synes, der er en logisk brist i, at man vil give plads til flere beboerejede biler i byen, således at privatbilismen øges, og samtidig vil man begrænse trafikken. Der er altså et eller andet, der halter i den socialdemokratiske parkeringspolitik; det må jeg nok sige.

Jeg tror, det er nødvendigt og vigtigt at se på den københavnske parkeringspolitik. Vi har i flere omgange opfordret Socialdemokratiet til at indgå i seriøse drøftelser om, hvordan vi får skabt en sammenhængende parkeringspolitik, som kan hænge sammen med de overvejelser, vi også har, om at styrke den kollektive trafik og øge fremkommeligheden for de bløde trafikanter, for cyklisterne, så vi kan få dem forkælet lidt, fordi de gør det eneste rigtige. Men nej, nej, nej.

Vi har heller ikke været inviteret – det er så en bemærkning til Enhedslistens ordfører, hvis han hører efter – til drøftelser om dette parkeringsbyggeri, og derfor stiller vi nu det her ændringsforslag om, at der naturligvis på gadeplan skal nedlægges et tilsvarende antal parkeringspladser.

Vi ønsker ikke i SF at medvirke til at øge antallet af parkeringspladser i byen. Vi ønsker, og vi vil være med til at fjerne de parkerede biler fra gadeplan. Det er jo et problem for de samme børnefamilier, som Johannes Nymark gør sig til talsmand for, at deres børn ikke har trygge skoleveje, fordi de skal passere rækker af parkerede biler og ikke kan ses af de fartgale, tonstunge bilister, der kører rundt i vores by, også i boligområderne, som vi skal have fredeliggjort, og hvor vi skal skaffe bedre forhold for cyklisterne, bl.a. langt flere cykelparkeringspladser, en diskussion, der også hører hjemme i en diskussion om parkeringspolitikken i København.

Men nej, Socialdemokratiet er gået i koma. Socialdemokratiet har ikke ønsket at diskutere parkeringspolitikken i København. Jeg synes, det er beskæmmende.

Lars Rimfalk Jensen (B): Jeg skal starte med at sige til Mikkel Warming, at årsagen til, at jeg mener, det er et modsat forslag, er naturligvis, at vi ikke ønsker et stort parkeringshus til 200 biler. Vi ønsker et lille, så vi bl.a. ikke får den øverste etage. Det er årsagen til, at vi ikke mener, det er det samme forslag. Det er så forklaringen på, at vi stiller forslaget om 146 pladser.

Så vil jeg sige, at jeg hørte Johannes Nymark stå heroppe og fortælle, at Socialdemokratiet gerne vil have, at københavnernes har bil. Det er også fint nok, og det har vi sådan set heller ikke nogen problemer med.

Man sagde også, at det, man gjorde i Socialdemokratiet, var, at man bekæmpede pendlere. Det er så også fint, at man gør det, og det er vi nogle andre, der synes. Derfor er det lidt svært for Det Radikale Venstre at forstå, hvorfor Socialdemokratiet så går med til at bygge et parkeringshus, der er 33 pct. større end det, der er nødvendigt ifølge lovkravet. Det må da være, fordi man så giver åben mulighed for at skabe 33 pct. ekstra pladser. Det ville jo være lyk-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

ken for pendlerne, at der lige pludselig også bliver mulighed for, at de kan komme til, for nu er det altså ud over lovkravet, nu giver man mulighed.

Derfor kunne det være interessant at vide, om det her nu er Socialdemokratiets nye holdning, om man vil åbne mulighed for, at pendlerne kan komme ind, fordi man skaber 33 pct. flere parkeringspladser, end der er nødvendigt, eller om det rent faktisk er sådan, at det her er et engangstilfælde og det kun er på grund af, at Socialdemokratiet i denne sag skal betale Venstre og Konservative for Folkets Park.

Et af Jens Johansen (F) stillet ændringsforslag om ”at nedlægge ca. 200 gadeparkeringsspladser i området omkring det foreslåede parkeringshus” blev forkastet med 35 stemmer imod 15.

For stemte: F, Ø og L.

Imod stemte: A, V, O, C, B, P, D og Lubna Elahi (UP).

Et af Mikkel Warming (Ø) stillet ændringsforslag om ”at nedlægge ca. 50 gadeparkeringsspladser i området omkring det foreslåede parkeringshus” blev ligeledes forkastet med 35 stemmer imod 15.

For stemte: F, Ø og L.

Imod stemte: A, V, O, C, B, P, D og Lubna Elahi (UP).

Et af Lars Rimfalk Jensen (B) stillet ændringsforslag om, at der kun bygges p – hus til de 146 byggelovsbetingede p – pladser, blev forkastet med 31 stemmer imod 18.

For stemte: F, Ø, B og L.

Imod stemte: A, V, O, C, D og Lubna Elahi (UP).

Herefter blev indstillingen godkendt med 31 stemmer imod 15.

For stemte: A, V, O, C, P, D og Lubna Elahi (UP).

Imod stemte: F, Ø og L.

Undlod at stemme: B.

=====

25) BR 235/01. Omlægning af Husum Torv

Indstilling om, at der gives en kapitalbevilling på 4,7 mill. kr. på Vej & Parks anlægsramme for 2001 (konto 2.22.3) til omlægning af Husum Torv, samt at der gives en indtægtsbevilling på 1,2 mill. kr. på konto 2.22.3 svarende til HUR's medfinansiering af projektet.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

26) BR 226/01. Højbro Plads til udeservering

Indstilling om, at udeserveringsstand ved Absalon statuen, anvendt i dag af Restaurant Chr. Firtal, flyttes nærmere Amagertorv med virkning fra år 2002, samt at Restaurant Chr. Firtal betaler omkostninger af enhver art forårsaget af flytningen på sædvanlige vilkår.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 31. maj 2001**

(Bygge- og Teknikudvalget) (Standsningsret)

Ole Hentzen (C): Umiddelbart skulle man synes, at det her var så lille en sag, så den ikke behøvede at blive afgjort af den hele forsamling, men der er nogle principielle ting i sagen, som jeg mente, forsamlingen bør tage stilling til.

Vi har som kommune valgt at give tilladelse til 2 udeserveringer på den eksisterende Højbro Plads. De har fået et areal, som har været afstemt, også arkitektonisk, med pladsens udformning og ikke mindst statuens placering.

Nu ønsker en af restauratørerne, og man kan sige: med god begrundelse – at flytte sit areal, hvor han nu har lov til at have udeservering. Han vil have lov til at flytte ned på pladsen tættere ved sit udgangsareal for hans faste restauration, sådan at hans personale naturligvis ikke skal rende så langt. Så langt, så godt. Han vil oven købet betale alle omkostningerne ved at flytte rørledninger og elledninger og hvad der nu ellers er. Det er klart, for han kommer selvfølgelig til at få en rigtig god placering i forhold til det, han gerne vil drive.

Forvaltningen synes ikke, det er en god idé. Forvaltningen synes, det arkitektonisk er en rigtig dårlig idé. Kompagnonerne, som han ligesom har haft noget at gøre med, altså drive forretning sammen med der udendørs, siger også: Vi er ikke vilde med det her, det bliver noget underligt noget.

Men det, der har fået mig til ligesom at sige, at den er principiel, er, at udvalget for tiden drøfter meget, hvad vi gør for at finde tilfredsstillende cykelparkeringsforhold på Amagertorv, for det, der foregår dernede i dag, er rent vanvid.

Vi fik jo renoveret den smukke plads omkring springvandet, men enhver ved, at hvis det er rimeligt tørvejr, og det er pænt varmt i vejret, så skal man passere en cykelbarrikade, fordi der er to særdeles velbesøgte restauranter med udendørsservering i hver sit hjørne af Amagertorvs startplads.

Den eneste mulighed som kommune for at lave det tilbud, som vi altså nu engang må indrette os efter, nemlig et tilbud om en tilfredsstillende cykelparkering, er jo ovre på Højbro Plads. Nu cementerer vi altså denne mulighed for altid ved at sige, at det kan vi ikke lave som kommune, for giver vi tilladelse til, at dette hjørne skal laves til udeservering for den pågældende restauratør, så kan vi ikke lave cykelparkering.

Så selv om jeg har stor forståelse for restauratørens ønske om, at hans personale ikke skal rende så langt og lignende, så synes jeg ikke, vi som kommune skal ødelægge muligheden for at få nogle tilfredsstillende forhold på Højbro Plads. »Tilfredsstillende forhold« er for mig, at alle de kunder, vi i øvrigt har på Højbro Plads, og det er ikke mindst det store publikum, som skal ind og parkere deres cykler omkring Amagertorv, også kan få nogle faciliteter, som det er muligt, uden at vi skal til at etablere dem omkring springvandet, for det kan arkitektonisk ikke være acceptabelt.

Derfor vil jeg gerne plædere for, at man siger nej til denne anmodning, således at vi stadig forvaltningsmæssigt og politisk kan skabe de rette muligheder for cykelparkering på den del af Højbro Plads. Naturligvis skal restauratørerne så forblive de steder, de er, for det har ingen indflydelse herpå.

Jens Johansen (F): Vi vil gerne sige, at vi støtter det initiativ, som den konservative Ole Hentzen har taget ved at standse sagen. Vi er enige i, at det er tåbeligt, urimeligt, når nu vi drøfter spørgsmålet om cykelparkering, at hindre den mulighed at placere cykelparkeringen dér.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 31. maj 2001**

Jens Kjær Christensen (Ø): Der er jo meget fornuft i det, Ole Hentzen siger heroppe fra talerstolen. Jeg tænker på, at man skal tænke sig om, hvad det er man gør.

Fordi umiddelbart kan man se af det her indstillingspapir, der ligger, at Enhedslisten for en gangs skyld ikke har anet deres levende råd om, hvad man skulle stemme, så vi har søreme undladt at stemme. Så var hensigten efterfølgende at prøve at blive lidt klogere og finde ud af, hvad der egentlig var den bedste løsning dernede.

Vi er så nået frem til den opfattelse, at hvis man skal komme i clinch med det der cykel-parkeringsproblem, som ikke blot Ole Hentzen, men alle er meget opmærksomme på for tiden, så er det velsagtens i virkeligheden nogle helt andre aktiviteter, der kommer i spil dernede, og det er sandsynligvis pølsemanden, og det er grøntboden, som er placeret, hvor de nu er, ind mod Amagertorvdelen, for det er jo der, aktiviteterne finder sted. Det er i det område, folk smider cyklerne. Så er det i virkeligheden de ting.

Derfor går vi faktisk ind for, at den bliver flyttet. Men hvis Ole Hentzen faktisk har nogle konkrete forslag til, hvordan man samlet omlægger denne plads, altså det, vi kalder nye oplysninger, fordi vi må forholde os til, hvordan den skal se ud, og det finder vi jo ikke ud af ved bare at stemme nej til det hele, så vil vi gerne støtte, at den ryger tilbage i udvalget, hvis der var nogle nye oplysninger, som kunne berige en samlet disponering af pladsen, ting, som ikke har været fremme endnu i debatten.

Det er jo klart og stadig væk logisk for restauratøren, men så sandelig også for de ansatte, at der er jo ingen grund til at gøre det mere besværligt, end det er i forvejen, enhver kan godt forstå den sammenhæng. Hvis det i øvrigt ikke i selve pladsudformningen æstetisk måtte ødelægge noget, så kan vi ikke rigtig se, der er noget til hinder.

Men vi er klar til at smide den tilbage i udvalget, hvis Hentzen har en anmodning, som bygger på en samlet disponering og dermed også i virkeligheden, hvor cykelstativerne skal stå, med de konsekvenser, det faktisk måtte få.

Borgmester Søren Pind: Med fare for at udsætte mig for Ole Hentzens vrede – det gør jo, at man med lidt bævende røst nærmer sig denne talerstol – så vil jeg sige, at det har været en bevæget aften for mig i aften. Johannes Nymark er pludselig bilisternes bedste ven, og Ole Hentzen er cyklisternes bedste ven. Så står min verden ikke mere. Jeg er nødt til at sige, at jeg bliver, om jeg så må sige, lidt rundtossat af al denne køren rundt.

Jeg vil godt sige til Jens Kjær Christensen og for så vidt også til Ole Hentzen, at jeg mener, der kan være al mulig god grund til at se på, og det tror jeg egentlig, der meget let kunne skabes et bredt politisk flertal for, hvad pokker vi gør for at få skabt nogle bedre forhold omkring de cykler, som vi alle sammen er drønirriterede over står på Amagertorv.

Men jeg vil blot sige til det, at jeg mener, der er rigeligt med plads til at gøre det under alle omstændigheder, så jeg mener, man med sindsro kan stemme ja til det her og så lad os tage fat på det. Lad os prøve at se på, hvad vi i øvrigt så kan finde ud af. Det tilsagn vil jeg i hvert fald gerne give, at det vil vi i Venstre gerne medvirke til.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Ole Hentzen (C): Jeg skal afholde mig fra at kommentere Søren Pind, fordi det beder han jo så mindeligt om.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 31. maj 2001**

Jeg synes, at der er mange ting, der betinger, at denne sag egentlig skal have en dybere belysning, end den fik her. Vi fik aldrig svar på, hvad det egentlig var, der blev svaret fra Energiforsyningsens anlægsafdeling. Det bilag er optrykt på side 8, nu må jeg citere:

»På baggrund af ovennævnte finder Energiforsyningen placeringen af serveringshuset yderst uhensigtsmæssig.«

Det er det, der i sådan et pænt sprog hedder: I kunne ikke finde en mere åndssvag placering.

Hvis man nu tager brevet fra Restaurant Langouste, som jo altså er naborestaurant i dag, men som for fremtiden kommer til at ligge alene, så skriver han i sit 3. afsnit:

»Jeg har selv tidligere søgt om at få min udendørsrestauration længere op mod Strøget, men har fået afslag. Jeg vil miste en væsentlig del af min omsætning, hvis min nabo får lov til at flytte længere op mod Strøget.«

Og husk nu, at det altså kun er ham den anden, der får lov til at flytte derop, det er ikke her.

Det tredje, jeg vil sige, er, at den her anmodning skal have virkning fra år 2002, derom er vi vel alle enige, fordi det er ganske store virkemidler. Alle, der har deltaget i udvalgets arbejde, ved også, at udvalget har været en del optaget af det, som borgmesteren så hånlige omtaler som et lille trafikmiddel, en cykel, og som jeg har gjort mig til talsmand for her i aften. Cykler er et voksende parkeringsproblem for byen, og det skal vi have løst ikke bare praktisk, men også æstetisk. Cyklerne er kommet for at blive, og vi får flere af dem, og det må vi indrette os på, og derfor skal der også være reelle forhold.

Så derfor er mit forslag, da udvalget alligevel skal diskutere substansen vedrørende cykelparkering, at man viser den tilbage til udvalget og tager denne sag ind i den pågældende sammenhæng. Det sker der intet som helst ved, for det er først fra 2002, at sagen rent faktisk ønskes behandlet. Så må vi tage den med ind i sammenhængen, og hvis det så viser sig, det kan lade sig gøre, jamen så må jeg bide det i mig. Men jeg kan ikke se anden løsning i dag, end at det bliver cyklisterne, der kommer til at betale prisen. Cyklisterne er i denne sag byens problem, for det er os, der har skabt pladserne, det er os, der tillader de gode restauranter, og vi ved, at de kommer cyklende dertil, og så skal vi også løse det problem.

Jens Johansen (F): Jeg fornemmer normalt, at det for Venstre er meget vigtigt med lighedsbetragtninger. Hvis den ene restauratør behandles på den ene måde, så må den anden behandles ligesådan. Det vil sige, at hvis vi flytter begge restauranter, udeserveringen, helt op til torvet, så lægger vi gift for en løsning af det parkeringsproblem, som de mange cykler repræsenterer.

Jeg har ikke hørt nogen af de tidligere ordførere foreslå sagen tilbagevist til Bygge- og Teknikudvalget. Derfor vil jeg gøre det nu.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg tror næsten, der er tale om et fælles forslag fra Ole Hentzen og Jens Johansen om tilbagevisning til BTU.

Et af Jens Johansen (F) og Ole Hentzen (C) stillet forslag om sagens tilbagevisning til Bygge- og Teknikudvalget blev forkastet med 28 stemmer imod 23.

For stemte: F, Ø, C, B, P og L.

Imod stemte: A, V, O og Lubna Elahi (UP).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Herefter blev indstillingen godkendt med 29 stemmer imod 22.

For stemte: A, V, O, P, D og Lubna Elahi (UP).

Imod stemte: F, Ø, C, B og L.

Enhedslisten og Solidarisk Alternativ stemte imod indstillingen, da sagen ikke er belyst tilstrækkeligt.

27) BR 224/01. Thorvaldsens Museums forplads

Indstilling om, at forpladsen til Thorvaldsens Museum omdannes til en brostensbelagt plads med et centralt placeret spejl bassin som skitseret i bilagsmaterialet, at der gives en kapitalbevilling på 3,0 mill. kr. til Vej & Park på konto 2.22.3(vejanlæg), hvoraf 2,0 mill. kr. finansieres af overførslen af merprovenuet fra parkeringsindtægter for 2000, at der overføres 1 mill. kr. fra Kultur- og Fritidsudvalgets konto 3.64.1(andre kulturelle opgaver) til konto 2.22.3(vejanlæg) i Vej & Park, samt at ovennævnte kapitalbevilling gives under forudsætning af, at de øvrige anlægsudgifter afholdes af eksterne fonde.

(Bygge- og Teknikudvalget, Økonomiudvalget og Kultur- og Fritidsudvalget)

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Det har i mange år været tiltrængt at få gennemført en omlægning, renovering og udsmykning af pladsen foran Thorvaldsens Museum.

Den nuværende plads efterlader et meget rodet indtryk. Den består af græs, beton, små og store brosten, nye og gamle lygter, og der er desuden alt for mange niveauspring på pladsen, ikke mindst fordi belægningen flere steder har sat sig markant. Pladsen, der er central i det københavnske bybillede, spiller i alt for ringe grad op til det historisk markante og monumentale bygningsværk, som Thorvaldsens Museum udgør.

Jeg er derfor en glad mand i dag som formand for bestyrelsen for Thorvaldsens Museum og som formand for Kultur- og Fritidsudvalget, fordi Borgerrepræsentationen hermed får forelagt et samlet forslag til omlægning af pladsen.

Museets bestyrelse anmodede for flere år siden den anerkendte landskabsarkitekt Torben Schønherr om at udarbejde et forslag til udformning af pladsen. Forslaget har siden været forelagt Statens Kunstfond, Slots- og Ejendomsstyrelsen og Miljø- og Energiministeriet, og alle steder er forslaget blevet positivt modtaget.

Forslaget går ud på en totalrenovering af forpladsen. Målet er at skabe en stor, rolig flade, hvorpå såvel Thorvaldsens Museum som Slotskirken hviler. Pladsen skal markeres som en del af Slotsholmen. Det gøres bl.a. i materialevalget, de store brosten, der i forvejen anvendes i vid udstrækning i området. På pladsen vil et cirkelrundt bassin blive centralt placeret. Bassinet er tegnet af billedkunstner Jørn Larsen. I bassinet tegnes ved hjælp af granitprofiler et geometrisk mønster, der vil variere vandoverfladens spejling af himlen. Jørn Larsens forslag udmærker sig endvidere ved at tillade frit udsyn mod Thorvaldsens Museums usædvanlige og smukke facade.

Den billedkunstneriske udsmykning vil koste 4,3 mill. kr. og er finansieret af Legatet Albertina og Ny Carlsbergfondet. Endnu en gang tak. Prisen for renovering af pladsen er yderligere 6,9 mill. kr. Museet forventer, at eksterne fonde vil kunne bidrage 3,9 mill. kr., under forudsætning af, at kommunen bekoster 3 mill. kr. Jeg kan i den forbindelse i aften nævne, at Augustinusfonden netop har bevilget 2 mill. kr. til projektet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Pladsen foran Thorvaldsens Museum er offentligt areal ejet af Københavns Kommune. Ressortforvaltning er henholdsvis kultur- og fritidsforvaltningen og bygge- og teknikforvaltningen.

Sagen har været behandlet i begge udvalg, ligesom finansieringen er fundet flere steder. I det forslag, der i dag er forelagt Borgerrepræsentationen, foreslås anvendt 2 mill. kr. af merprovenuet fra parkeringsindtægterne i år 2000 og 1 mill. kr. fra Kultur- og Fritidsudvalgets frie kulturmidler.

Der står, at jeg vil anbefale Borgerrepræsentationen. Jeg er ikke i tvivl om, at Borgerrepræsentationen vil stemme for forslaget og dermed give byens hjerterum, som pladsen også kaldes, en tiltrængt fornyelse.

Lad mig slutte med at takke de mange forskellige parter, som så positivt har medvirket til, at denne plads bliver omlagt, denne plads, som vel næppe kan få andet navn end Thorvaldsens Plads.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ingen har yderligere at sige i denne sag, og navngivning ved vi jo finder sted i Vejnavnenævnet.

Indstillingen blev godkendt.

=====

28) BR 232/01. Ændring af solcelleanlæg på Halmtorvet

Indstilling om at det oprindeligt planlagte solcelleanlæg på Halmtorvet ikke etableres, samt at der i stedet etableres anden form for sollysafhængig styring af strålebilledet i springvandet.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Mikkel Warming (Ø): Det er jo ikke nogen stor sag. Det handler for os om at gøre arbejdet færdigt, gøre Halmtorvet færdigt ved at lave det solcelleanlæg, som var en del af planen fra starten.

Vi forstår godt, at forvaltningen ikke kan finde kompenserende besparelser på 1,2 mill. kr., som prisen er steget med for projektet. Vi har foreslået og vil genfremsætte, at man derfor finder finansieringen inden for Bygge- og Teknikudvalgets samlede driftsramme. Skulle dette blive nedstemt, så vil det ikke forringe vores glæde over, at Halmtorvet nu langt om længe er ved at være færdigt.

Et af Mikkel Warming (Ø) stillet ændringsforslag om, at der findes finansiering til solcelleanlægget indenfor Bygge- og Teknikudvalgets samlede driftsramme, blev forkastet med 35 stemmer imod 15.

For stemte: F, Ø, 1 medlem af B (Henrik Morgen) og L.

Imod stemte: A, V, O, C, B med undtagelse af 1 medlem (Henrik Morgen), P, D og Lubna Elahi (UP).

Herefter blev indstillingen godkendt uden afstemning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 31. maj 2001****29) BR 212/01. Indsatsområder for Det rådgivende Integrationsudvalg**

Indstilling om godkendelse af Det Rådgivende Integrationsudvalgs indstilling om, at de for budgetår 2001 vedtagne indsatsområder videreføres i budgetår 2002, idet indsatsområdet "Børns liv og fremtid" dog omdøbes til "Børns og unges liv og fremtid".

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

30) BR 211/01. Redegørelse for IT-strategi

Indstilling om redegørelse om arbejdet med at implementere Københavns Kommunes IT-strategi 2000-2004.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

31) BR 245/01. Københavns Kommunes regnskab 2000

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen afgiver kommunens regnskab og beretning for 2000 til revisionen, samt at Københavns Kommunes grønne regnskab 2000 tages til efterretning.

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil først lige selv knytte nogle bemærkninger til denne sag, som jo viser, regnskabet viser, at København fortsat har en god økonomi, har en sund økonomi, og at vi er inde i en udvikling med gunstige konjunkturodsigter, som smitter af på regnskabstallene. Man kan kun håbe, at udviklingen kan fastholdes også efter afslutningen af de igangværende forhandlinger med staten om det økonomiske grundlag for virksomheden i år 2002. Men det er jo ikke det, der er på dagsordenen her i aften.

Selv om regnskabet for 2000 foreligger, så er der stadig væk et par steder, hvor der udestår noget, bl.a. er der en udredning på Miljø- og Forsyningsudvalgets resultat for 2000, som kan få indvirkning på regnskabet for 2001. Den endelige afklaring af regnskabet for 2000 for Københavns Energi forventes at foreligge i august 2000, og det kan føre til korrektion af driftsregnskabet.

Men samlet set vil jeg sige, at der er tale om et ganske pænt regnskab, også på baggrund af den gunstige situation, som Københavns Kommune har været i.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at gå på talerstolen, men det var overborgmesterens skamridning af det københavnske regnskab, der bragte mig herop. Jeg må simpelt hen sige, der er ingen kant, der er ingen grænser for den uanstændighed, der simpelt hen udspejs her fra talerstolen, når man i den grad kan stå og sige, hvor fantastisk godt det går i København.

Det er ikke 3 eller 4 måneder siden, direktøren for Københavns Kommune i aviserne sagde, at nu havde vi ikke nogen penge tilbage. Vi havde kun 11 mill. kr. i kassen, og regeringen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

måtte gribe ind, og det var rystende, og vi havde brug for store midler, og hvad skulle vi gøre med hospitalssektoren, og alt i alt var økonomien ved at bryde sammen.

Vi er enige med overborgmesteren i, at det går ganske o.k. i Københavns Kommune. Men man behøver ikke at tegne et billede af Disneyland og Disneyworld og Tivoli og Brændesgårdshaven kombineret i København. Det tror jeg trods alt manges grænser går. Det går godt, men det kunne gå bedre, og derfor ser vi selvfølgelig frem til kommunalvalget den 20. november.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): O.k., så beklager jeg, at jeg alligevel sagde det der lige før.

Jens Johansen (F): Jeg har et spørgsmål til borgmesteren for Bygge- og Teknikforvaltningen: Hvad er Brændesgårdshaven for noget? Det er noget med barndommens land, ikke? Jamen så ved vi, hvor vi er. Det der med svævebanen over søen? ... (*Afbrydelse*). Ja.

Det, vi behandler nu, er regnskab 2000. Så vidt jeg husker, var der nogle partier, der stod bag det budget, som nu viser sig i regnskab, deriblandt Venstre. Det var det, der var et godt budget, et stort forlig, var det ikke, 4 pct.s besparelse på daginstitutionerne? Nej fy.

Jeg kan godt forstå, at Venstre nu sammen med os andre synes, at det ikke gik så forfærdelig godt i 2000. Det gjorde det ikke. Det var et sort forlig, det var til skade for københavnere, det forringede den kommunale service.

Der blev brændt en masse penge af, men der var også mange protester, mange utilfredse forældre ... (*Afbrydelse*). Det tror jeg også overborgmesteren kan huske. Jeg kan i hvert fald huske, da hans plads blev overtaget af et par skolebørn, eller var det børnehavebørn.

Jeg synes derudover, at det er beklageligt at høre Venstres så ansvarlige borgmester stå heroppe og sige, at der kun er 11 mill. kr. tilbage i kassen. Det var, hvad borgmesteren sagde. Borgmesteren ved lige så godt som alle andre medlemmer af Økonomiudvalget, at der var et udisponeret beløb på 11 mill. kr., men at selve kassebeholdningen var langt større, og at kommunen derfor fuldt ud kunne leve op til sine forpligtelser, bl.a. sine forpligtelser til aflønning af personalet, udbetaling af pensioner og andre overførselsindkomster.

Jeg synes, det er beklageligt, at den ellers meget ansvarlige borgmester fra Venstre nu begynder at lyde som et vist andet parti langt ude til højre.

Morten Kabell (Ø): Med hensyn til den beretning og det regnskab, som Økonomiudvalgets flertal i hvert fald indstiller til Borgerrepræsentationen at skulle aflægge i dag, er det jo tankevækkende, at den behandling, som det tog i Borgerrepræsentationen, allerede efter overborgmesterens indlæg var væsentligt længere end den samlede behandling i Økonomiudvalget. Det kan man filosofere meget over for sig selv på et andet tidspunkt.

Vi står i den lidt mærkværdige situation, at man kan sige, at den engelsksprogede oversættelse bagest i beretningen på mange måder er mere korrekt end de forudgående siders vurdering af situationen i København. Der står nemlig på side 46:

»The year 2000 proved to be a good year from a financial point of view.«

Det er nemlig rigtigt, for ud fra et rent finansielt synspunkt blev 2000 sikkert et godt år, men det blev ikke et godt år for københavnere. Spørg bare de hjemløse, spørg eleverne i vores skoler, på vore gymnasier, spørg de ældre på plejehjemmene etc., etc. Alle dem mener med garanti ikke, at 2000 blev et godt år. For dem blev 2000 et år, der bidrog til at forringe deres situation endnu mere. Derfor stillede Enhedslisten i Økonomiudvalget et ændringsfor-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

slag, hvor vi søgte at fjerne den skamløse selvros, som overborgmesteren tildeler sig selv i forordet til beretningen.

Nu ved jeg godt, at når vi møder op i dag og skal behandle beretningen, så er det jo i virkeligheden fuldstændig urimeligt, at jeg tillader mig at underkaste det en politisk behandling, fordi forslaget til regnskab er allerede optrykt, beretningen er trykt i 4 farver og sendt ud, så i virkeligheden er det fuldstændig ligegyldigt, hvad Borgerrepræsentationen vedtager, for forvaltningen og overborgmesteren har jo sendt beretningen ud, og herefter haver alle københavnere sig så at rette.

Det er, undskyld mig, uanstændigt. Det er en underkendelse af den politiske debat, og det er dybt urimeligt, at vi står i en situation i dag, hvor man ikke kan gennemføre en politisk debat, fordi tingene er jo allerede optrykt og udsendt. Det kræver en forklaring fra overborgmester og økonomiforvaltning, og den skal søreme være god.

Jeg skal tillade mig at genfremsætte det ændringsforslag, som jeg stillede i Økonomiudvalget, og kræve, at det kommer til afstemning. Og i givet fald det bliver vedtaget, hvilket jo vil være på linie med enhver god sund fornuft, så hjemkalder økonomiforvaltningen og overborgmesteren personligt selvfølgelig alle de eksemplarer, man så skamløst har tilladt sig at dele ud på forhånd. Egentlig burde Borgerrepræsentationen tildele økonomiforvaltningen og overborgmesteren en næse for at have lavet det trick, som man har gjort.

Lars Hutters (L): Det er borgmester Søren Pind fra Venstre, der kalder mig på talerstolen. Borgmester Søren Pind afsluttede sine politiske betragtninger omkring aflægningen af Københavns Kommunes regnskab med, at nu så Venstre frem til valget den 20. november i år.

Jeg kan forstå på borgmester Søren Pind, at det, der står i det pågældende regnskab, kan vi forvente, at Søren Pind og Venstre fuldt ud vil lade sig stille til regnskab for over for den københavnske befolkning.

Nu lever vi jo i et repræsentativt demokrati. Men forudsætningen for, at et repræsentativt demokrati kan fungere, er naturligvis, at man ærligt, ærligt – hvis borgmester Søren Pind kender det udtryk – lader vælgerne få de informationer, der er nødvendige, så det, man har gjort, ærligt og åbent kommer frem, så vælgerne kan tage stilling.

Det er jo korrekt, at set ud fra et strengt finansielt synspunkt kan man sige, at økonomien ikke er gået i negativ i Københavns Kommune. Men hvem har betalt for det, hvem har betalt for det?

Betyder det oplæg, borgmester Søren Pind fra Venstre kommer med her, at vi kan forvente, at Venstre fører en valgkamp, hvor man siger: Ja, det er rigtigt, at vi nedlagde plejehjem, og det til trods for at der var stigende ventelister til plejehjem, det står vi inde for? Det er rigtigt, at vi forringede daginstitutionerne. Det er rigtigt, at vi forringede skolevæsenet. Det er rigtigt i øvrigt, at Venstre gjorde alt, hvad de overhovedet kunne, for at ødelægge velfærdssamfundet for københavnere.

Er det det, borgmester Søren Pind og Venstre vil gå ud og fortælle, nu når valgkampen sådan set er gået i gang?

Så vil jeg i øvrigt godt forespørge borgmester Søren Pind, idet jeg går ud fra, at vi stadig væk befinder os på et sandt grundlag: Hvad var det for noget, jeg hørte borgmester Søren Pind fortælle heroppe fra Borgerrepræsentationens talerstol, at vores direktør for Økonomiudvalget havde gået ud og sagt, at vi stort set var ved at være bankerot, at der stort set ikke var nogen penge i kassen, at vores økonomidirektør appellerede til regeringen om at gribe ind?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Altså jeg vil gerne indrømme, at det jo ikke er alt, jeg lægger mærke til, hvad Søren Pind siger i Økonomiudvalget. Men jeg kan altså ikke erindre, at vores økonomidirektør på noget som helst tidspunkt er gået ud med disse påstande. Hvis jeg skulle have overset noget i den retning, så vil jeg gerne bede om, at borgmesteren gør mig opmærksom på, hvornår det er sket.

Jeg har altså en anden opfattelse, borgmester Søren Pind. Jeg synes, det er strengt nok, at man fører sig frem med løgnagtig tale. Det her er jo ikke rigtigt. Jeg vil gerne have mig frabedt på det kraftigste, at man fører en valgkamp, der i den grad bygger på usandheder, at man heroppefra vil påstå, at en af vores højtstående embedsmænd har sagt den slags ting.

Jeg går ud fra, at overborgmesteren vil støtte mig i og meddele, at det ikke er korrekt, hvad borgmester Søren Pind har sagt for lidt siden heroppe fra talerstolen. Jeg vil godt bede overborgmesteren, som havde travlt sidste gang jeg begyndte at citere omkring Søren Pind, at borgmesteren godt må citere med citat, hvor borgmester Søren Pind har det fra, fordi det der passer overhovedet slet ikke.

Så vil jeg i øvrigt tilslutte mig, at jeg går ud fra, at overborgmesteren kun har udsendt det alt for prangende forslag til stillingtagen til Københavns Kommunes regnskab til dem, der skal tage stilling til det. Og man afventer naturligvis behandlingen, herunder eventuelt tillæg til Københavns Kommunes regnskab, inden man sender det ud. Sådan går jeg ud fra, at det forholder sig.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det sidste kan jeg naturligvis bekræfte. Ud over dem, der skal tage stilling til det, har også de andre, som modtager materialet til Borgerrepræsentationens møder, selvfølgelig også fået det.

Må jeg sige til Morten Kabell, at Morten Kabell har principielt ret i, at sagen først er afgjort, når vi har afgjort den her i aften.

Jeg tror, det var en meget hurtig bemærkning, borgmester Søren Pind kom med, Lars Hutters ... (*Afbrydelse*). Det bliver nok vanskeligt at gøre det i fremtiden fuldt og helt.

Jeg vil bare afslutte med at sige, at jeg er tindrende enig i, at det går godt i København, og at det kan gå endnu bedre. Det tror jeg, jeg vil bruge som overskrift i de kommende måneder. Et godt tema, tak for inspirationen, tak.

Lars Hutters (L): Jeg synes faktisk ikke, det var nogen særlig sjov bemærkning, det synes jeg faktisk ikke. Når jeg tænker på alt det rav, der blev lavet i forbindelse med, at der kom en oversigt over, hvordan og hvorledes likviditeten var, hvad det førte med sig, møde efter møde efter møde efter møde efter møde i Økonomiudvalget, så synes jeg faktisk ikke, det kan være rigtigt, at man i fuldt alvor drøfter aflæggelse af Københavns Kommunes regnskab, og så er der en borgmester Søren Pind, der fuldstændig imod sandheden forsøger at viderebringe myter om, hvad vores økonomidirektør eventuelt har gjort med appel til regeringen. Det synes jeg aldeles ikke er morsomt.

Jeg vil egentlig godt bede om, at overborgmesteren understreger, at det ikke er den måde, at vi skal drøfte meget seriøst og meget alvorligt de problemer, regnskabet jo egentlig afspejler, ikke mindst, ikke mindst, de ofre, som også Morten Kabell var inde på, som mange af de allersvageste københavnere må bære. Det kan man simpelt hen ikke være bekendt.

Jeg må sige, jeg er skuffet, og jeg må på det kraftigste tage afstand fra den måde at lave joke på, fordi desværre ser vi gang på gang på gang på gang, at sådan nogle fuldstændig løse rygter får store overskrifter i vores aviser. Jeg vil gerne have mig det frabedt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 31. maj 2001**

Martin Geertsen (V): Overborgmesteren kan tydeligvis ikke stoppe sin tivoli-fremlæggelse af, hvordan tingene foregår i denne kommune. Selv om der er en god slat tid til kommunevalget, så er overborgmesteren ude i en øvelse nu med at forsøge at frem-elaborere valgkampslogans og valgkamptemaer.

Så foranlediger det mig sådan set til at spørge overborgmesteren, om overborgmesteren, når vi nu er inde i en generel debat om, hvad der er sket her inden for det sidste år eller halvandet, synes, at det er særlig godt for Københavns Kommunes image og for Københavns Kommunes økonomi, omdømme osv., at vi ikke mindst i den socialdemokratisk styrede sundhedsforvaltning har været vidne til det ene underskud efter det andet og har været vidne til den ene skandale efter den anden.

Det synes jeg også, overborgmesteren bliver nødt til at forholde sig til, når han gerne vil tegne et glansbillede af, hvordan tingene ser ud i Københavns Kommune, når vi i forvejen er ved at diskutere regnskab og er ved at diskutere et tilbageblik på kommunen som sådan og kommunens omdømme, kommunens image.

Når overborgmesteren siger, at det går, ikke tindrende godt, men det går rigtig, rigtig godt, er det så ikke rigtigt, overborgmester, at det er med det in mente, at den socialdemokratiske styrede ikke mindst sundhedsforvaltning har været udsat for den ene skandale efter den anden og har kunnet præsentere københavnerne for det ene underskud efter det andet? Hører det ikke med til billedet af en by, hvor overborgmesteren siger, det går rigtig, rigtig godt?

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Det er alt det her ordgejl mellem Venstre og Socialdemokratiet. For det første kunne man nøjes med at gøre det i Folketinget. For det andet: Kunne I så ikke blive enige om, at i København går det ifølge jer ufatteligt o.k.?

Jens Johansen (F): Venstre føler sig hensat til Tivoli. Det kan jeg egentlig godt forstå. Det gør jeg også. Det er som at se Pjerrot blæse ild at høre Martin Geertsen stå heroppe. Vi står her og behandler regnskabet for 2000, et regnskab, som Venstre og Socialdemokratiet, som overborgmesteren repræsenterer, i fællesskab har haft ansvaret for. Vi er selvfølgelig nogle, der er kritiske over for det budget, der ligger til grund for det regnskab her. I den periode, som Martin Geertsen her ytrer sig så kritisk om, har Venstre også haft budgetansvaret. Så det er som at se Pjerrot blæse ild, det må jeg nok sige.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere føler anledning til at sige noget.

Morten Kabell (Ø) stillede følgende ændringsforslag:

"I "Beretning 2000" slettes første afsnit i forordet på side 1, og der indføjes:

"For Københavns Kommune blev 2000 et år, hvor de økonomiske forhold blev forbedret, men hvor kommunens service overfor københavnerne ikke levede op til kommunens værdigrundlag.

Kommunen overholdt generelt de budgetter, der i oktober 199 var blevet vedtaget af flertallet i Borgerrepræsentationen, både på drifts- og anlægsområdet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Men prisen for københavnerne var høj: Plejehjem blev lukket. Daginstitutionerne mistede 4% af sine driftsmidler, så koloni og mad måtte skæres væk. Elever der har brug for vidtgående specialundervisning oplever stadig, at der ikke er pladser nok i forhold til behovet. København ligger fortsat i bunden vedrørende undervisning i dansk for tosprogede.

Kommunens bygninger er dårligt vedligeholdt. Der er op mod en milliard kroner i efterslæb på bygningsvedligeholdelsen. Efterslæbet og det faktum at der ikke kunne afsættes tilstrækkeligt med midler på budgettet for 2000, betyder at kommunens børn i mange år frem vil skulle trække med dårlige rammer for deres skolegang. Samtidig er idrætsanlæg alvorligt nedslidt, og resten af kommunens bygninger og anlæg har det ikke meget bedre.

Kommunen havde i 2000 ikke midler til en tilstrækkelig indsats overfor byens hjemløse. Alt for mange borgere er henvist til at leve på gaden. Godt nok er Københavns Kommune vært for størstedelen af landets hjemløse, og derfor er en landsdækkende medfinansiering påkrævet. Men det er beskæmmende for kommunen, at situationen er så kritisk, som den er.

Her er kun nævnt enkelte hovedområder, hvor kommunens service ikke er på det niveau kommunens borgere kan forvente sig af en moderne kommune. Eksemplerne er desværre kun få af mange, der kunne have været hentet frem.

Der er således mange indsatsområder til de kommende år i Københavns Kommune.””

Ændringsforslaget blev forkastet med 31 stemmer imod 19.

For stemte: F, Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B, P og Lubna Elahi (UP).

Herefter blev indstillingen godkendt med 42 stemmer imod 1.

For stemte: A, V, F, O, C, B, P og Lubna Elahi (UP).

Imod stemte: L.

Undlod at stemme: Ø.

Lars Hutters (L) stemte imod, idet det ikke fremgår af Københavns Kommunes regnskab, at den finansielle status er betalt ved endnu mere forringede forhold for de svage københavnerne.

32) BR 209/01. Ændring af Styrelsesvedtægt for Københavns Kommune

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen for kommende valgperioder træffer beslutning om, at valget af Borgerrepræsentationens formand og formændene for de stående udvalg foretages under ét som forholdstalsvalg, jf. lov om kommunernes styrelse § 65, stk. 5. m.m.

(Overborgmesteren) (2. behandling)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Indstillingen blev godkendt.

33) BR 228/01. Medlemsforslag om nærdemokrati

(Stillet af Mona Heiberg, Jette Bergenholz Bautrup, Winnie Berndtson, Hamid El Mousti, Lars Engberg, Karen A. Hækkerup, Winnie Larsen-Jensen, Peter Martinussen, Jens Kramer Mikkelsen, Hanne Nielsen, Johannes Nymark, Finn Rudaizky, Manja Sand, Erik Vinding, Taner Yilmaz(Alle A)):

Socialdemokratiet anerkender resultatet af folkeafstemningen om Bydelsråd. Københavnerne sagde nej til folkevalgte Bydelsråd i hele København, men dette var ikke samtidig et nej til fortsat udvikling af nærdemokratiet.

Derfor skal Socialdemokratiet foreslå, at der gennemføres forsøg med udgangspunkt i:

At københavnerne får indflydelse på væsentlige kommunale serviceområder, fx inden for børne- og ungdomsområdet, ældreområdet, og den fysiske planlægning.

At nærdemokratiet kommer til at fungere med et centralt fastlagt serviceniveau, som sikrer københavnerens ønske om en hel by med en ensartet service. Udførelse og tilrettelæggelse af den daglige drift kan ske lokalt med udgangspunkt i lokale ønsker og behov samtidig med, at solidariteten mellem bydelene bevares.

At borgere, brugere og personale kan deltage.

Om forsøgenes gennemførelse gælder:

At forsøgene skal gennemføres med udgangspunkt i lokalområder, som ønsker at medvirke i udviklingen af nærdemokratiet.

At de første forsøg skal kunne iværksættes fra 1. januar 2002.

At Borgerrepræsentationen i dialog med lokalområderne fastlægger retningslinier for forsøgene.

At de enkelte lokalområder søger Borgerrepræsentationen om godkendelse af gennemførelse af forsøg med nærdemokrati.

At der afsættes en pulje i budget 2002 til gennemførelse af forsøg med nærdemokrati.

At forsøgene løbende bliver evalueret med henblik på at udarbejde modeller, der kan danne grundlag for beslutning om nærdemokrati i København.

Winnie Berndtson (A): Socialdemokratiet stiller i aften et forslag om, at vi kommer videre med arbejdet med henblik på at etablere et københavnsk nærdemokrati. Vi stiller forslaget på baggrund af en efterhånden, kan man sige, lang og også grundig debat internt hos os selv i Socialdemokratiet. Vi startede efter afstemningen om bydelsrådene i efteråret, og vi er nu endt med, at forslaget, som indgår her, også er en del af vores kommunalpolitiske valgprogram op til valget i november.

Men hvis det skal blive en realitet, at vi i København kan udvikle vores demokrati, også det nære demokrati, så kræver det jo, at det bliver til lidt mere end formuleringer af et socialdemokratisk valgprogram. Derfor har vi så valgt også at stille forslaget her i Borgerrepræsentationen.

Forslaget tager sit udgangspunkt i lokalområdernes eget bud på udvikling af modeller, der kan give dem større indflydelse på politikken i Københavns Kommune og på den service, vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

leverer over for københavnernes. Det er i modsætning til den måde, vi lavede bydelsforsøg på, hvor vi jo gik den anden vej og definerede en model, som vi så gik ud og prøvede af.

Når vi gør det på den her måde og tager afsæt i det lokale, så er der derfor heller ikke i det socialdemokratiske forslag en helt konkret model, men det er et forslag til, at vi i Borgerrepræsentationen laver retningslinier og rammer, der kan rumme lokale forsøg. Vi skylder engagerede københavnere, herunder selvfølgelig også dem i bydelsrådene og dem, der har været med omkring bydelsrådsarbejdet, at skabe rammerne for en fortsat udvikling af nærdemokratiet. Alle partier siger jo, at vi skal inddrage københavnernes mere. Så lad os komme i gang med det sammen med københavnernes.

Partierne har allerede været inviteret til møde med lokalrådene, der jo også bad os den aften om at komme videre med udviklingen af nærdemokrati, efter at forsøgene med bydelsråd stoppede med udgangen af året.

Debatten med lokalrådene tegner godt for lokalrådenes engagement i forhold til udviklingen af modeller, men for os i Socialdemokratiet handler det ikke om at erstatte bydelsrådsforsøget med en anden fastlagt model, men det handler om at få større erfaring med, hvordan vi inddrager københavnernes i det politiske arbejde og i arbejdet med at udvikle den københavnske service.

Derfor handler vores forslag først og fremmest om, at vi nu går i gang med at sætte nogle rammer for, hvordan man ude lokalt kan lave forsøg, og det handler ikke om at gøre det på en bestemt måde.

Vi ønsker, at man i Borgerrepræsentationen træffer beslutning om retningslinier for lokale forsøg, så de kan træde i kraft fra januar 2002, hvilket giver mulighed for, at de nuværende bydelsråd også kan fortsætte over i et nyt arbejde. Vi ønsker ikke, at der skal blive en pause, men mener, at vi sagtens kan gå videre derfra, hvor vi er, både i bydelsområderne og i resten af byen.

Vi ønsker også, at forslagene kommer som en dialog fra lokalområderne og fastlægges af lokalområderne. I det ligger også erkendelsen af, at de jo ikke bliver ens, at de ikke nødvendigvis bliver bydækkende, at de ikke nødvendigvis starter på samme tid, men at de starter i den takt, man ude lokalt formulerer dem og igangsætter dem, og at de starter i det omfang man lokalt bestemmer, at de skal i gang.

Derfor har vi også i vores forslag skrevet, at der skal være mulighed for at søge penge til det her. Der skal afsættes en pulje til, at man rent faktisk også kan gennemføre forsøgene, for vi kan jo ikke på forhånd udelukke, at de måske koster lidt at gå i gang med dette arbejde.

Så ønsker vi, at forsøgene løbende bliver evalueret med henblik på, at vi på et senere tidspunkt – som vi ikke har sat dato på, det synes vi heller ikke, man kan på nuværende tidspunkt – at vi løbende evaluerer de modeller, der bliver lavet, så vi på et tidspunkt rent faktisk har et grundlag for at træffe beslutning om en egentlig model for nærdemokratiet i København.

Men i første omgang ønsker vi at gå den anden vej i forhold til, hvad vi gjorde med bydelsforsøgene, nemlig at lade det være op til det, man ude lokalt selv mener, man har behov for, selv synes er den måde, man skal gøre det på, for så senere at træffe beslutning, og ikke, som vi gjorde med bydelsrådene, vælge en model, som vi så bad nogle om at prøve af.

Vi håber meget, at man med dette forslag fra de andre politiske partier byder ind på nogle holdninger til, hvad det er for nogle rammer, hvad det er for nogle retningslinier, man ønsker. Vi har ikke stillet et konkret forslag, som man kan sige ja eller nej til, men vi har lavet en in-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

vitation til, at vi i Borgerrepræsentationen begynder at diskutere nærdemokrati, for der er kun et halvt år, til bydelsrådene stopper.

Borgmester Søren Pind: Jeg vil godt rette en varm tak til overborgmesteren. Jeg vil virkelig gerne kvittere helt inde fra hjertet af. Hvor er det rart, at vi nu, adskillige måneder efter bydelsafstemningen, må få at vide, hvad overborgmesterens holdning egentlig er til nærdemokrati.

Og hvad der gør det endnu bedre, er at se det så udførligt og klart og fyldestgørende beskrevet. Man kan næsten se nærdemokratiet sprede sig ud over hele byen, man kan se ånden brede sig ud over befolkningen. Man kan se dem løfte og ranke deres ryg, rette blikket mod tinderne herinde på Rådhuset og sige: Det var et godt bud, det var et godt bud på, hvordan vi kommer videre med nærdemokratiet her i byen.

Det synes jeg faktisk, forsamlingen skylder overborgmesteren en stor tak for. Det er ikke ofte, man starter med at sige forud for en meget væsentlig afstemning, at man ikke har nogen holdning, for dernæst 5-6 måneder senere at komme med så fyldestgørende et forslag til, hvordan tingene skal udvikle sig.

Derfor har jeg i sagens natur ikke så meget at tilføje til forslaget, jeg kan jo ikke bibringe det mere her i aften i salen. Det står jo her entydigt, klart og tydeligt for sig selv. Derfor må jeg blot sige, at jeg ved forhandlingernes afslutning vil foreslå sagen henvist til Økonomiudvalget, så man kan komme ind bag alt det her. Jeg har svært ved at se, hvor meget længere man kan komme, men jeg vil bidrage, hvis jeg kan, og så få bragt nærdemokratiet videre i den her by. Det er nemlig et vigtigt emne, som man ikke bare sådan skal stå og gøre grin med.

Martin Günter (F): Jeg synes, I skal forestille jer en regering, som beslutter sig for at bombe og dermed udradere nogle af landets småbyer, fordi regeringen ikke kan lide den måde, byerne styres på. Og så et lille år efter bombningen vil regeringen prøve at komme på god fod med de udbombede borgere. Derfor foreslår den, at der oprettes en række containerbyer, hvor den hjemløse befolkning så kan bo. Man kalder de nye byer forsøgsbyer med henblik på videreudvikling af nærdemokratiet. Og til slut i den tænkte regerings forslag hedder det, at intentionen bag dette forslag er, at der fortsat udvikles og afprøves modeller, der øger containerbyernes muligheder for medindflydelse.

Det var faktisk det billede, der svævede for mit indre øje, da jeg læste Socialdemokratiets forslag om nærdemokrati. En helt enig – må man gå ud fra – socialdemokratisk gruppe foreslår her efter mange måneders tiltagende indrømmelse af, at det var godt, vi kom af med de bydelsforsøg, indrømmer, at der skal igangsættes nye forsøg i nærdemokratiets hellige navn. Det ene forsøg var ikke godt, vi skal have nogle nye forsøg.

Jeg tror faktisk ikke, at jeg i de mange år, jeg har været medlem herinde, har oplevet et mere hyklerisk forslag end det her, og det siger ikke så lidt, vil jeg gerne tilføje.

Dette forslag har intet med nærdemokrati at gøre, det kan knap kaldes discountdemokrati, idet det først og fremmest er et slesk forsøg på at vaske hænder efter folkeafstemningen sidste år.

Det hedder i starten, at »Socialdemokratiet anerkender resultatet af folkeafstemningen om bydelsråd«. Det skriver man gudhjælpemig efter selv ikke at have rørt en finger for at opnå noget andet resultat. Og efter nedbombning af bydelsforsøgene tager Socialdemokratiet så igen ordet »demokrati« i deres mund og prøver at sælge os noget, som mest rammende kan kaldes containerdemokrati.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Det må vist stå ret klart, at vi i SF ikke forstår et hak af Socialdemokratiets forslag. Det gælder både politisk, moralsk og, værst af alt, indholdsmæssigt. Der er ikke noget, SF hellere vil, end at diskutere nærdemokrati og medindflydelse for borgerne, men vi må kunne skue blot en lille idé i et sådant forslag.

På et nyligt møde i Kultur- og Fritidsudvalget behandlede vi et forslag fra forvaltningen om, at der i de hidtidige forsøgsbydele skulle være en slags kulturkonsulent, der skulle afsættes midler, som kunne bruges lokalt og med udgangspunkt i lokale ønsker og behov, som der står i dette forslag.

Hvad skete der i Kultur- og Fritidsudvalget? Med den socialdemokratiske gruppeformand som spydspids, samme person, som står forrest på medlemsforslaget i dag, blev kulturforsøget skudt ned med den begrundelse, at nu skulle vi ikke have flere decentrale beslutninger, Kultur- og Fritidsudvalget skulle nok selv fordele pengene.

Så hvad er det egentlig for nogle organer, Socialdemokratiet vil etablere? Borgere, brugere og personale kan deltage, står der. Borgerrepræsentationen fastlægger retningslinierne i dialog med lokalområderne. Lokalområderne søger Borgerrepræsentationen om godkendelse af gennemførelse af forsøg med nærdemokrati, står der. Men hvad er et lokalområde, hvem er lokalområderne? Er der nogle lokalområder, der kan søge om et eller andet? Jeg kender ikke nogen lokalområder.

Hvordan søger et lokalområde? Hvem søger? Borgere, brugere og personale kan deltage, står der. Hvem andre kan deltage? Hvordan organiserer man sig? Hvis man er bruger og personale på et område, hvordan kommer man så med som borger på området? Der står ingenting her.

Kort sagt: Hvem, hvad, hvor, hvordan, hvorledes og hvornår? Der er stillet 100 spørgsmål, som hverken jeg eller Søren Pind kan besvare. Der er kun svar på ét: Det hele skal starte den 1. januar 2002. Og så i øvrigt siger den socialdemokratiske ordfører her: De nuværende bydelsråd kan gå over i et nyt arbejde. Hvabehar! Kan de nuværende bydelsråd fortsætte nu?

Hvis dette beslutningsforslag overhovedet skal tages alvorligt, så burde der nedsættes et demokratiudvalg under Økonomiudvalget, et § 17, stk. 4-udvalg, hvor alle partier er repræsenteret, og så starter vi fra en ende af.

SF vil gerne diskutere nærdemokrati, og vi kan også komme med en lang række gode ideer, men vi er overhovedet ikke lune på de uldne, upræcise, uforpligtende formuleringer, som indgår i Socialdemokratiets beslutningsforslag. Socialdemokratiet har været med til at bombe nærdemokratiet tilbage, og vi ønsker det ikke erstattet af et hult containerdemokrati, og det er det, der ligger i det forslag, sådan som det er nu. Og derfor kan vi ikke umiddelbart støtte dette forslag.

Morten Kabell (Ø): Enhedslisten vil altid gerne medvirke til at udvikle det københavnske demokrati, vil altid gerne medvirke til at udvikle nærdemokratiet. Derfor er vi altid frygteligt interesseret, virkeligt spændte, engagerede, når partier kommer med forslag, der tilsigter at udvikle og udvide det københavnske nærdemokrati.

O.k., jeg må så erkende, vi er måske altid en smule skeptiske eller tvivlende, når det netop er Socialdemokratiet, der fremsætter sådanne forslag. Historisk har partiets rolle jo ikke just været at udvide nærdemokratiet, udvide borgerkontakten eller at udvide københavnernes indflydelse på egen hverdag. Men o.k., hvis fanden kan gå i kloster, når han bliver gammel, så kan Socialdemokratiet vel også med tiden rent hypotetisk udvikle sig til at være et nærdemokratiske parti.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

På sidste borgerrepræsentationsmøde syrede en hel del medlemmer rundt i at anvende banalitetsprincippet på et par af de forslag, der var fremme. Gør man det samme her, så er der faktisk ikke mange sætninger, der overlever, der er ikke mange sætninger, om nogen overhovedet, der har skyggen af indhold. Socialdemokratiets forslag er indholdstomt.

Martin Günter mente, at han i de mange år, han har siddet i Borgerrepræsentationen aldrig har oplevet så hyklerisk et forslag. Jeg vil sige, at i den korte periode, jeg har siddet i Borgerrepræsentationen, har jeg aldrig oplevet et så intetsigende, indholdstomt, ligegyldigt forslag som det, Den Socialdemokratiske Gruppe har stillet her i aften på det nærdemokratiske område. Forslaget har som kejseren i eventyret ingenting på.

Vi er indstillet på at skaffe nærdemokratiet i København bedre vilkår. Det sker ikke via Socialdemokratiets forslag.

Louise Frevert (O): Efter disse prægtige mænd, der har været her på talerstolen, er det jo meget svært at følge efter. Men jeg synes, at det er et fantastisk underholdende forslag. Jeg er bare ked af, når man læser sådan en pamflet som denne her, at den ikke er lidt længere, fordi det er jo fantastisk, hvad ord egentlig kan gøre. Så mange ord, der overhovedet ikke betyder noget som helst.

Man kan rent faktisk tolke indholdet, som man vil. Der var nogle, der sagde her: Når man går ned i dybden i det. Jeg synes virkelig, man bør gå ind i substansen i, hvad der står i dette forslag. Det synes jeg er meget, meget fantastisk.

Jeg er glad for at være i en Borgerrepræsentation med nogle kolleger, hvor Socialdemokratiet anerkender resultatet af folkeafstemningen. Jeg synes, det er meget, meget flot, at de er i stand til det, når det er noget, der ligesom er vedtaget her i Borgerrepræsentationen.

Så kunne jeg også godt tænke mig at spørge Socialdemokratiet om noget. Københavnerne får indflydelse på væsentlige kommunale serviceområder. Så vil jeg gerne have lov til at spørge: Er der i virkeligheden noget, der er uvæsentligt, når man sidder herinde? Hvor sætter man egentlig skellet imellem væsentligt og uvæsentligt? Det synes jeg er en meget vigtig detalje i denne meget sigende, substansfyldte pamflet.

Så et andet spørgsmål. Det er, at borgere, brugere og personale kan deltage. Det er jeg da også glad for at vide. Altså hvordan får man hunde og kanariefugle til at tale i sådan en sammenhæng som denne? Jeg synes, det er meget vanskeligt.

Det andet er, at forsøgene skal gennemføres med udgangspunkt i lokalområder, som ønsker at medvirke. Det vil sige, nu skal man altså ud og vride armen halvt rundt på nogle af dem ude i lokalområderne for faktisk at få dem til at ønske at være med til det her.

En dialog – jamen kære venner, vi har jo vedtaget et værdigrundlag her i kommunen, som går ud på værdibaseret dialog og grundlag, så jeg kan slet ikke forstå, hvorfor det skal ind her. Det burde jo være en selvfølge, en helt almindelig selvfølge, noget vi vedtager her.

»At der afsættes en pulje i budget 2002 til gennemførelse af forsøg med nærdemokrati«. I alle mine år herinde i BR har jeg altid fået at vide, har jeg fået skudt i skoene, hvor vigtigt det er, at vi anviser pengene et eller andet sted fra. Og hvad koster det her?

Der er ikke nogen økonomi i det; det er kun visioner og pap. Jeg synes, det er vældig, vældig godt formuleret, fordi man kan jo få meget ud af indholdet i det her, utrolig meget ud af indholdet. Så jeg vil sige tak til Socialdemokratiet for dette underholdende forslag.

Ole Hentzen (C): Efter at have hørt forslagsstilleren fra talerstolen var det lige før man følte, at formanden skulle have grebet ind, for hvad skal forsamlingen ligge og bruge tid på et

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

socialdemokratisk valgoplæg, som ikke har nogen substans? Men det gjorde formanden så ikke. Det er nok fordi han er medforslagsstiller, selv om det stadig er uden substans.

Det her er jo i sin grundvold et 2001-forslag, det er valgår. Vi har tidligere på aftenen haft den mærkesag, der sikkert er nr. 2 i valgoplægget. Det er jo parkeringspladser til samtlige københavnere.

Nu skal vi have demokrati og nærdemokrati, og det ender så med, at vi lige efter sommerferien får, at der skal laves yderligere nye plejehjemspladser. Formentlig lige før valget kommer der et forslag om, at vi skal have 1 hjemmehjælper pr. ældre medborger, og den slags ting.

Vi kan vel forvente, at sådan skal det være, og det må vi jo så forholde os til her i den resterende ansvarlige forsamling og tage det derefter, men det er lidt trættende ... (*Afbrydelse*). Overborgmesteren spørger, hvem der sladrer. Undskyld, det er så gennemsigtigt, men vi andre, der har set, hvilken nød Socialdemokratiet selv har bragt sig ud i, ved jo, at der skal ganske kraftige virkemidler til for, at befolkningen kan stikkes nyt blå i øjnene, og så er vi jo oppe på det niveau.

Men der er et enkelt punkt, som jeg, hvis nu forslagsstillernes ordfører går på talerstolen igen, bare principielt beder om at få en forklaring på. Et sted skriver man, at det er noget, der skal virke fra 2002, med virkning fra 1. januar. Et andet sted, det er i 1. spalte, skriver man:

»Udførelse og tilrettelæggelse af den daglige drift kan ske lokalt med udgangspunkt i lokale ønsker og behov«.

Nøjagtig denne sætning er, sådan som jeg læser den, i klar modstrid med den københavnske styrelsesvedtægt. Så er det et paradeforslag, fordi man har overset, at det her er noget, der ville kræve, at man øjeblikkelig gik i gang med en proces for at ændre hele styrelsesvedtægten for, at det overhovedet kan fungere pr. 1. januar 2002. For uanset om man skaffer midler ved budgetarbejdet og vi måske også får de samme stemmer, så ville det ikke i sin substans overhovedet kunne sættes i kraft 1. januar 2002, fordi styrelsesvedtægten forbyder det.

Men det er måske bare en forkert formulering, det er slet ikke det, man vil. Så beder jeg måske lige ordføreren bare for et syns skyld – det er ikke på grund af substansen, fordi vi stemmer jo nok møget ned alligevel, men det er meget rart at vide, hvad man mener dermed.

Lars Rimfalk Jensen (B): Socialdemokratiets manglende stillingtagen til bydelsafstemningen og ikke mindst overborgmesterens ekstremt vaklende holdning havde en helt klar afsmittende virkning på resultatet. Vælgerne forstod klart, at Socialdemokratiet var imod reelt nærdemokrati og fortsat ønskede centralismen.

At deres nye alliancepartner, Søren Pind, med demagogisk røst desuden skræmte københavnere med et scenarium, 300 nye politikere, gav kun Socialdemokratiets tøven ekstra kolorit.

Nu kommer Socialdemokratiet med deres udpindede forslag om nærdemokrati. Forslag om borgerhøringer, men vel at mærke høringer uden ansvar: Socialdemokratiet ønsker at udvikle nærdemokratiet ved at invitere borgerne til kage og kaffe med dialogsnak hyggeligt om overordnede mål, og så, når der er gået 4 år, inviterer vi dem ind igen, samme personkreds, til en ny kaffesnak for at høre: Hvordan gik det så, var I tilfredse?

Dette sættes sammen med Socialdemokratiets forslag om kvikskrænker, et forslag, som Socialdemokratiet har fremsat sammen med de nye alliancepartnere Venstre og Dansk Folkeparti. Denne samling af centralistiske partier skaber næppe håb eller grobund for bedre tider for nærdemokratiet i København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Det Radikale Venstre er blevet anklaget for, at vi fortsat tror på bydelstanken, og at vi fortsat mener, at det var det rigtige. Vi må sige, at efter at vi har læst Socialdemokratiets nuværende forslag, så er vi ligefrem stolte af, at vi stadig væk støtter bydelstanken.

Vi er oprigtigt nervøse for den nye konstellation med Socialdemokratiet, Venstre og Dansk Folkeparti.

Lars Hutters (L): SOL er også noget overrasket over det forslag, der ligger fra Socialdemokratiet. Hvis vi på nogen som helst måde skal opfatte det positivt, så kan det vel kun skyldes, at der er ved at være bekymring i Socialdemokratiet for muligheden for, at der kan komme til at eksistere dialog og nærdemokrati, borgerdeltagelse og borgerhøring i København. Det er i hvert fald det, jeg fra SOL's side vil sige er positivt i det.

Hvis det her skal blive til mere end det ordrige forslag, der ligger her, det tror jeg allerede, Socialdemokratiet har noteret sig, så kræver det, at der bliver arbejdet helt anderledes med det, og at Socialdemokratiet vælger side og vælger de kræfter, de partier, som i Borgerrepræsentationen på ny ønsker, at også københavnernes som indbyggerne andre storbyer i Norden får et reelt nærdemokrati.

Det er klart, at fra SOL's side må vi også sige, at vi er skuffede, og vi er kede af, at den fantastiske vision om et folkevalgt nærdemokrati med bydelsråd både ved svigt fra overborgmesteren og fra Socialdemokratiet ved ikke at engagere sig i det, men ikke mindst, og det vil vi godt have lov til at sige i denne anledning, den usandfærdige, for ikke at sige løgnagtige måde, man over for befolkningen fortalte, hvad bydelsråd og bydelsforsøg og bydelstanken var.

Det, jeg tænker på, er De Konservatives og Venstres Søren Pinds usandfærdige opfattelse, der blev spredt ud i befolkningen, om, at hvis man fik etableret bydelsråd, så ville det fordyre administrationen.

Alle, som ærligt vil forsøge at finde ud af, hvad det er der skete, og har læst Jan Erling Clausens rapport herom, vil konstatere, hvad flere af os jo allerede gjorde opmærksom på, som reelt forholdt sig til sandheden, at det er billigere, det er billigere med bydelstanken, med administration, end det, vi har haft herinde på Københavns Rådhus. 70 pct. af alle dem, der stemte nej, og det var altså et overvældende flertal, stemte nej ud fra den usandfærdige, løgnagtige propaganda om, at bydelsrådene ville fordyre administrationen.

Det alene skyldes de to borgerlige partier, Venstre med Søren Pind i spidsen og De Konservative. Det var også derfor, jeg for lidt siden godt ville have lov til at stoppe. Jeg synes ikke, man kan være bekendt over for et folkestyret København, at man fremfører usandfærdige holdninger omkring tingene. Det var en billigere administration, bydelsrådene havde.

I det forslag, der ligger fra Socialdemokratiet, fortæller man om en lang række brugerdemokratier inden for børne- og ungdomsområdet. Jamen daginstitutioner har bestyrelser, skoler har bestyrelser, ældreområdet har ældreråd. Der er eksisterende brugerbestyrelser. Hvad er det, man vil mere?

Vi vil endnu en gang slå fast fra SOL's side, at der ikke er noget alternativ til et ægte folkevalgt nærdemokrati, bydelsrådene, de har også ansvar. Alt andet er noget underligt noget, som kun kan føre til, at man kvæler nærdemokratiet.

Hvis der er positive tanker i Socialdemokratiet, så synes jeg, at man skal overveje det, og det haster, og man skal vælge side, man skal vælge side til de ægte demokratiske kræfter.

Derfor vil vi godt sige fra SOL's side, at vi ønsker naturligvis at kvittere for den positive holdning, der er i Socialdemokratiet, bedre sent end aldrig, vi har alle sammen et fælles an-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

svar og vil godt medvirke til, at det kommer til behandling og arbejde for et forbedret forslag, der kan vinde flertal i Borgerrepræsentationen igennem Økonomiudvalget.

Abderrahman Ben Haddou (D): Da jeg første gang så forslaget her, så blev jeg sådan lidt skuffet over Socialdemokratiet, som jeg sådan set var til møde med sammen med andre partier omkring nærdemokratiet, hvor man talte så flot om nærdemokratiet og principper osv. Det var i forbindelse med en invitation til alle lokalråd i Københavns Kommune om deres syn på nærdemokratiet og fremtiden. Jeg synes, det var en meget god aften, og alle partier var sådan set enige om, at det var noget, vi skulle arbejde sammen om og få gang i.

Netop derfor er jeg blevet skuffet over, at det her forslag sådan lige pludselig kommer ned fra himlen kort tid efter dette møde. Men det er også helt i orden. Selvfølgelig skal Socialdemokratiet som alle andre partier have lov til at stille forslag her. Men jeg synes bare, det hæmmer det fremtidige arbejde eller i hvert fald brede samarbejde omkring nærdemokratiet i Københavns Kommune.

Så har jeg også fået at vide, at Socialdemokratiet har sådan set brugt meget tid på at lægge dette forslag frem. Jeg synes, det er meget flot, men så må jeg sige, så tænker man i hvert fald meget langsomt i Socialdemokratiet.

Det er rigtigt, at det er fuldstændig indholdsfattigt. Det indeholder ikke noget, som reelt kan give nogen forslag eller nogen bud på, hvordan nærdemokratiet skal føres ud i livet.

Man taler om, at nærdemokratiet skal ske i samarbejde med lokalområderne. Men hvad er »lokalområderne«? Man nævner på intet tidspunkt, f.eks. bliver lokalrådene slet ikke nævnt. Man taler intet om den lokale kultur, man taler intet om idræt, den lokale idræt, man taler intet om trafik. Mange af de her områder er jo noget, som man sagtens kunne føre ind i et visionært forslag omkring nærdemokratiet. Men selvfølgelig er alting ikke med i dette forslag.

Så jeg kan ikke se andet, end at det her er en slags belæring fra Socialdemokratiet til alle partier her i Borgerrepræsentationen om, hvordan det er at komme med et forslag, som er flot udvendigt, men når man læser det indvendigt, så er det faktisk fuldstændig fattigt.

Jeg vil så på vegne af Venstre, SF, Enhedslisten, Dansk Folkeparti, De Konservative, Det Radikale Venstre og Centrum-Demokraterne komme med følgende protokolbemærkning:

»Vi stemte imod forslaget, da partierne fandt det indholdstomt. Partierne vil snarest fremsætte forslag om et § 17, stk. 4-udvalg med opgaven at kunne behandle forslag til udvikling af nærdemokratiet i København. Partierne inviterer alle BR's partier hertil«.

Lars Engberg (A): Jeg skal ikke gå i detaljer med vores udmærkede forslag. Men jeg vil godt sige, at jeg synes, det er højst besynderligt at høre på debatten her, at man åbenbart opfatter vores forslag som et valgoplæg.

Vores hensigt, og det tror jeg har været meget tydeligt både i opløbet til aftenen her og i løbet af aftenen, med det her har naturligvis været, at det skulle vedtages, og dermed, at vi satte en proces i gang, som gjorde netop, at dette tema ikke blev en del af valgkampen.

Det, der sker nu, er jo præcis, at man gør dette spørgsmål til en del af valgkampen ved ikke, ikke engang tilsyneladende, at ville stemme for, at dette forslag bliver sendt i udvalg. Så det er ikke os, der gør det her til valgkampoplæg; det er alle de andre. Det kan vi sådan set være ganske tilfredse med i Socialdemokratiet, og det er vi også.

Og så må jeg sige, at jeg undrer mig lidt over det sådan lidt hånlige tonefald, som visse ordførere har. Jeg mener, og det tror jeg da egentlig, at der er bred forståelse for, at vi bliver da nødt til, vi har da en forpligtelse til at sørge for, at afskaffelsen af bydelsråd ikke bare be-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

tyder, at vi vender tilbage til tilstandene før bydelsrådene. Det troede jeg faktisk, vi var enige om.

Her er så vores bud, og det er ikke nogen fuldt færdig model for, hvordan vi skal gøre det. Jeg tror egentlig også, at hvis vi var kommet med et fuldt færdigt forslag, ja, så havde det også været kritisabelt, fordi det ikke åbnede op for forhandlinger. Her er et bud på nogle principper, som jo åbner op for forhandlinger om, hvordan det her skal udarbejdes nærmere, i detaljer.

Så jeg har lyst til at spørge: Det her er vores bud. Hvor er jeres bud? Hvor er jeres visioner om, hvad der skal ske, når bydelsrådene afskaffes? Jeg har ikke hørt nogen, heller ikke i aften. Jeg har ikke set nogen medlemsforslag fra nogen andre partier herinde i salen om, hvad der skal ske pr. 1. januar 2002, eller hvornår vi nu kan få det i gang. Hvad skal der ske? Ærlig talt, har I slet ingen visioner om, hvad der skal ske? Er det her i virkeligheden bare en eller anden form for lidt misundelse over, at I ikke har nogen forslag, men det har vi haft?

Jeg kan forstå, og det er jo så sådan, at der er et flertal bag en protokolbemærkning til den afstemning, som ikke har fundet sted endnu, om et 17. stk. 4-udvalg. Jamen vi er altså interesserede i at få gang i denne debat. Om det skal ske i Økonomiudvalget, eller det skal ske i et 17. stk. 4-udvalg, er for så vidt underordnet for os, så vi synes da, det er udmærket.

Det vigtigste for os er jo sagen, det vigtigste for os er at få gang i en debat om, hvad vi gør, når bydelsrådene bliver ophævet. Derfor hilser vi da velkommen, at der nu tilsyneladende, og det kan undre os noget, at vi ikke er blevet spurgt om at være medforslagsstillere, men sådan er det åbenbart, så er vi da indstillet på naturligvis at gå aktivt ind i det udvalg og også bidrage med det forslag, der ligger til debat her i aften, som vores bidrag til en fælles videre proces om, hvad der skal ske her i byen på lokalt plan efter 1. januar 2002.

Preben Møller Hansen (P): Når man sidder stille og lytter til de indlæg, der er kommet, så får man den klare forståelse af, at når vi ikke skaber de resultater, som den københavnske befolkning ønsker, så skyldes det den dumhed, som de repræsenterer, der går op på denne tallerstol.

Her ligger der et forslag, som giver mulighed for forhandlinger, men man afviser det blankt, fordi man ikke selv har stillet det. Jeg synes altså det er tåbeligt, at man optræder på den måde.

Det er selvfølgelig ikke fyldestgørende, men det er et skridt i den rigtige retning, og der gælder det de enkeltes evner til gennem forhandling at sikre sig de resultater, som man gerne vil opnå. Det er sådan man arbejder.

Så bliver der sagt, ja, Jens Kramer Mikkelsen, vores overborgmester, bombede de små byer sønder og sammen, og nu vil han oprette en containerby. Det var selvfølgelig forholdet omkring afstemningen om bydelsrådene. Men det er en underlig opfattelse at have, for man kritiserer, at overborgmesteren ikke deltog i diskussionerne, og bagefter påstår man, at det var hans skyld, at man bombede tingene tilbage. Det er jo ikke rigtigt.

Det, der er forholdet, er, at de politiske partiers repræsentanter, der sidder her i denne sal, ikke evner at gå ud til befolkningen og få befolkningen til at forstå, hvad det er man gerne vil.

Det er jo en kendsgerning, at da Socialdemokratiet ikke deltog i diskussionerne i nævneværdigt omfang, så skulle de andre jo gøre det, og de skulle så have magten, da der ikke var nogen modstandere, og så få befolkningen til at acceptere 15 nye borgmestre i denne by. Men den evne havde man ikke, fordi måden, hvorpå man fremlagde det, gjorde det helt klart for den københavnske befolkning, at den stod de ikke model til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Det viser det samme som denne diskussion. I dette forslag ligger der en ting, som ingen nævnte med et ord, og jeg skal gerne læse den op. Der står: »At der afsættes en pulje i budget 2002 til gennemførelse af forsøg med nærdemokrati«. Her er det et spørgsmål, om man skal malke kommunekasserne, lade de københavnske borgere betale gildet for deres politiske aktiviteter. De politiske partiers opgave er uden at få den støtte, som man får, at gå ud i befolkningen, redegøre for sine synspunkter og overbevise befolkningen om, at de synspunkter, man har, er dem, som de også deler.

Men sådan fungerer det ikke mere. Partierne har fundet ud af, at det gælder om at malke penge-kasserne og lade den almindelige borger betale. Nu begynder man gudhjælpemig også i fagbevægelsen at fortælle, at nu skal tillidsmændene have løn af fagbevægelsen. Det vil sige, medlemmerne skal af med større kontingenter, for at tillidsmændene kan få de penge, for de kan ikke få folk til at gøre det, da der ikke er nogen, der gør noget for dem.

Det samme er det jo her på den politiske arena. Man får lige ved 25 kr. for hver stemme, man får ved valgene, og det drejer sig ikke om en million, det drejer sig om et meget storcifret millionbeløb, som partierne maler fra skatteborgerne i dette land. Efter min opfattelse er det fuldkommen vanvittigt.

Jeg har deltaget i politisk virksomhed, og vi har aldrig nogen sinde benyttet os af noget sådant. Vi havde evnen til at gå ud og forklare vores synspunkter, og man betalte det beløb, som man mente, man havde. Vi narrede dem ikke ved at vedtage et forslag i Folketinget om, at nu skulle man sådan og sådan.

Men de arbejder konsekvent videre på at nå de politiske mål, som de har. Nu snakker man om at nedlægge amterne, nu har man fået en storkommune på Bornholm. Alt sammen er bare forløberer for at gøre Danmark til en nordlig brik i det EU-europæiske spil. Andet og mere ligger der ikke i hele det foretagende.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at som forslaget er her, så er jeg mere end villig til at deltage i alle de forhandlinger, der måtte komme. Jeg taler i 4 radioer om ugen, og jeg skal nok redegøre for, hvad det er vi forhandler. Jeg skal læse det her ordret op og nævne, hvilke politiske partier der vender sig mod nærdemokratiet og stemmer for, at de kan bare rage penge til sig her og der.

Jeg skal nok fortælle jer, at for mig er det valgkamp, og det er det hele livet igennem, jeg stopper aldrig. Der er ikke noget med, at nu er der valg om 4 år; det skider jeg højt og flot på. Jeg er i valgkamp hver eneste dag for det, jeg synes er rigtigt, og det, jeg står for. Jeg vil arbejde konsekvent for at være med til at medvirke til, at vi kan få mere demokrati ind i foretagendet, end vi har på nuværende tidspunkt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja tak. Det var klart.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg vil da godt supplere overborgmesteren med at takke Preben Møller Hansen for hans klare vision om, hvordan demokratiet skal udformes i Københavns Kommune.

Og så skal jeg hilse fra Søren Pind og sige, at han trækker sit forslag om udvalgshenvisning.

Så vil jeg sige, at Socialdemokratiets oplæg, som jeg ved, de har brugt meget tid på, er fuldt af selvmodsigelser. Hvem er et lokalområde, som skal gøre det ene og det andet? Det er måske et hul, det er selvmodsigende ved, at man skal lave lokale løsninger, samtidig med at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

det er Borgerrepræsentationen, der prioriterer. Jamen enhver løsning indebærer jo en eller anden form for prioritering.

Så kommer Lars Engberg herop og hyler om, at nu stemmer forsamlingen det her ned, og de eneste, der har været konstruktive, er Socialdemokratiet, og hvorfor vil man ikke tage det her forslag og arbejde med det.

Men jeg skal jo bare minde om, Lars Engberg, at vi sad i Økonomiudvalget i tirsdags, og hvad var det, der skete? Der ville Socialdemokratiet partout have, at de forslag, som nogle bydele er kommet med – jeg siger ikke, om de er gode eller dårlige, der er i hvert fald mange ting at diskutere i dem – bare skulle udskydes til efter 1. januar 2002. Der var ikke noget med, at de skulle inddrages i processen.

Hvorledes stemte Socialdemokratiet, da Enhedslisten kom med et forslag om, at vi tog et økonomiudvalgsmøde i august, hvor temaet var: Hvordan laver vi demokratiet her? Vi skulle tage udgangspunkt i de ting, der var kommet fra bydelene, vi skulle kunne komme ind på de forslag, som partierne havde, herunder Socialdemokratiets. Det blev nedstemt med Socialdemokratiet, og hvad var den eneste begrundelse for det? Det var, at nu skulle det storslåede socialdemokratiske projekt her lyse alene, og man skulle forhandle til alle sider. Der var ikke noget med, at vi skulle samles for at diskutere de her ting.

Det er rent og skært hykleri, de ting, der sker her i aften, fordi Socialdemokratiet har fået en lussing. De hyler, og det kan jeg godt lide at høre, men de skal altså ikke begynde at spille hellige, fordi det er stik modsat den linie, de stod for så sent som i forgårs.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Kort bemærkning til Lars Engberg ... (*Afbrydelse*: Ikke i 1. runde). Det er korrekt, Lars Engberg bliver smidt ned fra talerstolen. Så går vi til 2. runde. Den holdt nok efter bogen, men det ville nok være lidt provokerende.

Winnie Berndtson (A): Først vil jeg mest for historieskrivningens skyld gerne sige, at i forhold til bydelsrådsvalget og bydelsrådsarbejdet kan man vel ikke sige, at Socialdemokratiet har været negativt indstillet. Vi har i bydelsrådsarbejdet haft socialdemokrater, der har knoklet en vis legemsdel ud af bukserne for det lokale demokrati. Dem synes jeg ikke, man kan være bekendt at putte ind under den hat, der siger, at vi aldrig har villet det.

Vi har også i valgkampen, inklusive mig selv, op til bydelsrådsafstemningen været nogle, der var ude og diskutere, også offentligt, at vi faktisk ønskede at bygge videre på bydelsrådsmodellen i en udvikling af det københavnske demokrati.

Så den der løgn om, at Socialdemokratiet hele tiden har været imod, og at vi har gjort hvad som helst for at spænde ben, bliver jo ikke rigtigere af at blive gentaget. Sandheden er jo, at der var socialdemokrater, der var for, der var socialdemokrater, der var imod, og der var mange, der var tvivlere, nøjagtig ligesom billedet var blandt københavnere ... (*Afbrydelse*). Jens Johansen kan godt få ordet, hvis han gerne vil have det ... (*Jens Johansen*: Det tror jeg, vi overlader til overborgmesteren). Jamen det er bare sådan en almindelig forbrugeroplysning til Jens Johansen ... (*Preben Møller Hansen*: ... skide være med ham).

Men jeg vil ikke beskyldes for ikke at have gjort, hvad jeg kunne, i valgkampen for, at vi fortsatte bydelsforsøget, for det gjorde jeg.

Så siger man på den ene side fra Søren Pind sådan meget med grin og alt muligt andet, at det her kan ikke gøres ret meget bedre, han kunne ikke selv have gjort det bedre, men skulle vi alligevel ikke sende det i udvalg, fordi så kunne hans ideer også komme med. Men hvis Søren Pind selv vurderer, han ikke kan gøre det bedre, for det er fuldstændig lysende klart, og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

det kan ikke gøres bedre, så kan man diskutere, hvad en udvalgsbehandling skulle gøre godt for. Han har dog så også senere valgt at trække den tilbage i erkendelse af, at han måske alligevel ikke kunne bidrage med noget.

Venstre kan jo bare sige, hvad de mener om det med nærdemokratiet, nemlig at de ønsker, at København skal opdeles i kommuner. Det er jo det, Venstre mener om nærdemokratiet, og det kan man jo bare sige. I stedet for at stå og latterliggøre andres forslag kan man jo bare tilkendegive sin egen holdning, det er da ikke forbudt.

Martin Günter kan slet ikke finde hoved og hale på forslaget, det er uklart, det er ukonkret. Mit oplæg til det her var, at det er meget lidt konkret, og det er vi, fordi vi ønsker at gå en anden vej. Vi ønsker ikke at gøre det samme, som vi gjorde med bydelsrådene, nemlig at sidde centralt og lave noget og så gå ud og forsøge det. Vi ønsker at gå den anden vej, fordi der er engagement, der er sammenrend lokalt. Vi har lokalråd, vi har brugerbestyrelser, vi har et tværfagligt arbejde ude lokalt, og alle de ting, der er i gang, ønsker vi at bygge videre på.

Derfor var vi også glade for høringen med lokalrådene, fordi det viste, at de var klar til at være en del af det at trække læsset i forhold til at engagere københavnere lokalt. Det her handler jo ikke, om det er bydelsråd, eller det er 15 andre, der skal sidde og bestemme. Det her handler om i processer at involvere flere hundrede, det som vi kan, når vi f.eks. laver kvartersløft i Nordvest.

Til det med, hvad et lokalområde er, vil jeg sige, at et lokalområde kan være mange ting. Et lokalområde kan være det, der er defineret som en bydel kommuneplanmæssigt. Men et lokalområde kan også være et kvartersløftområde. Det kan også være en del af en bydel, for bydelene er ikke ens, og de er ikke lige store, de har ikke samme størrelse. En del af Brønshøj-Husum-Tingbjerg er lige så stor som den bydel, vi har defineret som Christianshavn. Begge dele kan være lokalområder, der indgår i forsøg med nærdemokrati. Så derfor har vi ikke sagt, at lokalområder er noget bestemt.

Og hvem er lokalområderne? spørger man så. Lokalområderne er de københavnere, der bor i det geografiske område. Så enkelt er svaret på det.

Selv om Martin Günter er fuldstændig uvidende om, hvad der ligger i dette forslag, så er han ikke mindre uvidende, end han i hvert fald kan sige, at det er plat, fup og fiduser, der er ikke noget indhold. På den ene side kan han overhovedet ikke se, hvad der står, på den anden side har han fordømt det til at være fuldstændig meningsløst. Man kunne måske give det en chance.

Så nævnes der en masse andre konkrete ting, og jeg kunne godt nævne dem alle sammen; det kan jeg ikke nå, kan jeg se på tiden. Men til det er der at sige, at der er intet af det, der har været nævnt, som ikke kan indgå i den diskussion om, hvordan vi udvikler det her. Vores forslag er en udløber af, at vi i januar måned sendte et debatoplæg på gaden om vores forslag til nærdemokrati, som vi har diskuteret med os selv, som vi har diskuteret med andre, og som vi utroligt gerne vil diskutere med de politiske partier. Men det har været meget svært at få nogen i tale.

Det har vi så gjort i aften, og forslaget er nu, at vi laver et § 17, stk. 4-udvalg, og det er fint for os. Hvis det er dér, et flertal i Borgerrepræsentationen synes, debatten skal starte, så er det det, vi gør. Vi har vores diskussion, vi har vores bud, det bringer vi ind i det arbejde. Hvis det er det, der kan bringe nærdemokratiet ud til københavnere, så er det det, vi gør.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 31. maj 2001**

Lars Hutters (L): SOL vil fortsat kvittere for Socialdemokratiets politiske og positive ønske om at forsøge at få skabt et nærdemokrati. Så SOL vil bebude ved forhandlingernes afslutning, at der kommer en henvisning til Økonomiudvalget.

Så vil jeg sige, at jeg forstår ikke SF, jeg forstår ikke Enhedslisten, jeg forstår ikke Det Radikale Venstre. Hvem mere end nogen andre har lagt gift for bydelsrådene? Hvem er det, der har fyldt københavnernes med løgn og usandheder?

Hvad er det – og det vil jeg faktisk gerne have et svar på fra SF, fra Enhedslisten og fra Det Radikale Venstre i aften – man tror, man får ud af at alliere sig med borgmester Søren Pind og Venstre i aften? Kan vi ikke godt få det at vide? Er man så tavs, at man ikke vil åbenbare det? Er det sådan, at man tror, at når borgmester Søren Pind og Venstre igen i aften trods et spædt forsøg, SOL er ikke enig i det, Socialdemokratiet har lagt frem af forslag, men SOL erkender, at her er en proces, der kan starte, hvor har SF, hvor har Enhedslisten, hvor har Det Radikale Venstre nogen som helst garantier for, at der sker noget som helst, når Søren Pind og Venstre i aften får stemt det her ned? Er man ikke en lille smule bekymret for, at får borgmester Søren Pind sin vilje, så er processen stoppet og der sker intet som helst på denne her side af kommunalvalget den 20. november. Er det det, SF ønsker? Er det det, Enhedslisten ønsker? Er det det, Det Radikale Venstre ønsker?

Jeg tror, at man er i gang med at lege med en meget, meget, meget farlig ild. Det kan meget nemt vise sig, at man i stedet for at sætte en demokratiproces i gang sætter en proces i gang, der bliver lysår, inden der overhovedet igen bliver en mulighed for at komme på dagsordenen, reelle forsøg på at få genoplivet det, som i hvert fald vi 4 partier er enige om, et folkevalgt bydelsråd.

Jeg fatter simpelt hen ikke, at de politiske partier, som jeg har følt mig meget allieret med i kampen for bydelsrådene, allierer sig med den brandstifter, som mere end nogen sinde har det politiske ansvar for, at bydelsrådene blev torpederet. Jeg fatter det ikke, og jeg vil gerne bede om, jeg synes, man åbent og ærligt skal komme herop og forklare Borgerrepræsentationen, hvorfor det er så genialt, at det er Søren Pind og Venstre, man allierer sig med i denne sammenhæng. Det synes jeg ikke, man skal. Hvis man gør det, så kan jeg godt forudsige, at der kommer ingen som helst bestræbelser for at få sat noget nyt og andet i gang; så får Søren Pind og Venstre sin vilje.

Der må jeg så erklære mig dybt uenig med mine tidligere allierede for nærdemokratiet i København, SF, Enhedslisten og Det Radikale Venstre. Det vil jeg være utroligt meget ked af, fordi der er gode kræfter. Jeg synes bare, at på grund af en irritation over Socialdemokratiet, som selvfølgelig har sit politiske ansvar for, hvad der er sket, så falder man i den fælde, som Venstre og Søren Pind har stillet op. Det er efter min opfattelse politisk ualmindeligt dumt, og det spreder forvirring, og det spreder gift i befolkningen.

Så jeg håber, at man i den tolvte time tænker sig om og siger: All right, det kunne være bedre, det er en begyndelse, vi vil sætte kræfterne ind, efter at det er blevet henvist til Økonomiudvalget.

Til Per Bregengaard kan jeg så sige, jamen så vil vi da holde fast på, at når det kommer i Økonomiudvalget, så drager vi de elementer ind, som vi partier i Økonomiudvalget gerne ville have haft i de erfaringer for udvikling af den proces.

Jeg tror, det er torskedumt, når venstrefløjen og det yderste højre forener sig. Det kan kun betyde én ting: at det er københavnernes, det kommer til at gå ud over.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 31. maj 2001**

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg skal ikke holde et langt indlæg, men jeg vil bare tage borgmester Søren Pind i forsvar.

Altså jeg mener ikke, det er borgmester Søren Pinds skyld, at københavnernes stemte, som de gjorde, det var det faktisk ikke. Det er faktisk en hån imod københavnernes og den demokratiske afstemning, at man går herop og siger, at det faktisk er Søren Pind, der er årsag til, at det blev et nej til bydelsråd. Jeg vil lige minde om det store, massive nej til bydelsråd, endnu en gang til Lars Hutters.

Så var Winnie Berndtson heroppe og fortælle om høringer og lokalråd og brugerrepræsentanter osv. Jamen det er sådan nogle ting, som jeg mener ikke er med i dette forslag. Det er jo slet ikke nævnt. Det er jo først heroppe fra talerstolen, at vi får noget konkret at vide om, hvad det egentlig går ud på. Men hvis man læser forslaget, som det er serveret sådan her, så er det indholdsfattigt, det indeholder ikke noget. Derfor kan jeg ikke stemme for noget, som jeg ikke ved, hvad fører til.

Så vil jeg ikke så være så pessimistisk som hr. Lars Hutters. Jeg mener, det faktisk er meget flot, at vi nu har opnået en meget bred opbakning til, at der oprettes et § 17, stk. 4-udvalg bestående af alle forskellige partier her i Borgerrepræsentationen. Og selv Socialdemokratiet har tilkendegivet nu, at de vil være med i arbejdet. Det synes jeg da er ret flot. Det kan man så også se positivt på. Jeg synes ikke, vi behøver at se negativt på det her.

Så alt i alt synes jeg, at der er kommet noget positivt ud af denne debat her i aften, og nu må vi så arbejde videre med en god og konstruktiv plan for det fremtidige arbejde omkring nærdemokratiet til københavnernes bedste.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Så er det Martin Günter, og han har et underskud på 1½ minut.

Martin Günter (F): Det gør ikke så meget, det skal ikke blive omfattende.

Jeg vil godt sige til Lars Hutters, at når vi i SF ikke har den store tillid til Socialdemokraternes gode hensigter i denne sag, så skyldes det jo det, som Lars Hutters bedre end de fleste herinde er klar over, og som borgmester Per Bregengaard jo gjorde opmærksom på i sit indlæg, at Socialdemokratiet den 29. maj, for 2 dage, siden stemte for et forslag fra økonomiforvaltningen om, at et forslag fra Indre Østerbro Bydelsråd, som hedder »Demokratiudvikling«, og et oplæg fra Valby Bydelsråd, som hedder »Øget lokalt demokrati«, først skulle forelægges for det nye Økonomiudvalg i foråret 2002.

Det er Socialdemokratiets demokratidiskussion, det er Socialdemokratiets demokratistrategi, at 2 oplæg fra henholdsvis Østerbro og Valby Bydelsråd, som hedder »Demokratiudvikling« og »Øget lokalt demokrati«, først skal forelægges for det nye Økonomiudvalg i foråret 2002. Her ser vi jo i stråleglans, hvordan Socialdemokratiet opfatter det at diskutere nærdemokrati, det at diskutere lokalt demokrati, det at diskutere demokratiudvikling.

Når Preben Møller Hansen nu pludselig kommer herop og støtter det socialdemokratiske forslag med den begrundelse, at det er et skridt i den rigtige retning, så må jeg spørge mig selv, hvad det er for en retning, Preben Møller Hansen nu mener, at demokratiet skal gå i. Preben Møller Hansen har aldrig nogen sinde her fra talerstolen interesseret sig for, udtrykt ønske om nogen former for demokrati her i Københavns Kommune.

Problemet i dette forslag er, at det jo ikke er et skridt i den rigtige retning, for det har overhovedet ikke nogen retning, dette forslag, så derfor kan vi slet ikke se, om det er et skridt i den rigtige retning. Det stritter simpelt hen i alle retninger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Det eneste, Preben Møller Hansen kunne sige, var, at der skulle være mere demokrati i denne kommune. Det er vi enige i i SF, men da vi skulle diskutere bydelsråd eller noget, der lignede bydelsråd, var Preben Møller Hansen ikke til stede. Da stillede han ikke op og sagde, at der skal være mere demokrati her i denne kommune.

Winnie Berndtson åbnede nu lidt op for, hvad der egentlig ligger i ordet »lokalområde«, hvem skal deltage. Pludselig kan jeg genkende Socialdemokratiets oplæg fra i vinter om de lokale fora (*Afbrydelse*). Nej, siger Winnie Berndtson. Jamen der blev også lagt op til, at de demokratiområder og nærområder og hvad det nu hedder, som man opererede med, ikke nødvendigvis skulle være en bydel. Der kan f.eks. være flere lokalområder i én bydel.

Det er da selvfølgelig en fantastisk spændende tanke, at man nu skal have udførelse og tilrettelæggelse af den daglige drift af f.eks. børne- og ungdomsområdet, ældreområdet, den fysiske planlægning flere steder i den samme bydel, nemlig ude i en hel række lokalområder. De skal nu hver udføre og have tilrettelæggelse af den daglige drift af børne- og ungdomsområdet, ældreområdet og den fysiske planlægning. Det er jo pragtfuldt. Det bliver ikke bare ét bydelsråd, det bliver noget med måske 3-4 bydelsråd i hver bydel. Altså det er jo spændende. Jeg ved ikke, hvilken retning det her er, om det er den rigtige retning, men måske er der en retning, alle mulige retninger.

Når man ser på, hvem skal deltage, så står der i oplægget, at det kan borgere, brugere og personale. Winnie Berndtson sagde, jamen det var jo borgerne i lokalområdet. Personalet bor ikke nødvendigvis i lokalområdet. Er det så kun det personale, som bor i lokalområdet, som kan deltage i det her?

Der er ingen sammenhæng i det her, det er bare alt godt fra havet, alle mulige kan deltage, et hvilket som helst område kan melde ind, de kan få lov til alt i virkeligheden, for vi har jo ingen løsninger på forhånd. Vi vil bare gerne prøve et eller andet. Men de andres forslag, Østerbros forslag, Valbys forslag, udskyder vi til foråret 2002.

Vi mener, at vi skal i gang med det her, vi mener, vi skal i gang, så vi får alle forslag på bordet, og det skal gerne ske inden sommerferien.

(Kort bemærkning).

Lars Engberg (A): Jeg vil godt sige til Martin Günter, og det gælder også Per Bregengaard, der var inde på det samme, afstemningen i Økonomiudvalget i tirsdags, at vi stemte imod et, synes jeg, temmelig håbløst forslag fra Enhedslisten om at holde et temamøde engang i august. Jeg mener faktisk ikke, at det er den måde, vi sætter denne proces i gang på, man klarer ikke tingene på et temamøde. Så det var den væsentligste årsag til, at vi stemte imod. Man kan sige, at vi ikke var hurtige nok til at ændre forvaltningens indstilling om, at det skulle foretages i foråret 2002. Det var ikke vores indstilling.

Jeg vil gerne sige om det der § 17, stk. 4-udvalg, som nu bliver nedsat, at jeg forventer da naturligvis, at de forslag, der ligger fra bydelsrådene, er en del af inspirationsgrundlaget for et sådant udvalg. Anderledes skal det jo ikke være.

Så vil jeg bare sige for en ordens skyld, at vi opfatter os som medforslagsstillere til forslaget om et § 17, stk. 4-udvalg.

Preben Møller Hansen (P): Når jeg tager ordet, så er det naturligvis fordi Martin Günter tillader sig den frihed at give udtryk for, hvad jeg deltager i af forskellige møder. Jeg har aldrig ifølge hans opfattelse deltaget i møder omkring nærdemokrati.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Hvad helvede kender han til det? Jeg deltager i møder hver eneste forbandede uge med hundredvis af mennesker, men ikke møder, der er betalt af det offentlige, men møder, der er indkaldt af forskellige grupper her i landet og her i byen. Der diskuterer vi naturligvis alt det, som bliver sagt.

Så er spørgsmålet: Hvem er det, der er demokrat? Er det Martin Günter, eller er det undertegnede? Vi havde en folkeafstemning om bydelsrådene, og der var et solidt flertal af de københavnske borgere, der stemte nej. Men hvad gjorde så SF, da der var gået et stykke tid? Så gav man udtryk for, at man ville have en speciel ordning for Valby, til trods for at der ligger en klar afstemning fra den københavnske befolkning. Det er altså ikke særlig demokratisk.

Så er spørgsmålet selvfølgelig også: Hvordan gebærder SF sig så i det hele taget? De kan ikke have tillid til en Jens Kramer Mikkelsen, men hvis man går tilbage i de 4 år, der snart er gået, så vil man hurtigt konstatere, at SF sammen med Socialdemokratiet, Enhedslisten med andre har vedtaget en lang, lang række forslag. Hvordan kan man gøre noget sådant, når man ikke tror på dem? Der er jo ingen forståelse af den art?

Men jeg kan godt forstå, at SF har den opfattelse, for han siger jo selv her fra talerstolen gentagne gange: Det forstår jeg ikke. Jeg tror heller ikke, han forstår en stump af det hele. Han er bare professionel levebrødspolitik, der ønsker at tappe kassen for så mange penge til sig selv som muligt. Og alt andet er ham for den sags skyld ligegyldigt, bortset fra mig. Hov, hov, den går sgu ikke.

Han stillede et forslag i formandsudvalget her for et stykke tid siden. Da det blev opgjort, at der kom sådan en tv-optagelse på, så sagde han til overborgmester Jens Kramer Mikkelsen: Så vil jeg gerne bede overborgmesteren sige til en Preben Møller Hansen, at vi ikke kan anerkende det sprog, han har.

Hvad sprog skal man så tale? Det, det gælder om, er ikke at komme herind og så ændre sin måde at agere på, tænke på og tale på. Der står ingen steder i valgloven, at man skal være sådan og have tøj på af den og den art. Man bliver valgt af borgerne, fordi de synes, at man er den rigtige mand som deres talsmand. Men det afslører en lille smule om, hvad den pågældende indeholder af demokrati. Man må ikke sige, sådan som man gør i hverdagen, og det afslører en lille smule om det.

Så kan jeg kun sige igen, at dette forslag jo ikke er et forslag, der er definitivt, men det er det, der åbner op til nogle resultater, hvis man har evnen til at forhandle, hvis man har evnen til at overbevise. Og med den måde, som Martin Günter agerer på, kan jeg godt se, at han ikke har ret meget evne til at overbevise andre om det, der nu engang sker. Derfor fik man heller ikke det ja igennem til valget af bydelsrådene her i København.

Det skal man tænke en lille smule over; så ved man godt, hvor man står i enhver henseende. Det er et spørgsmål om ens egen evne, om man er ærlig og oprigtig, og det er SF på ingen måde. Vi kan bare tage pinsepakken og hvad de har været med til at stemme igennem gennem årene. Det er uhæderligt, og det går ud over den ganske almindelige, lavtlønnede lønarbejder og pensionist i dette land. Det ved befolkningen udmærket, og derfor fulgte de ikke SF i spørgsmålet om bydelsråd.

Karin Storgaard (O): Da jeg så dette forslag fra Socialdemokratiet, så tænkte jeg: Det lyder vel nok godt, det er positivt. Så siger jeg: Mener man nu også noget med det, eller er det et valgoplæg? Er der virkelig handling bag ordene?

Derfor lyttede jeg også med interesse til ordføreren, Winnie Berndtsons indlæg. I første omgang kunne jeg så konstatere, at der ikke var nogen yderligere uddybning, faktisk taget var

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

der ikke ret meget indhold. Det var en gentagelse af de ord, der står i medlemsforslaget, som ikke giver mig nogen ideer om, hvad det er Socialdemokratiet ønsker.

I 2. runde syntes jeg nu heller ikke, der kom noget nyt ind. Det var sådan mere et angreb på de politikere, der havde udtalt sig heroppefra.

Jeg synes, at hvis man mener noget med dette forslag, så må man altså også uddybe det noget mere, fordi sådan som jeg har opfattet debatten indtil nu, så er det faktisk taget nærmest som en narresut. Jeg føler ikke, at man er indstillet på virkelig at give indflydelse til borgerne rundt omkring i lokalsamfundet.

Jeg tænker tilbage på den tid, der er gået, hvor vi har haft lokalråd, vi har bydelsråd i øjeblikket. Jeg føler ikke, man virkelig med velvilje har lyttet til, hvad de mennesker har sagt. Ja, lyttet lidt har man måske, man har sagt: Kom med jeres forslag, kom med jeres ideer – men bortset fra det føler jeg ikke, at der er sket mere. Det har faktisk taget været forgæves arbejde, og det synes jeg er meget trist, fordi det er et virkelig stort arbejde, der har været gjort rundt omkring lokalt i byen.

Man må så håbe, at det er nogle andre ting, de vil i gang med fra Socialdemokratiets side, også efter valget, for ellers ender vi jo på akkurat samme sted som tidligere.

Jeg synes da også, det er værd at notere sig, at socialdemokraterne i lokalsamfundene ikke har været enige med socialdemokraterne på Rådhuset. De har tit været meget uenige. Jeg synes, det mange gange har været sørgeligt at konstatere, at de aktive mennesker, de græsrodder, har kunnet gå hjem med den opfattelse, at man ikke var enig, man ville ikke yderligere inddrage dem i tingene, og de kunne ikke få den medindflydelse, der måske er lagt op til.

Det er så det, der gør, at jeg stadig væk er lidt bange for, hvad det er man mener. Jeg synes, det er sørgeligt, hvis vi stadig væk skal fortsætte sådan som vi har kørt før. Men vi kan nu give det en chance. Jeg hører, at Socialdemokratiet også ønsker at være med i arbejdet i § 17-udvalget, og det er positivt, fordi så er vi enige herinde alle sammen om, at vi vil gøre et stykke arbejde, og så må vi se, hvad det arbejde fører til.

Winnie Berndtson (A): Ja, én gang til vil jeg sige, at formålet med dette ikke har været at lægge et konkret forslag på bordet. Det gjorde vi i vores debatoplæg, som vi sendte på gaden i januar. Der var visionerne, men der var også et konkret forslag til, hvordan man kunne udmønte det.

Men det har vi ikke valgt i denne omgang, for vi synes faktisk ikke, det er det, der er formålet. Det, der er formålet med dette forslag, er – nu nævner jeg det én gang til – at starte debatten. Det er den jo blevet gjort, og bekymringerne om, hvad vi mener eller ikke mener i Socialdemokratiet, ja det kan jo være lidt svært af forholde sig til, når vi på den ene side bliver beskyldt for, at der ikke står noget, på den anden side bliver forslaget dømt ude, fordi det i hvert fald ikke er det.

Men det er også fuldstændig lige meget. Selv Dansk Folkeparti behøver jo slet ikke at bekymre sig. De er jo medforslagsstillere til et forslag om, at denne sag omkring nærdemokrati og udbredelse af demokratiet behandles i et særligt § 17, stk. 4-udvalg. Der kan Dansk Folkeparti så fremlægge alle sine visioner omkring nærdemokratiet, og så kan vi jo hakke af og se, om det matcher med vores. Så slipper vi for, at Karin Storgaard først skal forstå de socialdemokratiske principper. Vi vil gerne se listen fra Dansk Folkeparti, og så skal vi nok sige, hvor vi er enige, og hvor vi er uenige.

Når det kan være svært at se, hvad vores forslag i virkeligheden handler om, så tror jeg måske i virkeligheden meget det skyldes, hvem man diskuterer med. Jeg vil gerne sige, at de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

steder, hvor jeg har været ude og debattere det her, har man også syntes, det var meget ukonkret, og hvad var det egentlig, det handlede om. Men efterhånden som vi har snakket os ind i debatten, så kunne man faktisk godt se, at dette handlede om det, man selv fyldte det ud med, og det var måske ikke så ringe endda.

Det var også det, der var tilbagemeldingen fra mødet med lokalrådene, at det var lidt forvirrende, hvad det var, vi snakkede om i virkeligheden alle politiske partier inklusive oplægget fra SF læst op, men at man da godt kunne se, at hvis man skulle videre med det her, så måtte man jo starte et sted, og det er så der, hvor vi er nu.

Det eneste, jeg sådan set har at sige her til slut, og det er sådan set et spørgsmål til de partier, som har foreslået et § 17, stk. 4-udvalg. Vi havde jo ønsket, at dette var en dialog, der udsprang den anden vej rundt i forhold til, da vi startede bydelsråd, nemlig som udsprang af lokale bud på, hvordan man kunne gøre det her.

Det håber jeg så også bliver det § 17, stk. 4-udvalget laver rammerne for, selv om jeg jo ikke kan vide endnu, om det er det, man vil diskutere. Men jeg kunne godt tænke mig at bede om, at vi får sat tid på. Jeg synes, det ville være utrolig ærgerligt, hvis man ikke i aften sender et signal omkring, hvornår vi tænker at have noget klar fra Københavns Rådhus.

Det vil være utrolig synd for dem, der faktisk er i gang i bydelsrådene, men også for dem, der faktisk er i gang lokalt med at diskutere, hvordan vi kommer videre, hvis ikke de partier, der har stillet forslaget om det centrale udvalg i aften, giver et bud på, hvad det er for en tids-horisont, vi arbejder på, hvornår vi starter og cirka hvornår vi er færdige.

(Kort bemærkning).

Abderrahman Ben Haddou (D): ... (*Mikrofonen afbrudt*) ... til det møde, der var, hvor repræsentanter for De Konservative, De Radikale, Enhedslisten, og så kan jeg ikke rigtig huske, hvor mange andre der var med, nå, men der blev vi sådan set enige, og vi fandt ud af, at der var bred politisk opbakning om at give større beføjelser til lokalrådene. Det synes jeg ikke, at Winnie Berndtson har nævnt noget om heroppefra – det er til fru Winnie Berndtson, jeg taler – det blev slet ikke nævnt heroppe fra talerstolen, om Socialdemokratiet støtter, at lokalrådene får større beføjelser.

Altså jeg synes, det er noget mærkeligt noget i forhold til den debat, vi havde den aften, at man slet, slet, slet ikke nævner lokalrådene med et eneste ord i det oplæg. Det hænger ikke sammen, og det er netop derfor, jeg synes, det her er en tynd kop te.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (A): Jeg vil gerne sige til Ben Haddou, og jeg vil også godt dokumenten... (*Mikrofonen afbrudt*) ... snakkede om lokalrådene i mit allerførste indlæg, og jeg sagde, at vi også synes, at lokalrådene skal inddrages, men at det her ikke handler om at flytte noget ud til 15-20 medlemmer af et lokalråd, men det handler om at bruge lokalrådene i den proces, der inddrager flere hundrede lokale, som vi kender det fra kvartersløftprojekterne.

Det var nøjagtig det, jeg sagde den aften på lokalrådsmødet, og det var det, jeg sagde ved førstebehandlingen her.

Lars Hutters (L): Både Per Bregengaard og Martin Günter henviste til, hvad der var foregået i Økonomiudvalget i tirsdags. Det er da rigtigt, at SOL tog op spørgsmålet om de konkrete demokratierfaringer, der var sket i bydelsrådene, og hvorfra diskussionen udviklede sig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Både Martin Günter og Per Bregengaard hæfter sig ved, at det ændringsforslag, som jeg godt kan meddele forsamlingen blev støttet af Enhedslisten, SF, Radikale Venstre og SOL, at man skulle inddrage de erfaringer, blev stemt ned i Økonomiudvalget.

Nu er det altså sådan, det ved både Martin Günter og Per Bregengaard, at Socialdemokratiet har altså ikke flertallet i Økonomiudvalget. Hvis kun Socialdemokratiet havde stemt imod forslaget, så var det faktisk blevet vedtaget. Både Martin Günter og Per Bregengaard ved, at ikke mindst anført af Søren Pind blev forslaget stemt ned. Derfor er det, jeg undrer mig over, at man fra de pågældende partier i aften allierer sig med Søren Pind i denne sag.

Det er nu engang også sådan, at Lars Engberg fra Socialdemokratiet har tilsluttet sig, at de erfaringer, der ligger fra bydelsrådene, skal inddrages i det her.

På den baggrund skal jeg på SOL's vegne samt Lars Engberg fra Socialdemokratiet og Winnie Berndtson fra Socialdemokratiet fremsætte følgende ændringsforslag:

»Sagen henvises til Økonomiudvalget, som pålægges at nedsætte et § 17, stk. 4-udvalg under Økonomiudvalget med repræsentation fra alle partier med det formål at udarbejde forslag om nærdemokrati i København.«

Jeg går ud fra, at de partier, der virkelig ønsker, at der skal komme gang i arbejdet, støtter det her.

Ole Hentzen (C): Jeg er selvfølgelig ked af, at Socialdemokratiets ordfører i denne sag, Winnie Berndtson, ikke afkræftede det fra hendes første indlæg, hvor hun sagde, at dette var en del af det socialdemokratiske kommunalvalgoplæg. Det her har, som ordføreren, Lars Engberg, var på talerstolen og sige, intet med noget valgoplæg at gøre. Det er jo reelt. Det har intet med et socialdemokratisk oplæg at gøre. Men referatet af forhandlingerne vil vise, at det faktisk var indledningen fra den af gruppen valgte ordfører, Winnie Berndtson, at dette var en integreret del af Socialdemokratiets kommunalpolitiske valgoplæg.

Jeg er også ked af, at Winnie Berndtson stadig ikke, på trods af at hun har været 3 gange på talerstolen, tror jeg det er, har villet forklare forsamlingen, hvordan det der med at kunne lokalt udføre, tilrettelægge og udføre daglig drift harmonerer med den københavnske styrelsesvedtægt, set i relation til det, der står, om, at fra den 1. januar 2002 skal det rent faktisk kunne lade sig gøre.

Jeg tror, Winnie Berndtson har været længe nok i denne forsamling til at vide, at en styrelsesvedtægt jo ikke er noget, denne forsamling bare gør sådan her og ændrer.

Jeg blev selvfølgelig også ked af, at det heller ikke er blevet inddraget i den socialdemokratiske debat, hvor man har ressourcerne fra, for umiddelbart lyder det, som om de ressourcer, der er under Økonomiudvalget, altså kort sagt i overborgmesterens afdeling, både kan tage sig af det, som af alle bliver bedømt som en ganske vanskelig og stor arbejdsbyrde, det at tage opgaverne tilbage fra de 4 forsøgsbydele, og nu skulle man så samtidig, for det må nødvendigvis blive den samme administration, have ressourcer til at behandle alle mulige ansøgninger om igangsættelse af forsøg med virkning fra 1. januar 2002, mens man altså nødvendigvis må ændre styrelsesvedtægten og andre ting i mellemtiden.

Men det kan da være, at overborgmesteren kan løfte sløret og sige, at hvis vi nu ikke når at komme i gang pr. 1. januar 2002, hvor stor en besparelse ligger der så i hans afdeling, som vi rent faktisk kunne skære bort, indtil vi skal have det her i gang. For der er ingen, der skal bilde mig ind, at dette er gratis. Det koster enorm manpower og ressourcer at sætte et sådant arbejde i gang.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Winnie Berndtson gav vel selv forklaringen: Det har været ganske vanskeligt at forklare mit forslag, når jeg er ude lokalt, oven i købet hos vennerne. De har ikke forstået, hvad det er, de har ikke forstået, hvad det er, og jeg har måttet bruge meget tid på at forklare dem, hvad der ligger bag de her ord. Men så har de været ganske enige.

Det er den samme opgave, Borgerrepræsentationen skulle påtage sig ved at prøve at forklare den københavnske befolkning: I skal såmænd ikke tænke så meget på, hvad her står, fordi der står ikke noget, men vi må til at tale om, hvad det er I mener, I tror, der skal ligge bagved. Det kan vi altså ikke nå, venner, når vi også skal føre valgkamp og alt muligt andet. Så altså tidsfristen er løbet, jeg er ked af at sige det.

Den sidste bemærkning, jeg bare skal komme med fra Den Konservative Gruppe, er, at det var da et sødt forslag for at undgå det, som Socialdemokratiet altid gør sig ihærdige anstrengelser for at undgå: at blive stemt ned i denne sal. Vi kan ikke støtte det sidst fremsatte ændringsforslag, som hr. Lars Hutters har stillet.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Til Ole Hentzen fra De Konservative og eventuelle andre, der har det som et politisk fokus og det afgørende politiske i aften: Det er ikke det afgørende, at Socialdemokratiet stemmes ned i aften. Det afgørende er, at det arbejde, denne Borgerrepræsentation skal i gang med inden valgdatoen, den 20. november, har et godt, konkret forslag om, hvad der skal erstatte bydelsrådene i nærdemokratiet. Det er det, det drejer sig om, og det er på tide, at vi kommer i gang og holder op med alle de her ting.

Som sagt, jeg fatter ikke, jeg fatter ikke, at SF, Enhedslisten og Det Radikale Venstre, der sammen med SOL har kæmpet for, virkelig har kæmpet op ad bakke og i modvind for, at der skulle komme et godt, velfungerende nærdemokrati i København, allierer sig med fanden selv i aften. Jeg fatter det simpelt hen ikke.

Winnie Berndtson og Lars Engberg (begge A) samt Lars Hutters (L) stillede følgende ændringsforslag:

”Sagen henvises til Økonomiudvalget, som pålægges at nedsætte et i medfør af Lov om kommunernes styrelse § 17, stk. 4 særligt udvalg under Økonomiudvalget med repræsentanter for alle partier med det formål at udarbejde forslag om nærdemokrati i København.”

Ændringsforslaget blev forkastet med 31 stemmer imod 20.

For stemte: A, B, P og L.

Imod stemte: V, F, Ø, O, C, D og Lubna Elahi (UP).

Medlemsforslaget blev herefter forkastet med 36 stemmer imod 16.

For stemte: A og P.

Imod stemte: V, F, Ø, O, C, B, D og Lubna Elahi (UP).

Undlod at stemme: L.

Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og Centrumdemokraterne stemte imod ændringsforslaget, da partierne fandt det indholdstomt. Partierne vil snarest i fællesskab søge en enig-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

hed opnået om et kommissorium og i forlængelse heraf fremsætte forslag om nedsættelse af et i medfør af Lov om kommunernes styrelse § 17, stk. 4 særligt udvalg med opgaven at kunne behandle forslag til udvikling af nærdemokratiet i København. Partierne inviterer alle Borgerrepræsentationens partier hertil.

34) BR 229/01. Medlemsforslag om bilfri søndage

(Stillet af Louise Frevert (O), Mikkel Warming (Ø), Bo Asmus Kjeldgaard (F), Lars Hutter (L), Lars Rimfalk Jensen (B) og Aage Pedersen (UP)):

At der i en etårig forsøgsperiode indføres bilfri søndage den første søndag i hver måned, med start den 1. januar 2002.

Den bilfri søndag skal afholdes inden for voldgaderne.

I slutningen af perioden evalueres på forsøgsperioden med henblik på forlængelse og evt. hyppigere bilfri søndage.

Det forudsættes, at de for samfundets livsnødvendige funktioner, såsom rednings- og brandtjenesten, hjemmehjælp etc. opretholdes på de bilfri søndage.

Louise Frevert (O): Vi synes jo, det er et fantastisk godt forslag, og vi håber selvfølgelig til det sidste på, at der vil være opbakning til det.

Under alle omstændigheder vil jeg sige, at det vil være meget hensigtsmæssigt, at man ved forhandlingernes afslutning kan henvise det til Bygge- og Teknikudvalget, så man kan få en ordentlig behandling af det, også med hensyn til tilladelse fra politiet og hvad der ellers skulle være af hurdler for, at dette forslag kan realiseres.

Men for lige at opsummere på det, vil jeg sige, at jeg ikke kan forstå, at nogen med deres samvittighed i orden kan gå ind for ikke at ville lave en forsøgsordning. Vi taler jo ikke om en permanent ordning, vi taler ganske simpelt hen om en forsøgsordning, hvor vi indfører bilfri søndage kun inden for voldene ... Det er en utrolig støj, der er her. Jeg kan godt forstå, at folk diskuterer det forslag fra før, men det vil være meget lettere for koncentrationen hos alle, hvis man bare kunne ligesom ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Jamen det er udmærket af fru Louise Frevert, at hun aflaster mig i mit hårde arbejde som formand for forsamlingen.

Louise Frevert (O): Tak til fru Bente Frost.

For at gøre en lang historie kort vil jeg sige, at det drejer sig som sagt faktisk kun om én søndag i hver måned. Hvilke skår kan der gå af nogen ved at gå ind for det her? Hvis det bliver en succes, så kan man jo tage en evaluering på det, som vi også har foreslået, og se, om det ikke var noget, man permanent kunne indføre.

Det ville også være meget givtigt. Der ville være mange, der har jeg tidligere fremført, der ville have vældig, vældig godt af at tage en spadseretur, få brændt nogle kalorier af, komme op på cyklen. Det er der ikke nogen, der tager skade af. Det vil være en vældig, vældig god motivering for folk til at komme op af stolene og bruge deres søndag lidt fornuftigt og måske opleve deres by på en helt, helt anden måde, end de plejer, netop ved at drøne rundt i deres kasse på 4 hjul.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Så jeg synes, at det er med samvittigheden i orden, man fra alle partiers side simpelt hen skulle stemme for vores forslag. Jeg kan slet ikke se, hvad der skulle være til hinder for det.

Jeg kan godt se, at der er visse medlemmer af forsamlingen, der sidder og ryster på hovedet over det her. Men læg nu mærke til, hvad vores forslag egentlig går ud på. Det er nemlig, at det kun er inden for voldene, simpelt hen for at opleve byen uden os, uden biler, uden forvirrende momenter, kun som en dejlig by uden nogen forstyrrende elementer, men at vi kan gå og nyde hinandens selskab om søndagen stille og roligt.

Manja Sand (A): Jamen du milde, du milde. Vi er da helt rørstrømske over Louise Freverts tale her.

Lad mig sige allerførst, at vi ikke kan støtte forslaget, og det kan vi ikke, fordi vi mener, at for det første vil det skabe så mange praktiske vanskeligheder, og for det andet handler det altså også om økonomi. Det er ikke gratis bare at spærre byen af, selv om det kun er en gang om måneden.

Vores samvittighed har det såmænd udmærket, selv om vi går imod ordningen, fordi alle de ting, som fru Louise Frevert siger, at folk kan komme op af stolene og ud på deres cykel og ud og gå en tur og opleve byen, kan vi søreme også, selv om der kører biler derinde. Vi har masser af gågader, og cyklistoplevelserne har vi stadig væk mulighed for, og gåturene har vi stadig væk mulighed for, selv om bilerne også kører, og så mange biler er der altså heller ikke inde i byen om søndagen, så de skulle være til gene.

Men i denne forbindelse synes jeg da nok, at vi skal gøre opmærksom på en helt anden ting, og det er, at i den Trafik- og Miljøplan, som Borgerrepræsentationen vedtog i 1997, har vi rent faktisk vedtaget, at vi skal se på, hvordan vi kan fredeliggøre den Indre By. Det synes jeg da er væsentligt at tage med i denne debat, fordi hvis vi kan finde nogle løsningsmuligheder på en fredeliggørelse af den Indre By uden at lave bilfri søndage, så er vi da villige til det.

Men vi kan altså ikke gå ind for dette forslag.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så vil jeg godt bede om lidt ro i salen, fordi det er meget generende, så mange der taler. De kan gå ud i kantinen – hvis altså bare halvdelen bliver tilbage i rummet.

Jens Johansen (F): Trafikken er et stort problem i København. Flere og flere københavnere har igennem de senere år valgt at få egen bil. De mange biler giver støjgener, luftforureningsproblemer og trængselsproblemer.

Med det forslag, vi har været med til at stille her i dag, kan vi give bilerne og københavnere en fridag om måneden, hvor de kan nyde roen i centrum af byen. Afspærring af mindre områder i byen i miljøtrafikugen 2000 fik en overvejende positiv modtagelse. En undersøgelse, som Vilstrup foretog i slutningen af 2000, altså sidste år, viste, at københavnere ønsker at bo i en by med færre biler, mindre forurening og mere kollektiv trafik.

I modsætning til afspærringerne i miljøtrafikugen i 2000, hvor det foregik på hverdage, som kunne være generende for de handlende, betyder det forslag, vi her har fremsat, ingen risiko for nedgang i butikshandelen, fordi det drejer sig om søndage.

København er ikke den første by, der indfører bilfri søndage. I andre storbyer i Europa har man indført bilfri søndage for at give borgerne fred og ro bare én gang om måneden. I italienske storbyer går det på skift mellem storbyerne at holde bilfri søndage.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Selvfølgelig skal det være sådan, at ambulancer og brandbiler og hjemmeplejen osv. skal kunne komme frem. Det primære formål er at gøre byens centrum bilfrit, altså fredeliggøre Indre By, så der bliver plads til, at fodgængere og cyklister kan brede sig på gaderne og nyde byens rum uden trængsel og støj og møg.

Selvfølgelig er det ikke gratis, et problem, som jeg hørte den socialdemokratiske ordfører hæfte sig særligt ved, men skiltning med »Indkørsel forbudt på sidste søndag i hver måned« ved alle veje ind til det bilfri område må være en del af løsningen og må være en overkommelig løsning. Så skal vi selvfølgelig have undersøgt, om der er noget lovgivningsmæssigt, der kan give problemer i forhold til at gennemføre forslaget.

Vi synes, at bilfri søndage vil være en god gave til københavnernes, og vi ser frem til, at Bygge- og Teknikudvalget kan fremlægge et forslag til, hvordan dagen kan gennemføres.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så må man jo håbe, at forslagsstillerne kan blive enige om, om det er den første eller sidste søndag i måneden, det drejer sig om.

Mikkel Warming (Ø): Vi, der har læst det, vi har skrevet under på, ved, at det er den første søndag i hver måned.

Vi synes, det er vigtigt, at man bruger de muligheder, der er, for at vise, at tingene kan gøres på en anden måde bare en gang imellem, at der er andre måder, vi kan indrette os på i København end ved at have biler og trafikstøj i byen, at det er muligt at lade bilen stå, at vise, at gaderne, at byens rum kan bruges på en anden måde end til biltrafik.

Derfor er vi medforslagsstillere til dette forslag om en bilfri søndag en gang om måneden inden for voldgaderne. Vi synes, det kunne være en god lille måde at vise på, at byens rum kan bruges anderledes end i dag. Vi synes egentlig ikke, det er særlig vidtgående, men det giver mulighed for bare en gang imellem at lade mennesker i stedet for biler bruge byens rum.

Det er lidt interessant, som bil-bacillen har inficeret de socialdemokratiske ordførere i aften, fordi hvis man ellers skulle regne med, hvad den socialdemokratiske ordfører sagde, så må man gå ud fra, at de er imod, og at de ikke vil udvalghenvisse osv. Er det korrekt? (*Op- hold*). Det er korrekt.

Men hovedargumentet imod var, at der sikkert var praktiske vanskeligheder. Se, det finder man jo først ud af, når man behandler tingene ordentligt i et udvalg og diskuterer det med de embedsmænd, der skal undersøge det. Så hvis Manja Sand vil være sikker på, at der er så mange praktiske vanskeligheder, som hun antager, så skulle hun være med til at udvalghenvisse forslaget.

Så snakkede Socialdemokratiet om, at der jo var en målsætning i Trafik- og Miljøplanen, som Socialdemokratiet og Venstre vedtog sammen for nogle år siden, om at fredeliggøre Indre By, og det ville man gerne, men man ville ikke gøre Indre By bilfri som et forsøg en gang imellem. Hvis det hænger sammen i de socialdemokratiske hoveder, så siger jeg velbekomme, for det gør det ikke for mig.

Hvorfor ikke tage en chance bare en gang imellem og vise, at tingene måske kan være fredelige i Indre By? Det synes vi kunne være morsomt. Men på den anden side er den Trafik- og Miljøplan, der ligger, jo også noget, man bare tager frem en gang imellem og vifter med ved festlige lejligheder, når der er valgmøder og sådan noget, og i øvrigt har man ikke gjort noget ved det.

Vi håber nu stadig specielt på Venstres støtte i denne sag. Trafikborgmesteren bor jo selv inden for voldgaderne og har selv meget levende, indtrængende i JP København fortalt, at han

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

ønsker sig, at der var mindre trafikstøj, mindre trafik i Indre By, så han kunne åbne sine vinduer. Vi synes, at Søren Pind ligesom alle andre borgere i Indre By skal have chancen bare en gang om måneden for at kunne åbne sine vinduer uden trafikstøj og trafiklarm. Her er chancen, Søren Pind. Grib den og stem for forslaget!

2. næstformand (**Bente Frost**): Så er det Ben Haddou. Hov, det skulle ikke være anledningen til, at man snakkede hele vejen rundt. Nu er det Ben Haddou, der har ordet heroppe.

Abderrahman Ben Haddou (D): Dette forslag synes jeg er fuldstændig meningsløst. Det er jo slet ikke struktureret overhovedet. Jeg spurgte sidste gang, da vi havde diskussionerne heroppe om miljøgen, hvad konsekvenserne er for de mennesker, der overtræder en eventuel bilfri dag. Vil kommunen gå ind og straffe disse bilister, eller hvordan kan man? Det har man ikke lovhjemmel til.

Men lad det være ved det. Man må nok sige, at Dansk Folkeparti ændrer meget hurtigt holdning. Det sagde jeg også heroppe fra talerstolen, fordi jeg kunne mindes et eller andet om, at Dansk Folkeparti under vores hede debat om parkeringslicenserne kom op og sagde noget helt andet. Og sandelig om det ikke passede, da jeg dukkede ned i Borgerrepræsentationens Forhandlinger. Lad mig bare citere herfra fru Louise Frevert den 15. juni 2000:

»Jeg vil nok sige, at det er da fuldstændig hen i vejret, det er noget af det mest latterlige, jeg nogen sinde har hørt. Jeg forstår simpelt hen ikke, at venstrefløjten tror, at de kan frelse hele verdens globale forureningsproblem ved at være med til at lave en europæisk miljøuge eller en bilfri dag.«

Lad mig også citere fra den 21. september, hvor samme fru Louise Frevert kom herop og sagde:

»Vi elsker biler, vi er vilde med biler, vi vil gerne have flere biler.«

Så er det, jeg siger: Hvad går der af Dansk Folkeparti? Jeg spørger bare mig selv.

Tine Peters (V): Æv, var der ikke mere, Ben Haddou?

Venstre kan selvfølgelig ikke støtte dette forslag overhovedet. Vi føler, at beboerne og borgerne i Indre By bliver taget til fange. Det diskuterede vi også sidste gang, da vi havde bilfri dag på programmet.

Hvis folk nu tager af sted på weekend i bil og bor i Indre By – der er jo dog trods alt en del i Indre By, der har bil – kan de så ikke komme inden for voldene igen? ... (*Afbrydelse*) ... Børnene kan ikke passe deres skole, hr. Per Bregengaard, hvis først de kan komme hjem om mandagen.

Forslaget går jo så ind og ligesom tager brodden af, hvad der blev sagt sidste gang, og siger: O.k., selvfølgelig skal rednings- og brandtjenesten, selvfølgelig skal hjemmehjælpen osv. – jeg ved ikke rigtig, hvad »osv.« er – opretholdes på de bilfri dage.

Hvad med de handicappede? De kan jo slet ikke komme rundt, mange gangbesværede, som ikke har mulighed for at komme fra deres bopæl, medmindre de enten kan køre i deres dertil indrettede særlige bil eller blive hentet af handicapkørsel. Hvad med taxakørsel i øvrigt? Stopper man fuldstændig for det liberale erhverv om søndagen inden for voldene? Kan man nu ikke blive transporteret hjem i sin morgenbrandert, når man har været ude om lørdagen?

Jeg synes, Ben Haddou var inde på noget rigtigt omkring det her: Hvad med sanktionerne? Hvad har Dansk Folkeparti tænkt sig der? Jeg tror ikke engang, jeg vil spørge Enhedslisten, fordi vi kender jo deres holdning. Men vi er jo mange, der er blevet chokerede over, at et

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

borgerligt parti kommer ud med sådan et yderligtgående forslag som dette, som tyder på så meget bilfjendskhed. Jeg var ikke rigtig klar over, Peter Skaarup, at det var populært nu at være mod bilisterne. Det er spændende.

Konsekvenserne – jamen I dealer ikke med det, I går ikke ud og siger, jamen hvad når vi siger, at folk ikke kan køre i deres biler, så kan de gå, eller de kan tage bussen, eller de kan køre på cykel. Hvis de ikke har nogen cykel, og de ikke kan gå, så kan de tage bussen.

Jamen er der kapacitet i busserne om søndagen? ... (*Afbrydelse*) ... Er der det? Der er i hvert fald sovedrift på de busser, jeg kender, der kører om søndagen. Sovedrift vil sige, at der faktisk er halvt så mange eller færre afgange, end der er på hverdage. Vil man overhovedet kunne tage de folk, der bevæger sig rundt? Er der taget højde for det? Har man til hensigt at tage kontakt til HUR for at gøre det? Det virker ikke sådan. Det virker, som om man bare indfører det.

Louise Frevert lægger ud med at sige, at hun ikke kan forstå, at nogen kan være imod et forsøg. Dansk Folkeparti var da også i sin tid imod bydelsforsøget. Så jeg vil nok sige, for ikke at blande for mange ting sammen, at vi har lige haft den her debat om nærdemokrati ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Klokken er godt nok ved at være mange, for mange. Jeg synes nok, vi skulle prøve at holde os lige præcis til emnet.

Tine Peters (V): Det vil jeg så gøre.

Jeg vil bare gerne have lov til at citere fru Manja Sand, for det har været en ren fryd at høre på: Og så mange biler er der da heller ikke i byen.

Ole Hentzen (C): Jeg fik også en klump i halsen, da jeg læste, at Dansk Folkeparti var med i dette forslag, det var lige så det gøs. Nu har Ben Haddou jo så rigtigt citeret, hvad der tidligere var udtalt af Louise Frevert i den sag, så det slipper jeg så for at sige.

Det, jeg ville spørge lidt til i Dansk Folkeparti, som jo står bag det her, jeg forudsætter, at denne her civile ulydighed, må det vel nærmest blive betragtet som, når man kører, og der har vi så løsningen, som hr. Peter Skaarup jo har udtalt i relation til dem, der nu brød lukkeloven en enkelt søndag, at det skal man jo ikke straffes for.

Så altså man kan tage det sådan helt stille og roligt, kan jeg regne ud, de dersens 12 søndage om året. Selv om man kører, så har Dansk Folkeparti i hvert fald signaleret, at det dersens med, at man bryder nogle ting, nærmest må betegnes som lidt civil ulydighed. Det er jo ikke noget, der skal retsforfølges eller noget som helst. Så det bekymrer os sådan set ikke.

Jeg tror heller ikke, det er gået op for ret mange af dem, der underskriver her – de har i hvert fald ikke turdet sige det klart – at sådan som forslaget er formuleret, så er Christianshavn også omfattet. Altså det er mere, så man nu ved det. Nu er der ikke nogen, der bekymrer sig om Christianshavn i al almindelighed, det ved jeg jo, så det har ikke betydning.

Det har selvfølgelig heller ikke betydning, at netop Christianshavn vel er en af de bydele, hvor der er en hel del bådejere, som nødvendigvis er nødsaget til at bevæge sig den vej for overhovedet at kunne komme til deres sejlbåde i hvert fald i løbet af sommerhalvåret. Men de kan måske søge dispensation for overhovedet at komme derned, fordi det er ikke ligefrem sådan, at man kan tage alt udstyret med i bussen, når man skal ned i båden. Det skal man måske have på cyklen, så regner man med at have specielle udlejningscentraler på Christiania med de store ladcykler, som netop har denne ekstra indtægt af disse søndage. Det skal nok blive morsomt der i Prinsessegade.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Der blev stillet et spørgsmål om kapaciteten i busserne. Det kan jeg svare helt klart på: Det stiller man meget gerne til rådighed fra HUR mod ekstrabetaling. Så hvis københavnernes ønsker ekstra buskapacitet for, at københavnernes ikke skal sidde muret inde, for vi kan vel ikke forestille os, at vi alle sammen skal op på cykler uanset vejrlig ved dekret her fra Borgerrepræsentationen. Altså må der være et offentligt alternativ til rådighed, og det er jo kun busserne. Det bliver ikke noget problem, det kræver altså bare lige en bevilling, men det ville kunne løses, det behøver man ikke at undersøge, det behøver man ikke at sende den i udvalg for, for det kan løses.

HUR, altså Hovedstadens Udviklingsråd, driver jo disse busser som ren entrepris ved, at der bliver udbudt selvfølgelig, at der skal ekstra kapacitet i København på de ruter, der går igennem disse områder. Man må altså op på normal bemanning, ikke en weekendbemanning, men en hverdagsbemanning. Det er da bare kroner og øre. Sådan er det, det kan man sagtens løse. Det regner vi så også med, at forslagsstillerne har taget hensyn til.

Der vil jeg så bare sige, at den civile ulydighed altså ikke kan dække det, fordi der har man Dansk Folkeparti med, hvor man siger, det er civil ulydighed, det skal ikke straffes ved nogen pekuniære foranstaltninger, altså bøder og lignende, for det gør vi ikke her i denne by.

Hvis nogen er i tvivl, så vil jeg bare sådan set understrege, at dette forslag ikke har Den Konservative Gruppens støtte, og vi agter at stemme imod. Vi agter heller ikke at forsinke behandlingen af denne sag ved måske at sende den i udvalg, så det stemmer vi også imod.

Preben Møller Hansen (P): Jeg tillod mig den frihed at stemme for et forslag stillet af Dansk Folkeparti om en folkeafstemning i København om udlændingepolitikken. Det gjorde jeg ud fra den opfattelse, at er man demokrat, så lader man folket afgøre, hvad de ønsker, og hvad de ikke ønsker.

Men der oplevede jeg det, at man fra nogle af de partier, der nu går ind for dette forslag, angreb undertegnede, fordi jeg tillod mig at stemme for et forslag stillet af Dansk Folkeparti. Jeg stemmer for et hvilket som helst partis forslag, hvis det er i overensstemmelse med mine synspunkter. Jeg sidder ikke og kigger på, om det er det ene eller det andet bogstav.

Nu kan jeg forstå, at de, der angreb mig vildt og voldsomt, skal til at angribe sig selv, og jeg stiller gerne min lokalradio til rådighed, hvor de har mulighed for at udtale sig en time hver søndag og kan forklare, at de er nogle rigtige røvhuller, de har tilladt sig den frækhed at stemme sammen med Dansk Folkeparti ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Kan vi få en anden sprogbug, hr. Hansen.

Preben Møller Hansen (P): Ja, det kan man godt få. Det er der slet ingen tvivl om, det kan man sagtens, når nogle af de andre kommer op, de har jo en anden sprogbug end mig.

Men det, der står tilbage, er jo, at nu oplever vi, at SF er inde på den boldbane, hvor de har været hele tiden, og hvor de fremdeles også vil være. De har luftet den tanke, at de, der bor i Indre By, nu skal betale 6.000 kr. om året i parkeringsafgift. Ja, ja, en ekstraskat på 6.000 dansk mennesker, der har tilladt sig den frihed at få deres højeste ønske opfyldt, nemlig at købe en bil. De har jo også i Folketinget stemt for forhøjelse af afgifter på benzin osv. Det er hele SF's strategi, sådan som jeg vurderer den.

Men jeg kan nævne fra mig selv, at i 1953 købte jeg en bil, en Ford 34. Den var jeg virkelig glad for, og når jeg tog ud og sejle, så stillede jeg den på Sømændenes Forbund og sagde til gutterne: Kør med lortet, bilen er jeres i de første 3 måneder, til jeg kommer hjem igen ...

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 31. maj 2001**

2. næstformand (**Bente Frost**): Det handler om bilfri søndage.

Preben Møller Hansen (P): Ja, det var også en bil her ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Jamen ikke bilfri.

Preben Møller Hansen (P): Altså Bente, du skal sgu høre efter, når jeg fortæller noget om bilen. Vi var så glade for den bil, så man næsten tror, det er løgn, og det var søfolkene også. Vi fik godt nok mange skader, forsikringsselskabet smed os ud, fordi der var for mange skader, og dem ville de ikke betale.

Men nu kommer der så en bilfri søndag. Hvorfor skal de mennesker, der bor i København, fratages det ønske, som de har haft, at køre i den bil, som de har sikret sig retten til og tjent penge til? Det er fuldkommen absurd og åndssvagt at gøre noget sådant. De mennesker, der bor i København, skal naturligvis have samme rettigheder som de rige mennesker, der bor i Allerød og hvor de nu ellers har slået sig ned. De skal have samme rettigheder til at køre, når det passer dem. Sådan skal det være.

Jeg kan ikke stemme for det åndssvage forslag.

Morten Kabell (Ø): Efter de sidste to konservative politikere er det jo svært at komme efter.

Fra nogle af de bilglade partier lyder det jo nærmest, som om at vi er nogle partier, der har tilladt sig at nedkalde et helvede over København med dette forslag. Altså det lyder nærmest, som om der ikke allerede i dag er bilfri områder i Danmark, i København og andre byer, at der ikke er gågader, hvor folk faktisk bor, hvor der også kan være handicappede, hvor folk endda skal hjem om natten småfulde og vaklende.

Altså det er jo allerede i dag sådan, at der rent faktisk ikke kører taxaer og andre biler på Strøget og andre gågader, når det f.eks. er, som Tine Peters nævner det, at man skal hjem om natten. Så vakler man ned til den nærmeste taxaholdeplads, som er ved Rådhuspladsen. Og tænk, det tror jeg egentlig også vil kunne finde sted om søndagen. Men det kan selvfølgelig godt være, at jeg har taget fejl, at om søndagen vil folk være alment handlingslammede og i øvrigt ude af stand til at gå og derfor ikke vil være i stand til at gå ned til den nærmeste holdeplads eller parkeringsplads. O.k., jeg har undervurderet dem, der bor og opholder sig i Københavns Indre By. Sådan må det åbenbart være.

Der blev skældt meget ud på folk, der elsker deres bil. Altså nu kan man elske meget i denne verden, men de, der elsker deres bil, skal selvfølgelig have lov til det. Jeg holder også ufatteligt meget af min kæreste, men derfor er det ikke helt nødvendigt, at jeg er sammen med min kæreste 24 timer i døgnet, og at jeg, uanset hvor jeg går henne i verden, absolut skal være sammen med min kæreste eller lade mig, jeg var lige ved at sige lade mig transportere rundt af hende.

Altså man kan godt bare sådan for korte øjeblikke ad gangen, Tine Peters, være i stand til at forlade sin kæreste bare et øjeblik og sådan ligesom være i stand til at agere uden vedkommende i nærheden ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Tilbage til sagen, hr. Kabell.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 31. maj 2001**

Morten Kabell (Ø): Jo, men det er jo det, der er blevet brugt som argument af CD's ordfører, så jeg synes godt, man må kunne imødegå det.

Ole Hentzen var lidt i tvivl om, hvilke voldgader vi mente: Selv om det, vil jeg love Ole Hentzen, kunne være fristende, så var den vold, vi har tænkt på, da forslaget blev stillet, ikke Vestvolden, selv om vi egentlig godt kunne have lyst til det.

Den sidste, jeg vil kommentere, er Preben Møller Hansen, som gjorde opmærksom på, at for ham var det ikke vigtigt, hvem der stillede forslaget, men hvad det handlede om. Vi har faktisk samme holdning i Enhedslisten, vi tager stilling til indholdet. Derfor var det også, at vi kritiserede vedkommende, der stemte for at støtte Dansk Folkepartis indvandrerhelt. Det handlede ikke noget som helst om, at det var Dansk Folkeparti, der havde stillet forslaget.

Jeg må nok erkende, at selv med min allerallerbedste vilje, og nu har jeg virkelig forsøgt at nærlæse dette forslag, så er der altså ikke meget indvandrerpolitik i dette forslag med bilfri søndag. Det kan godt være, jeg har misforstået et eller andet, men jeg har ikke set indvandrerpolitikken. Dette handler om en bilfri søndag, og derfor er det, at vi godt har kunnet stille dette forslag, selv om det er et parti, hvis politik vi på andre områder er så meget imod.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så går vi over til 2. runde.

Louise Frevert (O): Denne debat tager jo nogle fantastiske drejninger indimellem om, hvorvidt ens kæreste skal være på 4 hjul eller ej. Det er ligesom en helt anden debat, vi er ude i her.

Men lige netop det her med sanktioner synes jeg er meget interessant, idet det jo lige præcis er det, som vi gerne vil diskutere og vil have den vist tilbage til udvalget. Det er jo derfor, vi gerne vil have den tilbage til udvalget for at finde ud af det.

Vi skal ikke have sanktioner. Næh, vi skal have en diskussion om, hvorvidt det skal være handicappede, og i hvor stort omfang de skal have mulighed for at blive transporteret rundt. Selvfølgelig skal de det. Man skal da ikke lave sanktioner. Det her er et spørgsmål om et tilbud, kære venner. Vi giver københavnernes et tilbud om at få ren luft en hel søndag. Ja, det er nemlig fuldstændig rigtigt, vi giver dem et tilbud.

Så jeg kan ikke forstå, hvorfor man ikke også kan have en bilpolitik her i byen. Vi har været så finurlige at lave en rygepolitik her i Københavns Kommune. Der var nogle, der talte om politik før, om, hvorvidt man skulle lave sanktioner eller ikke sanktioner, så jeg kan slet ikke se noget forkert i, at vi ikke på tværs af partierne, det ville klæde Borgerrepræsentationen, hvis man også en gang imellem kunne mødes i noget som det her på tværs af partipolitiske partiers meninger. Det ville klæde os alle sammen lidt at være enige om noget så banalt og noget, der vil være så givtigt for borgerne, et tilbud til dem, nemlig en bilfri søndag en gang om måneden. Ja, jeg kan simpelt hen ikke forstå det.

Så vil jeg nok sige til Ben Haddou, hvor er jeg dog glad for, at jeg med mine talegaver kan optage dig så meget, så du går på research oven i købet, for at finde ud af, hvad jeg har sagt.

Jeg kan sige dig, Ben Haddou, at jeg står ved hvert et ord, jeg har sagt. Jeg elsker biler, og jeg vil ikke af med min bil, overhovedet ikke, det er ikke det, vi taler om. Næh, vi taler bare om, at københavnernes godt kunne undvære at køre rundt i deres bil på en søndag én gang om måneden. Det drejer sig om et lille bitte område af København. Det er jo ikke sådan, så vi lukker hele byen, så 500.000 mennesker ikke kan køre ind og ud.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 31. maj 2001**

Hvad med de offentlige transportmidler? Det er også den politik, vi skal have udviklet her i byen. Det er, som om københavnernes er så ... betonen er simpelt hen størknet i denne forsamling. Hvad er det for noget? Er I alle sammen så fuldstændig besatte af at køre i bil, at I ikke har mulighed for at køre i offentlige transportmidler lige pludselig? Jeg fatter det simpelt hen ikke.

Se, Dansk Folkeparti er jo et moderne parti ... (*Munterhed*). Ja, vi reviderer vores holdninger, vi følger med udviklingen, og lige netop derfor siger vi: Der er kommet flere biler i byen. Hvad skade vil der så ske ved ... (*Munterhed*) ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Nu tror jeg, fru Louise Frevert skal nå tilbage til de bilfri søndage.

Louise Frevert (O): Hvad skade vil der ske ved, at vi holder denne bilfri søndag?

Så vil jeg sige, som Socialdemokraterne plejer at gøre: Det er ikke alene Socialdemokratiet, der har patent på den lærerige sætning, der hedder, at man har et standpunkt, til man tager et nyt. Det synes vi faktisk er et vældig, vældig godt synspunkt i Dansk Folkeparti.

Abderrahman Ben Haddou (D): Det var jo en meget farverig tale, vi hørte her fra Louise Frevert. Det kan jeg nok ikke gøre efter.

Men det er meget glædeligt, at fru Louise Frevert siger heroppefra, at Dansk Folkeparti har et standpunkt, indtil de tager et nyt. Det håber jeg vil ske på udlændingepolitikken. Jeg glemte selvfølgelig at fortælle, at fru Louise Frevert skal have den ære at vide, at de her udtalelser faktisk kom, mens hun var medlem af Dansk Folkeparti, og derfor er der ingen vej udenom, desværre.

Så var Enhedslistens ordfører heroppe og tale om forelskelse i ens egen bil osv., og at man var besat af sin egen bil i 24 timer i døgnet. Det lød nærmest som tvangsægteskaber ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Tilbage til de bilfri søndage ... (*Afbrydelse*:: Hvorfor skal du blande udlændinge ind i de bilfri søndage?)

Abderrahman Ben Haddou (D): Der skal blandes udlændingepolitik ind i det her, fordi Dansk Folkeparti faktisk ved at indføre bilfri søndage gør mange Ali'er og Muhamed'er en stor tjeneste, da mange af dem kører taxa, så det er jo meget godt.

Men det er jo ikke godt for fru Hansen, som skal have besøg af familie og bekendte en søndag. Det er ikke godt for fru Hansen, der bor i Indre By, at hun ikke kan færdes rundt uden for hendes område, fordi trafikken ikke fungerer optimalt.

Jeg synes ærlig talt, at dette forslag virker lidt kyllingeagtigt, fordi hvis man kører om søndagen i København, ser man, at der ikke er så meget trafik. Man kan nærmest flyve igennem den Indre By, hvis vi skal være helt ærlige. Så problemet er nærmest mandag, tirsdag, onsdag, torsdag. Derfor er dette forslag kyllingeagtigt. Kom dog med et forslag om at holde en bilfri dag en hverdag. Så kom dog med det, så kom dog med det. Så ville det måske betyde, at trafikken i Indre By ville mindskes noget. Men det tror jeg simpelt hen i hvert fald ikke, at Dansk Folkeparti vil turde at stemme for.

Så derfor vil jeg bare melde til slut her, at CD selvfølgelig hverken stemmer for forslaget eller en udvalghenvisning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

2. næstformand (**Bente Frost**): Det ser ikke ud til, at der er flere, der ønsker ordet. Det var sådan, at der var en halv udvalgshenvisning fra hr. Jens Johansen. Men hvis vi læser forslaget rigtigt, så er det faktisk en henvisning til udvalget for at diskutere forslaget om bilfri søndag den første søndag i hver måned. Så jeg vil foreslå, at man deler afstemningen.

Der blev foretaget delt afstemning over medlemsforslaget, herunder henvisning til Bygge- og Teknikudvalget.

Forslaget om udvalgshenvisning blev forkastet med 28 stemmer imod 20.

For stemte: F, Ø, O, B og L.

Imod stemte: A, V, C, P og Lubna Elahi (UP).

Resten af medlemsforslaget blev forkastet med 29 stemmer imod 21.

For stemte: F, Ø, O, B og L.

Imod stemte: A, V, C, P og Lubna Elahi (UP).

=====

35) BR 243/01. Medlemsforslag om omlægning af Ring II

(Stillet af Jens Johansen (F)):

På baggrund af de foretagne trafikmålinger på Strandøre foreslås det at forlægge Ring II for alle motorkøretøjer, så trafikken fra 1. januar 2002 føres ad Kalkbrænderihavnsvej-Strandvænget-Strandvejen-Tuborgvej.

Bygge- og Teknikforvaltningen skal senest 1. august fremlægge forslag til implementering af forlægningen, herunder evt. justeringer af kørebaneretninger i forbindelse med krydsene på strækningen.

Jens Johansen (F): I forbindelse med høringen af kommuneplanen, som har været i gang nu i nogen tid ... (*Mikrofonen afbrudt*). Beboerne på Strandøre protesterede ved det lokale møde på Østerbro mod, at Ring II ligger placeret der. Trafiktællinger på Strandøre har vist, at det er voldsomt mange biler, der passerer igennem den tosporede villavej, som det er.

I konsekvens heraf har vi stillet dette forslag om, at vi forlægger Ring II for alle motorkøretøjer, så trafikken fra 1. januar 2002 føres ad Kalkbrænderihavnsvej-Strandvænget-Strandvejen-Tuborgvej. Det er et godt forslag.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg skal takke SF for at have stillet dette forslag og foreslår sagen henvist til Bygge- og Teknikudvalget.

På forslag af Søren Pind (V) blev medlemsforslaget henvist direkte til Bygge- og Teknikudvalget.

=====

36) BR 264/01. Medlemsforespørgsel om situationen i Københavns Energi

(Stillet af Morten Kabell og Rikke Fog-Møller (begge Ø)):

Drøftelse af den økonomiske situation i Københavns Energi.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Rikke Fog-Møller (Ø): Enhedslisten ønsker den økonomiske situation i Københavns Energi drøftet af hele Borgerrepræsentationen. Det gør vi, fordi det er væsentligt, at der er åbenhed om problemernes karakter, omfang og årsag.

Sagen omkring Københavns Energi er alvorlig alene grundet i det økonomiske omfang, 700 mill. kr., som vi ikke kunne gøre rede for ved årsskiftet, men sandelig også i de forhold, vi har budt medarbejderne i KE under de voldsomme omstruktureringer, der er en del af problemernes årsag. Dette er fejl, som bør rettes, hvad der nu også bliver arbejdet på, og det er fejl, som alle i Københavns Kommune, politikere, embedsmænd og medarbejdere, i øvrigt kan lære noget af.

Rapporter om problemernes omfang taler deres eget sprog. Københavns Energi er som en virksomhed blevet udsat for en lang række omstruktureringer, elreformen, som det kun er Enhedslisten og Dansk Folkeparti blandt de tilstedeværende folketingsrepræsenterede partier, der tager afstand fra, er en af de store syndere, når det gælder den store arbejdsbyrde.

Udskillelsen af en lang række aktieselskaber, fusionen af Københavns Energis produktionselskab med Sjællandske Kraftværker og et stort arbejde for at holde så meget som muligt på københavnske hænder og under københavnernes kontrol har kostet mange mandetimer såvel i KE som i forvaltningen.

Selv om alt skulle køre fra januar 2000, så står vi i dag i den situation, at en lang række forhold ikke er på plads. Energiministeriet har simpelt hen stillet en masse krav til energivirksomhederne, som de ikke selv er i stand til at følge op på.

Herudover har vi selv igangsat interne omorganiseringer fra energiarter til funktion, forsøg på at år 2000-sikre med et nyt regningssystem, og da det mislykkedes, en redningsaktion med at få alle data tilbage til det gamle system, implementering af nyt regnskabssystem oven i KØR-implementeringen, og sidst fusionen mellem Københavns Energi og Københavns Vand.

Alle disse omstruktureringer berører alle KE's medarbejdere, men de berører i særlig grad økonomifunktionen i KE.

Hvad har det afstedkommet? Et revisionsfirma, der er godt kendt med Københavns Energi, har opsummeret situationen således, og det giver stærkt udtryk for alvorligheden i det her:

»Hverken KE's direktion eller Københavns Kommune har således haft valide regnskaber eller budgetter at basere styring og beslutninger på. Økonomistyringen i KE har med andre ord ikke fungeret tilfredsstillende i år 2000.«

Jeg vil gerne tilføje, at det har hverken Miljø- og Forsyningsudvalgets medlemmer eller medlemmerne af Borgerrepræsentationen været klar over. Tværtimod har Borgerrepræsentationen i de seneste år vedtaget det ene projekt efter det andet i KE, godkendt effektivitetsmål, der betød afskedigelser og andre former for reduktion af medarbejderstaben, hele tiden med forsikring om, at det kunne KE godt klare.

Som udvalgsmedlem stiller man sig det spørgsmål, om medarbejderne i KE overhovedet er blevet spurgt. I revisionsfirmaets rapport oplistede det ene grelle eksempel efter det andet på, hvordan medarbejderressourcerne er blevet misrøgtet og hvor dårligt der er taget fat om behov for ekstra ressourcer og kompetenceudvikling.

Man stiller sig spørgsmålet: Hvad er det, det gør, at ingen i KE's direktion, i forvaltningen eller i den politiske ledelse sætter en bremse i? Hvis det skyldes manglende kendskab til, hvordan det egentlig forholder sig med virksomhedens ressourcer og evner, med andre ord, at medarbejdere, direktion og forvaltning ikke fortæller hinanden, når der er problemer, ja, så er den jo gruelig gal. Så tyder det på, at vi har med en dårlig virksomhedskultur at gøre, som en-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

ten bunder i et ønske om at fremstå som en fejlfri virksomhed eller en klar fornemmelse af, at det ikke nytter noget at bringe problemerne videre. Sidder KE's ansatte med en fornemmelse af, at tilliden til, at de nok skal klare skærene, er så stor, at det ikke er nødvendigt eller ikke ønsket, at der informeres om problemerne?

Tidsmæssigt går problemerne mere end halvandet år tilbage. I Miljø- og Forsyningsudvalget har vi kendt til problemer med det nye afregningssystem og er også blevet orienteret om problemerne med at få regnskabssystemerne til at køre sammen. Men første gang, vi egentlig er blevet klar over, hvor alvorlige konsekvenser disse problemer har, er i forbindelse med økonomiforvaltningens behandling af regnskabet.

At situationen er den samme for borgmesteren, hvis det er tilfældet, er chokerende, det er simpelt hen ikke tilfredsstillende. Problemer kan opstå alle steder, og det kan ske som følge af udefrakommende omstændigheder, men deres manglende løsning skyldes dårlig ledelse, og det er forkert prioritering af opgaverne.

Jeg vil gerne slutte for nu med at spørge borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Hvad er der gået galt i den daglige ledelse, siden et sådant omfang af problemer og deres alvorlige konsekvenser er uerkendte i op til 3/4 år?

Helle Sjelle (C): Der skal ikke herske nogen tvivl om, at sagen om de manglende millioner i Københavns Energi synes vi Konservative er af allerstørste betydning. Derfor er vi også godt tilfredse med, at vi får drøftet sagen, ikke bare i Miljø- og Forsyningsudvalget, men også her i Borgerrepræsentationen. Det er et godt initiativ fra Enhedslisten at bringe sagen frem her.

Vi Konservative ser det også som et tegn på, at man virkelig ønsker at få ryddet op i det rod, der måtte være i Københavns Kommune, og det er vi meget glade for.

Jeg vil her i indlægget ganske kort berøre forløb, årsager og konsekvenser og ikke mindst stille borgmesteren et par spørgsmål.

Hvad angår forløbet, så er der for mig at se slet ingen tvivl om, at det har været under al kritik. Det er meget kritisabelt, at det først er ved gennemgangen af økonomien for miljø- og forsyningsforvaltningen i økonomiforvaltningen, man finder ud af, at der er problemer. At der bare pludselig mangler ca. 700 mill. kr. i kassen, det er altså ikke småpenge, der her er tale om. Og jeg synes, det er beklageligt, at det ikke engang er miljø- og forsyningsforvaltningen selv, der opdager problemerne. Hvordan kan man mangle 700 mill. kr. og ikke opdage det, hr. borgmester Bo Asmus Kjeldgaard?

Hvad angår årsagerne, så er det bl.a. blevet nævnt, at en stor del af det manglende beløb simpelt hen skyldes, at man ikke har fået sendt regninger ud til kunderne på grund af et elendigt computersystem. Men det er mig stadig en stor gåde, hvorfor man ikke reagerede og fik den simple tanke, at det ville få konsekvenser, at man ikke udsendte regninger, at man ikke tog hånd om problemerne i en fart? Hvorfor gjorde man ikke det, hr. borgmester?

Hvad angår konsekvenserne, så kan vi ikke drage dem alle endnu, det har vi simpelt hen ikke overblikket til på nuværende tidspunkt. Men i den rapport, vi har fået fra KPMG, om rodet, står der sort på hvidt, at der ikke har været en hensigtsmæssig struktur i Københavns Energi. Den har simpelt hen ikke været god nok.

Må jeg minde om, at vi Konservative allerede sidste år anbefalede en anden model for virksomheden, nemlig en ren aktieselskabsmodel. Det synes vi stadig, man skal overveje. Vil hr. borgmester Bo Asmus Kjeldgaard erkende, at den nuværende model ikke er den ideale

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

model for en virksomhed som Københavns Energi, og hvad har borgmesteren ikke mindst tænkt sig at gøre for, at vi får en optimal struktur for Københavns Energi?

Endelig vil jeg også gerne have nogle klare og meget utvetydige svar på, hvorfor borgmesteren ikke tidligere informerede politikerne. Vidste borgmesteren simpelt hen ikke, hvad der foregik i Københavns Energi og dermed ikke på det område, hvor han er borgmester?

Jeg glæder mig til svarene.

Lars Hutters (L): Med den alvorlige situation, der eksisterer i Københavns Energi, så er det selvfølgelig altid væsentligt, at Borgerrepræsentationen får mulighed for at gennemdrøfte, hvad det er, der er sket, og hvad det er, der er gået galt.

Men jeg kan jo ikke lade være med nu, hvor Rikke Fog-Møller og Enhedslisten tager det her frem i Borgerrepræsentationen, at henlede Enhedslistens og Rikke Fog-Møllers opmærksomhed på, at stort set alt det, som Rikke Fog-Møller stod og sagde i sin indledning, sagde jeg rent faktisk på det møde i marts måned ville ske. Det var ganske vist lidt sent på aftenen, for ikke at sige jeg tror, det var efter midnat, at det ville ske.

Jeg havde også på det tidspunkt en klar fornemmelse af, at den økonomiske ubalance var til stede. Jeg forudsagde – det kan man se af referaterne – at der ville komme problemer frem, som kraftigt ville underkende fornuften i, at man på det tidspunkt vedtog fusionen imellem Københavns Energi og Københavns Vand. Nu har Enhedslisten tidligere i aften udøvet selvkritik, og det synes jeg også ville være passende i denne sag ... (*Afbrydelse*). Ja, fordi Enhedslisten stemte rent faktisk for, til trods for advarsler både fra undertegnede og fra Helle Sjelle imod, at det skulle ske.

Jeg trækker det her frem, ikke fordi jeg vil frikende, hvad borgmesteren har af ansvar, men de medlemmer, der sidder i Miljø- og Forsyningsudvalget, har, når vi har udvalgsstyre, altså også et ansvar i det her. Jeg har altså en politisk opfattelse af, at hvis alle udvalgsmedlemmer havde forsøgt at gå i dybden og påtage sig et ansvar, så kunne måske en del have været forhindret.

Jeg blev ved med at gøre opmærksom på fra december måned 2000 og frem til man vedtog den fatale beslutning i starten af marts i år, at man skulle lade være med at skubbe så voldsomt på.

Jeg føler mig overbevist om, at hvis Enhedslisten havde været med til at advare imod det, så kunne det være gået anderledes. Derfor vil det altså også klæde, hvis Enhedslisten i aften erkender, at hvis de havde været sammen med os andre, der advarede imod det, som desværre var i mindretal i Borgerrepræsentationen, så kunne måske en hel del andre ting have været afdækket. Så havde det måske også, det, som Helle Sjelle har været inde på, at vi havde drøftet bedre igennem i Miljø- og Forsyningsudvalget, hvordan der skulle struktureres omkring alle de forskellige former for selskaber, der poppede op.

Jeg nævner de her ting, fordi det, der er sket, har vi et ansvar for. Jeg skal ikke fritage borgmesteren, det kender jeg ikke noget som helst til. Jeg kan kun sige, at vi har arbejdet energisk i Miljø- og Forsyningsudvalget for at få klarhed over det her. Den 11. juni i Miljø- og Forsyningsudvalget fremkommer administrationen, forvaltningen med en større oversigt, som gør det mere rimeligt, at vi mere detaljeret kan finde ud af, hvad det er, der er foregået.

SOL vil selvfølgelig som på andre tidspunkter forsøge at få skabt klarhed, forsøge at få skabt ansvarlighed, forsøge at få skabt en løsning på den alvorlige økonomiske situation.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Tilbage er der altså kun at sige, at det flertal, som til trods for kraftige advarsler fra SOL's side kørte det her igennem, har i hvert fald mindst lige så stort et ansvar for, hvad det er, der er sket, som borgmester Bo Asmus Kjeldgaard.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Jeg er meget enig med Enhedslisten i, at vi skal lære så meget, vi kan af denne sag. Vi skal rette op på fejlene, og vi skal jo i hvert fald ikke gentage fejl, som vi har lavet.

Jeg vil godt starte mit svar med at sige, at jeg er meget glad for, at vi nu i Miljø- og Forsyningsudvalget arbejder meget konstruktivt med at få styr på tingene. Det er borgernes værdier, det er medarbejdere, vi taler om, og derfor har vi, når sådan en sag kommer op, et stort ansvar for at få ryddet op.

Jeg tror også, det er meget vigtigt med fuld åbenhed om problemerne. Derfor igangsatte vi ikke lang tid efter, at problemet kom op, en ekstern undersøgelse foretaget af KPMG, som Rikke har nævnt. Vi har også medvirket til at lægge problemerne åbent frem for pressen, så de med det samme kunne få informationer om, hvordan det stod til.

Hvis man skal gøre status over situationen, så må vi sige, at heldigvis er pengene begyndt at rulle tilbage i kassen efter den 1. januar. Langt størstedelen, det vil sige de 545 mill. kr., er indtil nu kommet ind igen, og resten af pengene er ved at være omfattet af en normal rykkerprocedure. Det forløb vil Miljø- og Forsyningsudvalget selvfølgelig blive holdt orienteret om.

Jeg har selvfølgelig set meget alvorligt på denne sag som borgmester, lige siden det kom op for første gang. Derfor er jeg også meget glad for den konstruktive holdning, der har været i Miljø- og Forsyningsudvalget på de sidste møder, hvor man seriøst er gået ind for at rette op på situationen ved at fokusere på 4 fokusområder.

Vi fokuserer på at få det nye regningssystem til at fungere, et nyt system, som er bestilt.

Vi fokuserer som et andet fokusområde på virksomhedens økonomistyring, som skal køres helt på plads. Den situation er fuldstændig utilstedeilig, som Rikke nævner, og som bliver beskrevet i KPMG-rapporten, at man ikke har haft et samlet overblik over økonomien.

Endelig har vi besluttet at gøre alt, hvad vi kan for at sikre, at virksomheden får de kompetencer, der er nødvendige for, at den kan fungere på markedet, men også i forhold til medarbejderne. Det er meget vigtigt, at medarbejderne får ordentlige arbejdsforhold.

Så vil vi som det fjerde have rapporteringen fra KE til Miljø- og Forsyningsudvalget til at fungere bedre. I den forbindelse har vi faktisk haft en del diskussioner, som vi vil komme til at fortsætte, om, hvad det er Miljø- og Forsyningsudvalget politisk kan træffe beslutninger om, og hvad der skal køre som forretningsmæssig drift. Det har vi fået indstillinger om, vi har diskuteret det, og det er noget, vi løbende vil justere.

Jeg mener, vi skal lære af det, der er sket, og jeg mener, at der må udarbejdes nye procedurer, og det er blevet understreget over for KE, da MFU på udvalgsrådet den 14. maj i år bad om at få redegjort for, hvad KE vil gøre for at rette op på de 4 fokusområder, som jeg har nævnt.

Så vil jeg også sige om den uvildige undersøgelse, vi har fået lavet af KPMG, at det er min vurdering, mit klare indtryk fra det møde, vi havde den 14. maj, at alle partier syntes, at det har været fornuftigt straks at få lagt alle problemer på bordet, uden at der lægges fingre imellem.

Når man så læser den rapport, så tegner den jo et meget klart billede af en hel række strukturelle forhold, mest udefrakommende forhold, som er årsag til problemerne. Lad det også være et svar på Rikke Fogs spørgsmål om, hvad der er gået galt i den daglige ledelse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Der peges først og fremmest på problemerne med et nyt edb-system, vi fik leveret, og som viste sig ikke at kunne skrive regninger ud. Det edb-system er nu taget tilbage af leverandøren, KE har fået erstatning og har endnu en gang bestilt et nyt system. Og indtil det seneste nye regningssystem er på plads, så må vi trækkes med det gamle system fra 1972, som til lejligheden nødtørftigt er blevet år 2000-sikret. Men systemet kan nu skrive regninger ud, og det er det vigtigste.

Den anden ting, som KPMG-rapporten peger på, er elliberaliseringen, som tvang os til – det nævner Rikke Fog også – at lave aktieselskaber med tilbagevirkende kraft. Det betød bl.a., at vi skulle aflægge regnskab 2 steder: Ud over den kommunale kontoplan skulle vi aflægge regnskab i forhold til årsregnskabsloven med tilbagevirkende kraft. Alle, som har en smule kendskab til regnskab, vil kunne indse, hvad for problemer det giver.

Som svar til Enhedslisten vil jeg sige, at det er korrekt, at liberaliseringen har medført store personalereduktioner i KE gennem de senere år. Det har været nødvendigt i den konkurrenceverden, som Folketinget har besluttet, at vi skal placeres i.

Vi har ud over det også skullet levere besparelser til Københavns Kommunes årlige effektiviseringer, de årlige 2 pct.s besparelser. Især på ét punkt har det givet problemer. Det har givet problemer i forhold til afregningssystemet. Her har KE sagt farvel til medarbejdere på et tidspunkt, hvor der stadig var en forventning om, at overgangen til det nye system ville gå som forventet. Jeg kan sige, at nogle af de medarbejdere har vi genansat, og det er vi glade for er lykkedes.

Alt i alt tegner KPMG's rapport et billede af en række udefrakommende forhold, som resulterer i en stor del af problemerne.

Så rejser Helle Sjelle, og det er også relevant at tage det op i relation til rapporten, spørgsmålet om den selskabskonstruktion, som et flertal herinde har valgt, og som de borgerlige var imod. Det er rapporten meget kritisk over for. Den siger, at det giver problemer at lade KE forblive som en del af den kommunale forvaltning, mens den anden del er udskilt i aktieselskaber. De siger faktisk på side 5:

»Det valg, som i den sammenhæng blev foretaget, at bibeholde KE som en del af den kommunale forvaltning frem for at etablere KE i et aktieselskab, har således medført en yderst kompleks rapporteringsstruktur, som næppe har noget fortilfælde.

Disse forhold er medvirkende til at komplicere sammenhængene mellem KE's interne økonomisystem, Axsapta, og kommunens økonomisystem, KØR.«

Bag BR's valg af den nuværende selskabskonstruktion lå et meget dominerende ønske i udvalget om at bevare KE's værdier på kommunale hænder og sikre så stor indflydelse og åbenhed som muligt.

For at holde fast i den beslutning, som var fornuftig, så er vi nødt til at se nærmere på, hvordan vi kan få løst de problemer, som KPMG-rapporten peger på. Jeg mener, vi på det punkt må lytte meget til KPMG-rapporten for rent regnskabsteknisk at få de problemer løst, alene af den grund, at der er forskellige regler for, hvordan man aflægger regnskab, i årsregnskabsloven og hvordan man gør det i det kommunale regnskab. Altså typisk skal dispositioner, der er besluttet, konteres i det år, hvor de er besluttet, når vi taler årsregnskabsloven, mens vi i den kommunale kontoplan først aflægger regnskab, når regningen er kommet ind.

Det er nogle af de problemer, der skal løses, og det arbejder forvaltningen på. Udvalget er orienteret om nogle af de løsningsmodeller, som man overvejer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Så spørger Enhedslisten: Hvorfor skulle fusionen af KE og Københavns Vand gennemføres så hurtigt, bl.a. med baggrund i, at KPMG-rapporten påpeger, at der bliver trukket betydelige ressourcer ud af en virksomhed, som i forvejen er presset?

Det er helt klart, at havde vi kendt de problemer, som vi kender i dag, så havde vi selvfølgelig tilrettelagt det fusionsforløb på en helt anden måde. Så havde vi tilrettelagt det, så vi havde taget højde for de problemer.

Men jeg tror også, det er meget vigtigt at få sagt, at fusionen grundlæggende set var rigtig, og jeg tror, det er vigtigt af hensyn til medarbejderne, at de partier, der har stemt for den, holder fast i og tager ansvar for, at det var en rigtig tanke. Det er klart, at der er flere gode grunde til det, det har vi diskuteret mange gange, men en af dem er den oplagte konkurrencemæssige fordel, som vi har fået ved at etablere Danmarks største energihus. Der er også de fordele, der er for borgerne i København, at de har ét sted at henvende sig.

Så er der et væld af andre spørgsmål, og jeg skal forsøge at svare på dem, så godt jeg kan. Hvis der er ting, jeg ikke kan svare på, så må vi diskutere det i udvalget, og vi må få svarene frem.

Et af spørgsmålene lød: Hvorfor fik Miljø- og Forsyningsudvalget ikke noget at vide? Jeg tror, både Rikke og Helle rejste spørgsmålet ... må jeg bruge af min kommende tid, jeg har 10 minutter i denne, ikke? ...

2. næstformand (**Bente Frost**): I første runde.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Det var, må jeg starte med at sige, selvfølgelig en fejl, at Miljø- og Forsyningsudvalget ikke var bedre orienteret. Det har direktionen også erkendt, den har beklaget det. Jeg har som borgmester tilsluttet mig den beklagelse.

Jeg tror, at begrundelsen for det eller forklaringen på det er, at KE i forløbet har haft en klar tro på, at de kunne løse problemerne.

Både Miljø- og Forsyningsudvalget og jeg som borgmester har jo været orienteret om, at der var edb-problemer, første gang i foråret 2000 og flere gange senere. Men vi har hele tiden fået det indtryk, at der var styr på problemet, at man løste det, og at det ikke var nødvendigt at gribe ind politisk i forhold til de problemer, de havde.

Det indtryk bekræftes af flere forskellige oplysninger, vi får, det bekræftes af de regnskabsprognoser, vi har fået, den sidste i november måned. Jeg har også grundigt gennemlæst referater fra KE's direktionmøder, og der ser man, at edb-problemerne står som punkt 4 eller punkt 6 eller 7, op og ned ad firmafesten. Det er ganske udramatisk, der er løsninger på problemerne, og det beslutter man sig så for, og så går man i øvrigt videre i teksten. Der er ikke noget som helst, der indicerer i forhold til os, at der skulle være problemer.

Først ved det endelige regnskab kan der laves et klart billede af finansforskydninger. Det er økonomiforvaltningen, der finder ud af det, fordi det er dem, der laver den endelige opgørelse af kassen i forbindelse med nogle notater, vi er bedt om at lave til Økonomiudvalget.

Det er helt klart, at KE selvfølgelig selv burde kunne have det overblik. Det har de ikke haft på grund af edb-problemerne, og det har de ikke haft på grund af den passus, som Rikke Fog-Møller læste op, fra KPMG-rapporten, at man ikke har haft et samlet overblik over økonomien. Det er det, der skal på plads, det er det, vi arbejder så hårdt på at få på plads, og som jeg er meget overbevist om, at vi nok skal få på plads.

Så bliver der spurgt, om medarbejderne har været med i processen. Ja, det har de. Vi har gjort meget ud af, at medarbejderne skulle være med i processen, på store møder, med HSU-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

møder, fagforeningerne har været inddraget. Det er mit indtryk, at de synes, at processen har været kørt rimeligt fra ledelsens side.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg tror, vi alle sammen har lært meget af den proces, vi har været inde i. Som politikere er vi enige om, at KE burde have orienteret bedre om problemerne, straks de blev konstateret. På det seneste MFU-møde, den 28. maj, tror jeg udvalget fik en bedre fornemmelse af, at den nye direktion i KE, som nu er på plads, arbejder meget professionelt med det her. Jeg synes, vi skal give dem mulighed for at få fuldt styr på virksomheden, de er godt på vej.

På det forrige møde, vi holdt i Miljø- og Forsyningsudvalget, den 22. maj, var der et meget bredt flertal i udvalget, som viste sig meget konstruktivt og meget konstruktivt at gå i gang med at rette op på problemerne, da vi traf beslutning om det økonomiske grundlag for arbejdet med 4 fokusområder.

Alt i alt tror jeg, at vi har truffet de rigtige beslutninger i Miljø- og Forsyningsudvalget, efter at vi er blevet opmærksomme på problemerne, ved systematisk og konstruktivt at rette op på dem.

På det næste møde, den 11. juni, får udvalget endnu en status på de her 4 områder, som jeg har nævnt nogle gange efterhånden.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg har tiltro til, at vi nok skal få rettet op på problemerne, og at KPMG-rapporten har ret, når den siger, at ledelsen i KE nu har taget hånd om den række af problemer, som bliver rejst i rapporten.

Winnie Berndtson (A): Jeg skal først sige, at når jeg har valgt at tegne mig ind på nuværende tidspunkt, så er det, fordi jeg synes, det er rimeligt, at Rikke Fog-Møllers spørgsmål til borgmesteren fik lejlighed til at blive besvaret.

Vi synes i Socialdemokratiet, det er et problem, at man i Københavns Energi og i forvaltningen ikke selv opdager en forskydning på 650 mill. kr. Vi synes, at det er et problem, at man ikke, når det så opdages et andet sted i kommunen, umiddelbart kan redegøre for, hvad omfanget er, og hvad årsagen er.

Vi synes særligt, det er et problem, fordi man i Københavns Energi og i miljø- og forsyningsforvaltningen har kendt problemer med manglende regningsudskrivning og økonomisk styring på grund af IT-problemer åbenbart uden at lave de refleksioner, der hed, at det kunne få betydning for økonomien.

På intet tidspunkt er forvaltningen vendt tilbage og har bedt udvalget om at forholde sig til eller tage stilling til eller hjælpe dem, fordi forudsætningerne for det, vi havde besluttet i forhold til selskabsdannelsen og sammenlægningerne, ikke holdt. På intet tidspunkt er man vendt tilbage til udvalget for at sige og for at korrigere for, at da alle de her mange omskiftninger og projekter blev lagt sammen i én stor hat, blev det meget uoverskueligt.

På intet tidspunkt er forvaltningen vendt tilbage for at bede udvalget om i samarbejde med forvaltningen at vurdere, at der kunne måske være nogle ting, man ikke helt havde styr på. Der kunne måske være nogle ting, der ikke helt kunne overholdes tidsmæssigt. Man havde en meget stor belastning af sine medarbejdere, fordi man lagde mange projekter oven i hinanden.

På intet tidspunkt er udvalget blevet orienteret om, at man havde den slags problemer i Københavns Energi. Når vi har fået det at vide i udvalget, så har det været fordi vi har spurgt og spurgt og spurgt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Indtil nu har vi så fået problemet med de 650 mill. kr. indkredset til, at vi har tabt 6 i renter, at vi stadig væk mangler at finde ud af, hvor de 110 mill. kr., eller rettere sagt, om de kommer tilbage.

På den baggrund er det jo også et enigt udvalg, som ikke kunne tiltræde den redegørelse, der blev præsenteret for udvalget den 14. maj. Den 30. april bad udvalget om en fuld redegørelse for forløbet, for problemets karakter og for, hvad der skulle gøres for at rette op på forholdene. Den 14. maj fik vi så den redegørelse, som dels var fra et revisionsfirma, men som også var forvaltningens egne bud på nogle af tingene.

Jeg synes, det er væsentligt for Borgerrepræsentationen at vide, at et enigt udvalg på det udvalgs møde valgte ikke at tiltræde den indstilling, der lå fra forvaltningen, nemlig at man tog redegørelserne til efterretning, eller at man tiltrådte dem. Tværtom blev beslutningen på Miljø- og Forsyningsudvalgets møde den 14. maj lavet om til, at udvalget ønsker, at direktionen i KE fortsætter med de operationelle tiltag, og at den til udvalgs mødet den 11. juni 2001 gør status over de løsningsinitiativer, der er sat i værk vedrørende IT-implementeringen af regningssystemet, den fremtidige økonomistyring, kompetence i organisationen og procedurer for rapportering til udvalget.

Når udvalget har valgt den beslutning, så hænger det sammen med, at der ikke var nogen fuld redegørelse for nogen af de ting, udvalget har bedt om på udvalgs mødet den 14. maj. Det kan der være mange grunde til, også at det tidsmæssigt tager længere tid for nogle af delene.

Men med denne vedtagelse har et fuldstændig enigt udvalg besluttet, at vi ikke på nuværende tidspunkt har et overblik over, hverken hvad der skal tages af løsningsinitiativer, eller om de ting, der er sat i gang på IT-området, rent faktisk er det, der skal sættes i gang og er nok og vi derved får et regningssystem, der fungerer. Vi har heller ikke fået en fuld redegørelse for, om det, man har foretaget i forhold til økonomistyringen, er det, der skal til, og om det er nok.

Når vi har sat et punkt på, der hedder »Kompetence i organisationen«, så er det, fordi vi gerne vil grave dybere i, om vi i hele denne store butik, som det er, rent faktisk har den medarbejderstab og har medarbejdere i et omfang, der er i stand til at løse de mange projekter, vi jo har besluttet lagt sammen, og som man er i gang med, og hvor forvaltningen selv siger og har sagt indtil flere gange nu, at vi har lagt utrolig store byrder på medarbejderne i Københavns Energi ved at foretage så mange ændringer i samme moment.

Så derfor har vi også bedt dem om at vende tilbage med, om der på medarbejdersiden skal foregå nogle ting. Der er ikke nogen af os, der har en interesse i, at de her processer bliver kortsluttet, fordi medarbejdere forlader Københavns Energi, fordi de ikke kan holde ud at arbejde hos os.

Så har vi endelig bedt om, at vi får klarlagt en procedure for rapporteringen tilbage til udvalget. Fordi noget af det her handler jo også om, at hvis man ikke med et erkendt problem på dette område i marts-april-maj i år 2000 henvender sig til udvalget, hvad er det så, der skal til for, at forvaltningen bliver opmærksom på, at man skal henvende sig til udvalget?

Så vil jeg også lige sige, at ud over de ting, vi har bedt om fra forvaltningens side, så har vi også bedt om, at vi får stillet det skriftlige materiale fra direktionens møder til rådighed for de af udvalgets medlemmer, som gerne vil have lov til at se det. Det hænger sammen med, at vi selvfølgelig er interesseret i at finde ud af, hvad det er for nogle diskussioner, man har haft på direktionsplan, og hvorfor der er ingen i direktionen, der på et eller andet tidspunkt har sagt, at det nok var en god idé at inddrage det politiske niveau. Så derfor har vi bedt om at få

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

stillet det materiale til rådighed for de medlemmer af udvalget, som måtte have lyst til at se det.

Til sidst vil jeg sige, at vi synes, det her er alvorligt, og det synes vi ikke mindst, fordi man ikke i miljø- og forsyningsforvaltningen og i Københavns Energi selv har reageret, men at man først reagerede i det øjeblik det kommer udefra. Fordi så kan det jo ske igen, at der er noget, man ikke opdager, men at det skal opdages et andet sted, og det er vi dybt bekymrede for kan ske igen.

Når det er sagt, så har jeg også sagt, at vi jo har nævnt 4 fokusområder mere, som vi gerne vil have belyst, som endnu ikke er fuldt belyst. Og så har jeg også sagt, at vi i Socialdemokratiet ikke på nuværende tidspunkt er parat til at drage nogen konklusioner, for vi har ikke sagen belyst på nuværende tidspunkt. Og det vil vi gerne have, før vi drager konklusionerne.

Så borgmesterens konklusion, »det skal nok komme på plads«, vil jeg gerne sige i aften, at vi utrolig gerne ville kunne tiltræde, men jeg har også i mit indlæg sagt, at den konklusion er vi ikke parate til at drage i aften, at »det skal nok komme på plads«, for vi ved faktisk ikke, om det, der er i gang, rent faktisk er det, der bringer det på plads.

Preben Bille-Brahe (V): Der er ligesom 3 problemer i dette, synes jeg. Det ene er edb-systemet, det andet er selskabsstrukturen, og det tredje er rapporteringen.

Først, hvis vi kigger på edb-problemet, så har det gjort, at der ikke er kommet indtægter ind, der er ikke blevet skrevet regninger ud, man har ikke fået pengene ind. Det fortæller jo lidt om, hvad det er for en karakter af et økonomisk problem, vi har.

Det er jo ikke noget med, at der ikke er styr på omkostningerne, for det er der. Det er jo ikke noget med, at der er et kæmpeunderskud, at pengene bare fosser ud af kommunekassen. Nej, det er penge, kommunen skal have, som kommunen ikke har fået, fordi regningerne ikke er blevet udskrevet.

Men de her penge får man jo på et eller andet tidspunkt, og der har måske heller ikke været grund til at være så bestyrtet over det, fordi man har nogenlunde vidst, hvad man kan regne med, der kommer ind. Så det, der bliver tale om, er, at der bliver en forskydning i de her indbetalinger.

Tænk på, at Københavns Belysningsvæsen under omstillingen fra Københavns Belysningsvæsen til Københavns Energi ikke alene kørte en stabil forretning, men også foretog en kæmpedrejning, hvor de sparede ned fra over 2.000 ansatte til 1.300. Så de har godt styr på omkostningerne i KE. Det synes jeg, man skal have med, når man drøfter det her problem.

Med hensyn til selskabsstrukturen er det store problem, sådan som jeg ser det, ikke ligesom Bo ser det. Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard ser det, som om det er elliberaliseringens skyld, at man skal lægge noget i A/S, og at KE så skal være kommunalt, og så får man det her problem med, at noget skal køre over årsregnskabsloven, og noget skal køre over den kommunale ordning. Det giver altså en kompleksitet. Som konsulenterne ganske rigtigt siger: Det har man ikke set før.

Men man kunne jo godt have valgt at lægge også KE som et aktieselskab, og så havde man jo stået i den situation, at så havde man ikke skullet have 2 regnskabsprincipper. Så havde man kunnet nøjes med årsregnskabsloven, og så havde det hele været meget nemmere. Igen fordi man gerne vil beholde det her på kommunale hænder, så har man fået 5 selskaber, men med fælles økonomifunktion. Hvor nemt er det at styre 5 selskaber som en del af det samme økonomikontor? Så har man ikke en pind overblik.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Så havde man nu valgt at lægge KE ud som et aktieselskab også, så havde man haft 5 selskaber, der havde hver deres økonomifunktion, og så havde man lige pludselig haft et overblik i stedet for nogle uoverskuelige mellemregningskonti.

Så en stor del af det her problem skyldes også, at politikerne måske i virkeligheden ikke er kompetente nok som bestyrelse for det her. Politikerne har haft meget stærke følelser mod A/S, selv om dette har været et helt oplagt og rigtigt valg. Det er det, at vi delvis har forudsat den her kompleksitet, der gør, at vi står i denne situation.

Igen, når vi snakker rapportering, at informationerne ikke flyder, som de skal, jamen så er det netop, fordi man ikke har 5 økonomisystemer, man har ét økonomisystem med nogle mellemregningskonti, som ikke bliver gjort op, og som er uoverskuelige.

Jeg tror, at en professionel bestyrelse ville have kunnet se, at man ikke kan få rapporteringen til at fungere i den selskabskonstruktion, vi har valgt.

Der siger Bo Asmus Kjeldgaard: Jamen hvad er det, vi politikere kan træffe beslutning om, og hvad er det, vi bør træffe beslutning om? Vi kan jo se, at når politikerne skal træffe beslutninger, så skal vi have embedsmændene til at analysere situationen for os. Bagefter skal vi have embedsmændene til at anbefale, hvad vi skal gøre, og så skal vi også have dem til at fortolke alle de ting, de siger, fordi mange af tingene er meget komplekse, og de er meget svære at forstå.

Fordelen ved en professionel bestyrelse og en ren aktieselskabskonstruktion vil være, at man fik nogle mennesker ind, som ville kunne gennemskue de her ting, og som selv ville kunne se, hvad man skulle gøre, uden at de skulle sidde på skødet af embedsmænd til at fortælle dem, hvordan tingene hænger sammen.

Henrik Morgen (B): Som en af de første talere i denne debat vil jeg også henvise til forhandlingerne i Borgerrepræsentationen i marts, hvor vi jo havde emnet oppe omkring Københavns Energi, og sige, at Det Radikale Venstre har grundlæggende nøjagtigt samme holdning til spørgsmålet dengang som nu, og jeg kan i øvrigt høre på ordførernes taler, at det har de fleste andre partier også.

Det, vi sagde dengang, og som vi siger nu, er for det første, at tingenes tilstand, som de er, jamen de er totalt uacceptable, og de skal ændres, og det skal ske straks, det skal ske hurtigst muligt.

For det andet sagde vi dengang som nu, at årsagerne til de alvorlige problemer, vi står med, er mange, de er komplekse, og de er for en meget stor dels vedkommende også udefrakommende. På det punkt der vil jeg da gerne henholde mig til miljø- og forsyningsborgmesterens redegørelse, som jeg egentlig synes er meget dækkende for naturen af de problemer, vi her taler om.

Men der er et problem, som ikke blev berørt af borgmesteren, som det er nok så meget værd at hæfte sig ved, og som også andre ordførere har været inde på, og det er den manglende respons fra de dele af forvaltningen og fra ledelsen, embedsværket og fra Københavns Energi, som et eller andet sted har svigtet.

Det er også en alvorlig ting i det hele, og det er samtidig, vil jeg sige, også det mest iøjnefaldende lighedspunkt med en anden alvorlig økonomisk styringssag, vi har haft her i kommunen i de senere år, nemlig i forhold til sundhedsforvaltningen. Det er sådan set det eneste, der binder de to sager sammen. Ud over dette er årsagerne her i hovedsagen udefrakommende og af en anderledes kompleks natur.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Vi sagde for det tredje dengang som nu, at ifølge vores opfattelse kan ansvaret for at få rettet op på de her problemer hurtigt og effektivt placeres et eneste sted meget, meget entydigt, nemlig hos miljø- og forsyningsborgmesteren, som naturligvis har indseende med sit område og derfor også det fulde politiske og i dette tilfælde driftsmæssige ansvar for det her.

Jeg ville selvfølgelig meget gerne høre borgmesteren her sige, at han kunne stille en garanti for, at problemerne blev løst. Jeg forstår godt, at han må nøjes med at sige, at han har en tiltro til, at de kan løses. Jeg vil gerne dele den tiltro, specielt når jeg har hørt flere af de andre ordførere, som har det privilegium at sidde i Miljø- og Forsyningsudvalget. Jeg kan høre, at der er mange, der har arbejdet sig godt og grundigt ind i sagen, og jeg har også tiltro til, at borgmesteren i tæt samarbejde med Miljø- og Forsyningsudvalgets medlemmer og deres evne til at komme ind til sagens kerne vil kunne få rettet op på denne situation.

Et minimum må altså være, at vi får klarlagt samtlige årsager til det opståede, og det er jo delvis sket. Men vi må jo også have klarlagt alle de eventuelle økonomiske tab, som kommunen pådrages i forbindelse hermed, og også få dokumenteret de tab, som vi i sidste ende kan risikere ikke at kunne få ind igen. Fordi det er jo stadig væk en sort hest i dette spil, at der er en masse provenukroner ude at svømme, og vi er faktisk ikke sikre på, at vi kan få godtgjort det hele. Det er klart, at vi må have en nøje dokumentation for det.

Men altså vi har tiltro til, at tingene kan rettes op, og hvis ikke det sker, så har vi også fuld fortrøstning til, at borgmesteren vil dele en eventuel anderledes opfattelse af det på et tidspunkt, fordi vi har fuld tiltro til, at borgmesteren har det fulde indblik i sin forvaltning og derfor også er rede til at påtage sig det ansvar, hvis det skulle blive nødvendigt. Men det ser ud, som om tingene går i den rigtige retning.

Erik Vinding (A): Jeg vil godt sige, så Borgerrepræsentationen i hvert fald får et lille indtryk af, hvad det er, der er økonomien i denne sag.

Men jeg vil først gå til rapporten. Rapporten afslører utrolig mange svigt. Rapporten fortæller, at der ikke er styr på ret meget. F.eks. vil jeg gøre opmærksom på økonomien, når der bliver sagt, at det er regningsudskrivelse. Det blev sagt af Preben Bille-Brahe, at det er sådan set, fordi det ikke er aktieselskab og regningsudskrivelse. Så vil jeg gøre opmærksom på, at vi har betalt 115 mill. kr. for meget i moms. Det er vel ikke et regningsproblem. Det er et spørgsmål om at have styr på sin økonomi.

Jeg kan vel også sige, at hvis man betaler så meget ud af en kasse, så går jeg ikke ud fra, at de forrenter den anden vej tilbage for alt det, man har betalt for meget. Så der er selvfølgelig utrolig meget tab.

Skyldige beløb: Der er mange beløb, der er fra egne kasser, egne forvaltninger. Det er ikke alle sammen penge på grund af regninger, der ikke er udskrevet. Det er rod i almindelighed.

Edb-problemerne har selvfølgelig en del af skylden. Men man må nok sige, at selve afsløringen i edb'en kunne man jo godt have forventet, at KE på en eller anden måde havde gjort andre bekendt med. De har sagt, der er problemer, men hele økonomisiden har slet ikke været afdækket. Jeg må nok sige, at det er et klart, klart problem for KE, det er et klart problem for andre, at man ikke taler videre om de problemer, der ligger, når de er af så alvorlig karakter.

Så siger vi alle sammen, at selskabsdannelserne gik for hurtigt. Det gjorde det også. Vi blev ikke advaret mod selskabsdannelserne. Vi spurgte: Kan det gå så hurtigt? Vi spurgte: Hvordan kan det være, er der nok mandskab til det, og kan den afgang af mandskab, der nu

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

engang var med i de her sammenlægninger, lade sig gøre forsvarligt? Svaret har hele tiden været ja, og der er blevet spurgt meget til det fra alle i udvalget.

Jeg vil godt sige, at man kan jo ikke andet, når man sidder i et udvalg, end spørge til en sag, og man må godt nok forvente, at man, selv om man ikke kan stille alle kryptiske spørgsmål og stille alle rigtige spørgsmål, får svar på det, man spørger om, og også fører det hen til, hvis der er problemer.

Jeg vil godt sige, at jeg tror ikke på, at den sidste del af sammenlægningen mellem KE og Københavns Vand var sket, for fra det tidspunkt var der rent kaos i selve økonomien.

Vi afventer selvfølgelig den rapport, som er kommet, som jeg har omtalt. Den afslører jo sådan set mange af de her ting, men den giver også nogle retningslinier for, hvordan vi skal komme tilbage til sagen og komme på ret køl.

Jeg vil nok sige, at når man sidder i et udvalg, så forventer man, at forvaltningen og andre fortæller os, hvis vi spørger om tingene, hvad der er sandt, og hvad der ikke er sandt.

Jeg vil godt sige, at jeg ikke kan glæde mig, som Preben Bille-Brahe kunne, over, at det var godt, at man skaffede så mange mennesker væk, hvis nogle af problemerne har været, at nogle af de mennesker har manglet til at lave nogle af de her ting. Bo Asmus Kjeldgaard gjorde også opmærksom på, at nogle af folkene var ansat igen.

Vi er utroligt kritiske over for det, der er foregået, og vi vil også afvente svar. Bo Asmus Kjeldgaard har jo meddelt, at vi får svar hele tiden, og vi har også forlangt på hvert møde at få svar på, hvor langt man er nået. Jeg kan forstå, at de sidste svar får vi jo i august. Til august får vi jo den rigtige redegørelse for, hvad der er sket. Det er ikke noget, der foregår her den 11. juni. Det er noget, der foregår til august.

Om selskabsstrukturen er vi, vil jeg godt sige, ikke enige med de borgerlige. Vi tror, at selskabsstrukturen er den rigtige. Men vi må selvfølgelig se på sagen. Men spørgsmålet er, hvorfor i alverden man ikke har sagt, at der var så mange problemer rent regnskabsteknisk med at få tingene til at køre. Det er der ingen, der har fortalt os om.

Jeg synes, Preben Bille-Brahe udlægger det her, som om det næsten ikke er noget problem, at det er sådan. Godt nok er vi kommet langt, og vi har lavet lidt omlægning, men det er et virkeligt problem. Vi dykker ned i alt, det kan jeg godt love, og spørger til alt, og det er vel også blevet opfattet på vore møder. Vi vil afsløre, og vi vil have alle ting at vide, og alt skal vendes i denne sag.

Det her er en meget stor sag, og det er mange penge, der er ude at svømme, og vi kender slet ikke resultatet. De 6 mill. kr., der bliver snakket om, er et tab på nogle renter, men hvad tabet eventuelt kan blive, er der ingen på nuværende tidspunkt, der ved noget som helst om.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så går vi til 2. runde.

Rikke Fog-Møller (Ø): Først vil jeg sige til Lars Hutters, som spurgte til Enhedslistens holdning omkring fusionen mellem KE og KV, at jeg tror også, vi har gjort Lars Hutters klart privat, at Enhedslisten ikke havde stået inde for en sådan fusion, hvis vi havde kendt til, hvilke problemer der rent faktisk herskede.

Det er også rigtigt, når Lars Hutters siger, at han har gjort opmærksom på det, men vi har hele tiden fået et svar fra forvaltningen, der hed, at det ikke var noget problem. Det var hårdt, og det var svært, men det kunne lade sig gøre.

Og så står man der som ansvarlig politiker, som Lars Hutters så ganske rigtigt siger, og skal forvalte et ansvar på basis af påstand mod påstand, og det er faktisk umuligt. Vi må have

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

en eller anden tiltro til, at nogle af dem, der arbejder med det til daglig, har et reelt bud på, hvordan det er, og selvfølgelig skal vi høre efter hinandens fornemmelser og anelser om, hvilke ting der sker, men et eller andet sted er det forvaltningens opgave at gøre os i stand til at tage beslutninger. Det havde jeg sådan set også forventet, at de havde gjort i dette tilfælde.

Helle Sjelle og Preben Bille-Brahe nævner problemerne omkring selskabsstrukturen. Det er også rigtigt, at i KPMG-rapporten gøres der noget ud af, at det er en for kompleks selskabsstruktur, vi har valgt, og den er i hvert fald svær at manøvrere med. Men jeg vil nok sige, at set i lyset af, hvordan vi allerede nu oplever aktieselskabsstrukturens manglende mulighed for os for at øve indflydelse mere end bare en gang imellem eller i det hele taget være sikker på, at det, der sker, er i Københavns Kommunes interesse og ikke udelukkende i selskabets interesse, viser for mig, at vi har taget en rigtig beslutning, hvad det angår. Ellers ville vi nok stå i en situation, for at stille det lidt firkantet op, hvor vi ikke ville få at vide, hvor dårligt det gik i selskabet, før kurserne på Børsen raslede ned, hvis nu det havde været et børsnoteret aktieselskab.

Så derfor er jeg stadig væk glad for, at vi har valgt at gøre det på den måde, vi har.

Jeg synes ikke, at borgmester Bo Asmus Kjeldgaard helt svarede på mit spørgsmål. Det er rigtigt nok, at vi har sat en masse projekter i værk for at løse tekniske problemer, regnskabsmæssige problemer og kompetencemæssige problemer. Men der er stadig væk ét problem, som gennemsyrrer det her overalt, og det er: Hvorfor indser folk ikke, at der er et problem, hvorfor bliver den viden, den erfaring, ikke videreføret? Hvad er det for en selskabskultur, vi har her, som er så uhensigtsmæssig, at man kan gøre alle de gode ting, man vil, men næste gang der er problemer, hvis vi har det samme forhold, og jeg snakker ikke kun om, at man husker at skrive en rapport hver 3. måned til Miljø- og Forsyningsudvalget, jeg snakker simpelt hen om, at man bliver nødt til at tage en meget seriøs og grundig diskussion mellem borgmester og forvaltning og direktion i KE om, at det her er noget, vi kun kan få klarret, hvis vi sørger for at være hudløst ærlige over for hinanden i fællesskab fremover.

Derfor vil jeg også gøre opmærksom på, at det hovedsamarbejdsudvalg i KE, som har anbefalet fusionen mellem KE og KV, åbenbart ikke har taget økonomimedarbejderne i ed, fordi de sagde jo ja til sådan en fusion, og det mener jeg ikke, et hovedsamarbejdsudvalg bør gøre, hvis de har en medarbejdergruppe, der er så udsat, som den gruppe er.

Derfor vil jeg, som jeg før har nævnt omkring den fusion, sådan putte ind som et forslag til eftertanke igen, om man ikke bør oprette et særligt udvalg, der kan tage sig af medarbejdergrupper, der eventuelt bliver klemt i denne udvikling, fordi det synes jeg faktisk ikke, det ser ud som om vores hovedsamarbejdsudvalg har været i stand til.

Jeg tror, at det var det for denne gang.

Lars Hutters (L): Jeg tror sjældent Borgerrepræsentationen har fået afdækket så alvorlige problemer, som vi i aften har fået belyst omkring spørgsmålet om den manglende organisation og den manglende økonomistyring i KE. Det er jo så alvorligt, så det, hvis det går rigtig galt, både går ud over Københavns Kommunes økonomi, så man kan mærke det, og går ud over medarbejderne, som Rikke Fog-Møller og andre har været inde på.

Det er rigtigt, som Rikke Fog-Møller fra Enhedslisten for lidt siden gjorde opmærksom på, at det kan være svært for det politiske system helt klart at få en fornemmelse og få en sikker viden om, hvordan udviklingen skal styres, når forvaltningen ikke fremlægger tilstrækkelige oplysninger, så det politiske system har et ganske klart grundlag for at tage stilling.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Der må jeg have lov til at konkludere, at den proces, der er foregået, og som har afsløret det her, har altså på nuværende tidspunkt, hvor velvillige vi end er, skabt en form for tillidskrise mellem det politiske system i Miljø- og Forsyningsudvalget og forvaltningen. Det er ikke noget, vi, hvor gode og hjertevarme, vi end er, bare uden videre kan trylle væk. Det er altså simpelt hen en konstatering. Det må altså give anledning til nogle forhåbentlig dybtgående og konstruktive overvejelser fra forvaltningens side om, at nu skal der altså ske noget helt andet.

Jeg kan ikke lade være med at konstatere, at dette område er altså politisk blevet behandlet på en fantastisk imødekommende måde, når man ser på et andet område som sundheds- og omsorgsforvaltningen, hvor der helt anderledes blev gået, om man så må sige til vafflerne af det politiske system, da de var ude for noget andet. Det skal man altså bare huske på.

Ja, jeg vil være ærlig og sige, at hvis jeg stod i spidsen for et sådant system, der svigtede i tilbagemeldingerne, der svigtede i økonomistyringen, der svigtede i organisationen, så ville jeg ikke have dem. Det må jeg altså desværre være ærlig og sige. Det er kun, fordi hvis det her skal rettes op, hvis vi skal tro på, at vi kommer ud af det her på en fornuftig vis, så skal der altså være en direkte tilbagemelding til det politiske system.

Når vi behandler det den 11. juni i Miljø- og Forsyningsudvalget, så tror jeg, jeg vil arbejde på, og jeg vil selvfølgelig også høre meget nøje efter, hvad andre mener, men der vil jeg arbejde meget nøje på, at borgmesteren giver tilsagn om at have det her i en utroligt kort snor, at borgmesteren går ind og påtager sig et direkte ansvar for, at det her kommer til at fungere, at forvaltningerne sørger for meget hurtigt hele tiden, hvis der er et eller andet, at komme frem med det. Fordi det er jo derfor, at vi i det daglige har en borgmester som den øverste leder af forvaltningen.

Jeg kan ikke andet end på nuværende tidspunkt konstatere, at det har altså ikke fungeret. Jeg har bemærket, hvad jeg har gentaget flere gange, hvor vi har haft drøftelser om det her, at der har været et alt for forbandet jag fra forvaltningens side med at få gennemført de her ting ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Tror Lars Hutters ikke, vi skulle vente med de diskussioner til udvalgs mødet i stedet for på en åben dagsorden?

Lars Hutters (L): Jo, det kan formanden have ret i. Det er blot min konklusion, hvis det må være tilladt fra formandens side, at jeg tror ikke på, at det lykkes at rette op på denne alvorlige situation, hvis ikke vi får et meget tæt samspil imellem forvaltningen og forvaltningens øverste daglige leder, som jo er borgmesteren. Ellers tror jeg ikke på, det kan lade sig gøre, og det er altså min konklusion i aften.

Winnie Berndtson (A): Det er bare et par småbemærkninger og et enkelt spørgsmål.

Til Preben Bille-Brahe vil jeg sige, at jeg holder utroligt meget af de teoretiske scenarier. Problemet med denne her sag er bare, at det er virkelighed. Det er ikke et eller andet, vi kan sidde og fikle med, om nu den ene konstruktion nok er bedre end den anden. Det er virkelighed. Vi har skullet tage stilling til, hvad det er for en konstruktion, vi skulle vælge, og det er ikke nemt, det er jeg fuldstændig enig i.

Derfor er det så tvingende nødvendigt, at vi har en tjenende forvaltning, som hjælper os uanset hvad. Uanset hvordan man vender og drejer det, så har vi truffet nogle beslutninger, som jeg føler mig ansvarlig for. Jeg har været med til at træffe de beslutninger, og det er mit

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

ansvar. Det er mit ansvar, også de ting, jeg ikke helt har forstået, fordi det er meget komplekst.

Derfor er det så pinedød nødvendigt, at man forstår, at uanset hvor vanskeligt det her er, så er det noget, der træffes politiske beslutninger om, og derfor må forvaltningen hjælpe os med at træffe de politiske beslutninger.

Det er i øvrigt en interessant Venstreholdning, at Venstre synes ikke, det er noget problem, at man ikke udskriver regningerne til tiden, fordi hvis bare man udskriver dem på et eller andet tidspunkt, så kommer pengene jo, for man har dem jo til gode. Altså bortset fra at man selvfølgelig får lidt rentetab, fordi pengene kunne have stået på bankbogen, så synes jeg også, det er en interessant problemstilling og en interessant konklusion, når der faktisk er blevet spurgt til det.

Der er blevet spurgt: Hvad er det for nogle kunder, vi ikke har opkrævet? Ved vi, hvem det er? Ved vi, hvem det er, der skylder os pengene? Det har vi spurgt om 2 gange og fået at vide, at det er meget vanskeligt at udrede, hvem det er, der skylder os penge, om det er de gamle, vi ikke har fået opkrævet endnu, eller om det er de nye, hvor vi kan sige, at det er o.k., at de skylder lidt, fordi de skal alligevel igennem den almindelige rykkerprocedure.

Vi har faktisk spurgt et par gange, om man kunne gøre op, hvor mange af de 110 mill. kr. der kan henføres til 2 regningsopkrævninger henholdsvis i januar og i april år 2000, og det kan man ikke svare på.

Så jeg synes, det er rimeligt imponerende, at Preben Bille-Brahe her kan stå og sige, at det er jo ikke noget problem, for man har skrevet regninger ud, og så kommer pengene jo i kassen, når forvaltningen flere gange har svaret, at de ved faktisk ikke præcis, hvad det er for nogle kunder, der skylder hvad for nogle penge. Men der må Preben Bille-Brahe jo have en indsigt, som vi andre ikke har, og den glæder vi os til at få på det næste udvalgsmøde, vil jeg gerne sige, fordi så kan Preben Bille-Brahe nemlig svare, og så behøver de jo ikke bruge arbejdskraft ovre i Københavns Energi, de har jo også nok at tage sig af.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge borgmesteren om noget, fordi det, der bekymrer os allermost i dette, er, at tingene ikke kommer frem. Et er, at man kan få problemer, det kan man få alle steder, men så er det altså et samspil mellem forvaltning og politikerne at gå ind og kigge på dem, finde ud af årsagen til dem og finde ud af løsningen på dem og også finde ud af, hvordan man økonomisk kommer igennem.

Men når borgmesteren konkluderer, at det nok skal falde på plads, så kunne jeg godt tænke mig at få borgmesteren til at bekræfte, at det gælder også, når det handler om informationen til udvalget. Det gælder også, når det handler om, at forvaltningen er udvalgets tro tjener.

Helle Sjelle (C): Jamen jeg må jo konstatere, at jeg stadig væk mangler at få svar på nogle af mine spørgsmål, så jeg vil gerne gentage dem ganske kort en gang til.

For det første: Hvordan kan man mangle 700 mill. kr. og ikke vide det?

Punkt 2: Hvorfor indså man ikke noget før, at der var et problem, når der ikke blev sendt regninger ud?

Punkt 3: Hvad har borgmesteren nu tænkt sig at gøre konkret for, at vi får en optimal struktur? Ikke nogen vage forklaringer, men en konkret om, at vi får en anden struktur, om det så er et aktieselskab eller noget andet.

Endelig vil jeg også gerne vide, hvorfor borgmesteren ikke tidligere har informeret politikerne. På nuværende tidspunkt er jeg meget tilbøjelig til at konkludere, at borgmesteren sim-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

pelt hen ikke har anet, hvad der foregik på miljø- og forsyningsområdet, og det synes jeg er ganske beklageligt.

Jeg venter imidlertid med at drage mine endelige konklusioner, til vi engang har det fulde overblik, det vil være det mest ansvarlige. Men jeg vil dog gerne have, at borgmesteren svarer på mine spørgsmål her i BR. Men ellers så må jeg jo stille dem skriftligt.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Jeg skal allerførst kvittere over for alle dem, der har sagt, at de har tiltro til, at Miljø- og Forsyningsudvalget er godt i gang med at rette op på situationen, og at vi træffer nogle rigtige konstruktive beslutninger, at vi opfører os ansvarligt i forhold til de medarbejdere, der er, og de værdier, som vi er sat til at forvalte økonomisk set.

Jeg kan selvfølgelig ikke give nogen garanti for, at vi får problemerne løst, det ville være dumt at gøre det. Men jeg kan sige, at lige siden jeg er blevet opmærksom på det her, så har jeg arbejdet meget intenst på at få løst op for det, og det har udvalget også.

Rikke Fog-Møller spørger, hvorfor der ikke er givet besked tidligere. Jamen det synes jeg sådan set er beskrevet meget klart i det citat, som Rikke Fog-Møller selv kom med fra den uvildige rapport, vi fik lavet af KPMG, som gør alle de her forskellige faktorer op og siger, som det er blevet læst op én gang, at økonomistyringen i KE ikke har fungeret tilfredsstillende, man har ikke haft valide regnskaber eller budgetter at basere sin styring og sine beslutninger på. Det er den ene del af det.

Når vi kombinerer det med de referater, som er fra direktionsmøder, så kan vi se, at man har været opmærksom på problemet, men man havde ikke regnet med, at der ville være en så stor finansforskydning, og det har man ikke haft mulighed for at kontrollere. Det finder man først ud af på det tidspunkt, hvor økonomiforvaltningen bliver bedt om at lave nogle notater. Det er dybt beklageligt, og der skal rettes op på det.

Jeg tror også, det er tænkeligt – som svar til Rikke Fog igen – at der er en kultur i Københavns Energi, som vi skal gøre noget for at ændre. Jeg tror, hvis jeg skal prøve at sige det på jævnt dansk, at man er vant til at arbejde på den måde, at bare vi knokler lidt ekstra, bare vi tager nogle flere overarbejdstimer, så kommer vi nok til bunds i det her, så er der ingen grund til at involvere politikerne.

Der har været en meget ansvarsbevidst holdning hos mange medarbejdere, tror jeg, som man selvfølgelig skal påskønne, men som giver problemer, fordi vi ikke får lejlighed til at tage stilling til dem og træffe nogle beslutninger og lede arbejdet på en anden måde. Det synes jeg, vi skal arbejde med og få gjort noget ved.

Forslaget om en gruppe, der skal se på dem, der kommer i klemme i systemet, synes jeg er et godt forslag, som vi må diskutere videre.

Helle Sjelle spørger ud over det her med, hvordan man kan mangle 700 mill. kr. uden at vide det, som jeg har svaret på til Rikke, hvad borgmesteren vil gøre for at få en anden struktur i forhold til det problem, der bliver rejst i KPMG-rapporten, om, at vi både har det her som en del af den kommunale forvaltning, og vi har aktieselskaber.

Det har vi sådan set allerede besluttet, at vi skal have nogle oplæg om i udvalget. Vi skal diskutere, hvor vi får oplæg om, hvordan man kan køre videre, som et flertal ønsker det, med den åbenhed og den politiske indflydelse, der ligger i at have det som en del af den kommunale forvaltning. Det bliver ét forslag.

Et andet forslag bliver, hvordan vi kan udskille det her i aktieselskaber. Det er et forslag, som Helle Sjelle er kommet med i udvalget. Der vil komme en indstilling eller en redegørelse til udvalget, som vi så må diskutere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 31. maj 2001

Winnie Berndtson taler om, at vi med sikkerhed kan sige, at vi har et rentetab på 6 mill. kr. Vi kan se, at af alle de penge, som skulle have været inde den 31. december, er langt størstedelen kommet ind, men der er 100 mill. kr., som man endnu ikke ved om er kommet ind, og det ved man ikke på grund af det gamle edb-system.

Vi har bedt om en udskrift af, hvor mange af de 100 mill. kr. der er kommet ind. De anbefaler stærkt, at vi ikke går ind og begynder at omprogrammere et edb-system fra 1972, som er vakt kunstigt til live, som er år 2000-sikret, selv om folk sagde, det ikke kunne, og som nu er blevet sat til at skrive regninger og rykkere ud.

Jeg vil på baggrund af de råd, jeg har fået, ikke anbefale, at man skulle gå ind og begynde at omprogrammere det for at kunne svare på det spørgsmål, når direktionen i KE nu siger, at de har ingen grund til at tro, at tabet på uerholdelige regninger bliver større, end det normalt er. De regner med, at den forsinkelse, der har været i regningsudskrivningen og rykkerne, ikke giver større tab end normalt. Men det er klart, vi kan sige med sikkerhed, at vi får det rentetab på ca. 6 mill. kr.

Det er heller ikke, sådan som jeg har forstået problematikken, muligt at sige noget om, hvor mange af de 100 mill. kr., der kommer ind, før vi har det endelige regnskab for 2001. Det spørgsmål kan man altså ikke svare på i august måned, medmindre man begynder at programmere, og det vil jeg som sagt ikke anbefale.

Jeg ved ikke, om jeg har svaret på alle spørgsmål, men jeg kan sige, at vi vil følge denne sag meget, meget tæt. Det er meget vigtigt, at vi får genskabt tilliden til forvaltningen, at vi kommer ind i en arbejdsform, hvor vi igen kan have et godt samarbejde, som vi har haft i hele den sidste periode. Det ved jeg, forvaltningen gør alt for i øjeblikket, de forsøger at forsyne udvalget så godt, som de overhovedet kan.

Det er noget, vi alle sammen har lært af, og jeg mener, at nu må vi se, hvad der kommer frem den 11., og så i øvrigt følge sagen meget tæt.

Sagen blev drøftet.

=====

37) BR 230/01. Skatteankenævnet

Meddelelse fra Socialdemokratiets gruppe om, at Kjeld Strandberg, Borghaven 42, 2500 Valby udtræder som medlem af Skatteankenævnet, samt at Marianne Bay Nielsen, Sorgenfrigade 3, st. tv., 2200 København N, indtræder som nyt medlem af nævnet.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

38) BR 231/01. Det Sociale Nævn

Meddelelse fra Socialdemokratiets gruppe om, at Kjeld Strandberg, Borghaven 42, 2500 Valby udtræder som suppleant til Det Sociale Nævn, samt at Kim Christensen, Nørrebrogade 163, 4. th., 2200 København N, udpeges som ny suppleant til nævnet.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 31. maj 2001**

39) BR 244/01. Det Fælles Fjernsynsnævn i Københavnsområdet

Meddelelse fra Socialdemokratiets gruppe om, at Hamid El Mousti udtræder som medlem af Det Fælles Fjernsynsnævn i Københavnsområdet, samt at Karen A. Hækkerup indtræder som nyt medlem af nævnet.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

Dørene lukkedes kl. 23.30

Disse sager behandlede for lukkede døre

40) BR 210/01. Indstilling om tillægskøbesum

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

41) BR 217/01. Køb af ejendom

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

42) BR 246/01. Tillægsbevilling til kapitalbevilling

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Mødet sluttede kl. 23.33